

МУСТАФА ПРЛЖАЧА, НЕЗИР ХАЛИЛОВИЧ

РЕЛИГИЈА ИСЛЯМ

5

ПЕТИ КЛАС

МУСЮЛМАНСКО ИЗПОВЕДАНИЕ
Главно муфтиство

Автори: Мустафа Прлжача, Незир Халилович

Религија-ислям за 5. клас

Автори на текста:

© Мустафа Прлжача

© Незир Халилович

Художник-автор на илустрациите:

© Риясат на Ислямската общност в Босна и Херцеговина

Художник-автор на корицата:

© Тарик Ыесенкович

Художник-автор на графичниот дизајн:

© Суад Пашич

Ръководител на проектот:

Ахмед Хасанов

Отговорен редактор:

Мурад Бошнав

Подготвителна комисија:

Амир Фелети

Назмие Кулова

Д-р Осман Ибрахимов

Д-р Селиме Хасанова

Мухаммед Камбер

Бейхан Мехмед

Алпер Ахмед

Гюлгюн Гайгаджова

Технически редактор:

Сали М. Шабанов

Издател

© 2020, Мјусюлманско изповедание, всички права запазени.

ISBN:978-619-7406-26-9

МУСТАФА ПРЛЖАЧА, НЕЗИР ХАЛИЛОВИЧ

РЕЛИГИЈА ИСЛЯМ

5

ПЕТИ КЛАС

МЮСЮЛМАНСКО ИЗПОВЕДАНИЕ
Главно мюфтийство

Първата заповед, низпослана от Аллах Теаля, е „Чети!“ . Това обуславя исляма като религия на просвещението и образованието. Предвид другите айети на Корана, засягащи знанието, а също така и хадиса на Мохамед (с.а.с.): „*Търсете науката от люлката до гроба*“, можем да кажем, че обучението е една от най-важните дейности в исляма. Почти е невъзможно да се твърди, че някой някога е направил всичко за собственото си образование или за образованието на децата си. Винаги може повече. Заедно с това начините на преподаване и обучение са променлива величина, поради което всеки трябва да се образова непрекъснато.

Образованието е мерило за културата и просперитета на дадено общество. Действителността ни показва, че когато младото поколение е добре образовано, обществото се справя с предизвикателствата по-лесно. Казано с други думи, липсата на качествено обучение и образование е в основата на всички проблеми.

Обучението дава духовната храна на човека, от която той има необходимост от появата си на този свят до края на жизнения си път, също както има нужда от материална храна, която присъства в целия му живот. Неслучайно е казано, че обучението не може да бъде ограничено в определен период от човешкия живот. Несъмнено в нашето съвремие обучението на всички хора, без оглед на тяхната възраст, е по-важно от всякога, защото техническият прогрес се налага все повече с всеки изминал ден.

Религиозното обучение също е наложително, тъй като материализмът завладява все повече територии в индивидуален и обществен план, което води до отдалечаване от човешките ценности и нанася непоправима вреда на човешкия морал. Без религия не може да има морал, а без морал хората не са това, за което са изпратени на този свят. Ето защо колкото по-скоро те се върнат към религията, толкова по-малко ще бъдат загубите в морален и духовен план.

Мюсюлманско изповедание направи целенасочени стъпки по линия на образованието, което е една от най-важните насоки в дейността му. Подобряването на работата в трите духовни училища (ДУ) и Висшия ислямски институт (ВИИ) се изразява в извършените промени по отношение програмата на съответните училища, както и по отношение на извънкласната работа с учениците и извънлекционната дейност на студентите.

Друг важен момент в образователната дейност на Мюсюлманско изповедание е преподаването на предмета „Религия – ислям“ в държавните и общинските училища. За отбелязване е фактът, че нивото на преподаване се повишава. Периодичните семинари и срещи с преподавателите са един от начините, чрез които отдел „Образование“ осъществява своята дейност в тази насока. А съгласно новите изисквания на Закона за предучилищното и училищното образование се подготвят нови учебници по „Религия – ислям“, които са съобразени с нравствените норми на ислямската култура, а също така и с родолюбието, в духа на което трябва да бъдат възпитавани децата на мюсюлманите.

д-р Мустафа Хаджи
Главен мюфтия

ОТГОВОРНОСТИ НА МЮСЮЛМАНИНА АЛЛАХ ИЗИСКВА ОПРЕДЕЛЕНИ НЕЩА ОТ НАС

Разговор:

Имате ли мечти? Как можете да ги осъществите? Каква е разликата между „празни надежди“ (неоснователни очаквания; желания) и „истински мечти“ (желания, които ни помагат да подготвим добър план за действие)? Опитайте се да обясните защо съществуват отговорностите.

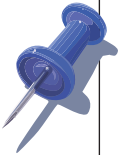
Омер разсъждаваше на глас:

- Аз исках този домати да порасне голям, защо ли Аллах (дж.ш.) не го позволи?!
 - Трябва да има някаква причина за това, поливаше ли го редовно? – попита майка му.
 - Но ако Аллах (дж.ш.) искаше да порасне, щеше да Го направи! – настояваше детето. – Той може всичко, Той е Всемогъщ!
 - Омере, прав си, но Аллах (дж.ш.) е определил правилата на земята, изисквайки от нас определени неща – продължи майката.
 - Да, но аз забравих да го поливам – призна момчето.
 - Това е съвсем нормално, Омере. Понякога забравяме, защото най-вероятно не познаваме както трябва изискванията, които трябва да спазваме.
 - А когато ги забравим, Аллах (дж.ш.) ядосан ли ни е за това
 - Не мисля, че ни е ядосан. Въпреки нашата немарливост Той ни обича. Трябва да признаеш, че не бива да сме непризнателни към Онзи, Който ни обича толкова много. А когато пренебрегнем нещо, което Той изисква от нас, трябва да се сърдим на себе си.
 - Нима Той не може да върши нещата вместо нас и да полива градината ни?
 - А ти би ли искал винаги да зависиш от другите и да си мъничък и слаб като сестра си Фатима? Или пък да бъдеш като малък червей, който не може да изяде ябълката, в която се е промъкнал?!
- Омер отговори категорично:
- Не, аз не желая да бъда слаб и малък като бебе или червей. Оттук насетне трябва да бъда отговорен и да върша нещата, които се изискват от мен.

Разговор върху текста

1. За какво се говори в този разказ?
2. Какво е искал Омер и дали желанието му се е сбъднало?
3. Как е реагирала майка му по този повод ?
4. Какво отговорил Омер?
5. Дали Омер е бил прав?
6. Какво мислиш за въпроса на Омер: „Нима Той не може да върши нещата вместо нас и да полива градината ни?“
7. Открий в текста как майката на Омер е отговорила на този въпрос.
8. Какво е твоето отношение към задачите, с които си натоварен?

Задача:

Всяка една от тези личности желае да постигне нещо. Помогнете им, като им посочите какво трябва да направят, за да постигнат желанията си.

<p>Да заинтересува хората. Да се храни здравословно и да пие чиста вода. Да се предпази от нещо вредно. Да предложи оригинална идея. Да учи старателно. Да подготви добре земята. Да тича редовно. Да преговаря редовно наученото. Да разговаря в съзнанието си със своя учител. Да изпълнява задачите си редовно. Да осигури качествено семе. Да направи добър план. Да полива редовно посевите. Да се движи и играе колкото се може повече. Да тренира редовно. Да бъде почтен и любезен.</p>				
--	--	--	--	--

Трябва да знаем, че:

Аллах (дж.ш.) може всичко, но ни е натоварил с определени задължения, за да успеем по-лесно в живота.

Всеки човек е натоварен с определени задължения (към своя Господар, към себе си, към останалите хора, към учението си, към работата и към онова, което го заобикаля...).

Когато хората не изпълняват задълженията си, нямат шанс да постигнат целите си, а на земята биха настъпили хаос и разруха.

Натоварени сме с всички тези задължения (да учим, да се държим добре...), защото тяхното изпълнение ни носи полза, а са ни забранени само онези неща, които са вредни и опасни за нас (кавги, ругатни, наркотици...). Както Аллах (дж.ш.), така и хората обичат отговорните личности – онези, които следят за спазването на задълженията си.

Свържи и оцвети!

Попълни липсващите думи.

Всеки човек има задължения към:

- а) _____
- б) _____
- в) _____
- г) _____

Избери си задача:

Нарисувай как Омер разговаря с майка си в градината.

Напиши разказ за себе си със спазване, или не, на задълженията и си извлечи поука от това.

ЖЕЛАНИЕ, ВОЛЯ И СИЛА

Разговор:

Какво искаш да постигнеш през тази учебна година? Как мислиш да го постигнеш? Какво е необходимо, за да се постигне някаква цел в живота?

Искреният Сеид

Халифът Омер отишъл в Шам, за да провери как живеят мюсюлманите в този район. Хората излезли да го посрещнат и да му кажат „Добре дошъл“, а той ги попитал: „Доволни ли сте от вашия наместник?“. Те веднага започнали да се оплакват от него и да го обвиняват.

Омер разказва: „Тогавя реших да събера жителите и наместника на Шам – Сеид ибн Амир. И понеже му имах пълно доверие, се помолих на Аллах да не позволи да променя мнението си за него. Когато хората се събраха при мен, ги попитах: „В какво обвинявате вашия наместник?“. Казаха: „Сутрин не идва при нас, докато денят не напредне значително“. Попитах го: „Сеид, какво ще кажеш за това?“. Той помълча малко и отвърна: „Кълна се в Аллах, надявах се да не се разчува, но сега разбирам, че трябва да го направя. Въпреки че съм наместник, моето семейство няма никаква прислуга, затова всяка сутрин омесвам тесто за хляб, след което чакам малко да втаса и тогава приготвям хляба. След това вземам абдест и излизам сред хората“.

Отново попитах жителите на Шам: „Имате ли друго оплакване?“. А те казаха: „Вечерно време, който и да го вика, той не се отзовава“. А аз го попитах: „Сеид, какво ще кажеш?“. Той рече: „Кълна се в Аллах, въобще не ми е приятно, че трябва и това да ви кажа. Определил съм деня за тях и техните проблеми, а съм оставил нощта за ибадет на Всевишния Аллах“.

След това ги попитах: „От какво още се оплаквате?“. Те казаха: „Всеки месец отсъства по един ден и не изпълнява задълженията си“. „Какво е това Сеид?“ – попитах го аз, а той отговори: „Емирул муминин, аз нямам прислуга, нито пък други дрехи освен тези, с които съм облечен, затова един път в месеца пера дрехите си и стоя вкъщи, докато изсъхнат. След това излизам при хората едва към края на деня“.

Отново ги попитах: „От какво още се оплаквате?“. Казаха: „По някаква причина от време на време се замисля дълбоко, все едно не е сред хората“. „Сеид, какво ще кажеш и за това?“ – попитах го аз, а той ми рече: „Когато бях езичник, станах свидетел на смъртта на Хубейб. Гледах как го изтезават, докато го питаха: „Би ли желал сега Мохамед да е на твоето място?“. Той им отговори: „Кълна се в Аллах! Не желая да съм спокоен вкъщи с жената и децата си, а Мохамед да бъде убоден дори с едно трънче...“. И аз, кълна се в Аллах, няма момент, в който да си спомня това и да не се замисля, и да не се запитам защо не съм му помогнал по някакъв начин. Ето заради това се отнасям и се замислям – страхувам се, че Аллах няма да ми прости!“.

„Слава на Аллах, Който не позволи да променя мнението си за Сеид!“ – каза накрая халифът Омер.

Разговор върху текста:

1. Как е постъпил халифът Омер, когато чул оплакванията срещу Сеид?
2. Как е планирал времето си Сеид ибн Амир?
3. Какво мислиш за Сеид, какъв управител е бил?
4. Разговаряй с учителя за това: Какво е план? Кога и къде се ползва? Защо е важен?

Какво искаш да постигнеш през тази учебна година ?

Трябва да знаем, че:

Планирането е основно условие за постигане на всеки успех. Планове могат да бъдат: дневни, седмични, месечни, годишни.

Най-големите „крадци“ на време са:

- Слабото планиране („Хората не планират да пропуснат нещо, но много хора пропускат да планират.“).
- Отлагането („Има време, ще го направя утре!“).
- Прекъсването („Ще го направя след предаването по ТВ.“).

Как мислиш да го постигнеш?

ДНЕВЕН ПЛАН ЗА ДЕЙСТВИЕ

Как планираш работния си ден? Кои са основните ти задължения през деня? На снимките са показани неща, които обичайно се правят всеки ден. Напиши по нещо за тях и допълни още няколко.

(Запиши в плана само задължителните за извършване през седмицата неща.)

Седмичен план

Ден	План на задачите
Понеделник	_____
Вторник	_____
Сряда	_____
Четвъртък	_____
Петък	_____
Събота	_____
Неделя	_____

(Запиши в плана само задължителните за извършване през месеца неща.)

Месечен план

СЕДМИЦА	ПЛАН НА ЗАДАЧИТЕ
I	_____
II	_____
III	_____
IV	_____

(Запиши в плана само задължителните за извършване през годината неща.)

Годишен план

МЕСЕЦ	ПЛАН НА ЗАДАЧИТЕ
Януари	_____
Февруари	_____
Март	_____
Април	Априлска ваканция
Май	_____
Юни	_____
Юли	Лятна ваканция
Август	_____
Септември	_____
Октомври	Начало на учебната година
Ноември	_____
Декември	Зимна ваканция

Избери си задача:

1. Напиши дневен план за баща си или майка си.
2. Посочи дневните си задължения, за които мислиш, че ще бъдат най-полезни.
3. Случва ли ти се да пренебрегваш дневния си план, изоставяйки някои свои задължения?

ПРОВИНЕНИЯ

Разговор:

Съществува ли безгрешен човек? Спрямо кого човек може да греши? Каква е разликата между съзнателно и несъзнателно допускане на грешки?

Пашата и старецът

Живял някога един човек, който имал няколко синове. Всички, без един от тях, били добри и възпитани. Където и да се случвало нещо лошо, невъзпитаният бил там. Поради тази причина хората често се оплаквали на баща му, но въпреки това той никога не признавал вината си и винаги я прехвърлял върху другите.

Един ден, докато се връщали от медресето, баща му го попитал:

– Сине, защо създаваш проблеми на майка си, на себе си, на мен и на всички около теб? Защо си блъснал Адем върху мастилото? Съсипал си и дрехите, и книгите му!

– Но, татко, аз не съм го блъснал, той сам си падна“ – отвърнал синът.

– Сине – казал баща му, – как ще падне сам, и то над стола, по гръб, нали всички деца са те видели?! Защо поне не му се извини?

Синът продължил да твърди, че всички казват така, защото обичат повече Адем, че той сам се е подхлъзнал и е паднал и затова няма причина да се извинява на никого.

Когато бащата видял упорството на детето си, се ядосал и казал:

– Синко, струва ми се, че от теб няма да стане човек!

Думите на баща му много го натъжили и той решил да избяга от вкъщи. Така и направил. Още същата нощ, веднага щом родителите му заспали, той се измъкнал и тръгнал по света.

Години наред родителите го търсили, но без никакъв успех.

Синът им решил да се запише в царската войска. Кариерата му се развила много успешно през годините, след известно време се издигнал и станал паша. През цялото това време не написал дори и едно писъмце на родителите си.

Случило се така, че по време на служба той се завърнал в родния си край. Тогава си спомнил за родния дом, за майка си и баща си, но и за онези изречени от баща му думи. „Е, сега ще видиш какъв успех да

стана!“, помислил си той и заповядал на двама войници да оседдаят най-бързите коне, да отидат до селото му и да доведат посочения от него човек.

Войниците изпълнили заповедта, оседдали конете и веднага се отправили към селото. Когато пристигнали, разпитали и намерили един стар и болен човек на легло. Отправили му селям и категорично му заявили, че пашата ги е изпратил за него и той веднага трябва да тръгне с тях. Стариият и болен човек, изненадан, ги попитал:

– Но, мили деца, какво ще правя аз, толкова стар и болен, при пашата?!

Войниците само повдигнали рамене и казали:

– Заповедта на пашата не подлежи на коментар.

Тръгнали и веднага след като пристигнали в лагера, застанали пред шатрата на пашата, казвайки на болния старец да влезе. Бедният човечец, лека-полека, с големи трудности, някак си влязъл вътре. Там сварил пашата, гордо изправен, който, усмихвайки се, му казал:

– Е, татко мой, едно време ми каза, че от мен няма да стане човек, а виж сега – станах паша!

Без да се изненада от всичко това, изтощен от дългото яздене, болният старец рекъл с тъга:

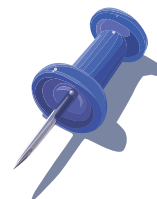
– Ех, синко мой, аз каквото казах – казах, но чак сега виждам колко съм бил прав. Да, ти си паша, може и везир да станеш, може дори и велик везир, но човек не си станал, нито пък ще станеш. Ако беше поне мъничко човек, нямаше да допуснеш майка ти да умре от тъга, без да знае какво се е случило с теб. Поне мъничко да беше станал човек, нямаше да накараш един клет и болен старец да язди толкова дълъг път само за да те види, а сам щеше да дойдеш и да видиш баща си. Ех, синко, ти никога няма да станеш човек!

Казал това и паднал на земята...

Народна приказка

Разговор върху текста:

1. Кои са героите в приказката?
2. Какво е било поведението на сина?
3. Как е постъпил бащата по този повод?
4. Какво е казал на сина си, след като видял как се държи с другите деца?
5. Как е постъпил синът му след това?
6. Как се е справил в живота този син?
7. Какво се е случило накрая?
8. Как мислиш – прав ли е бил бащата на пашата? Обясни!
9. Как се чувстваш, когато сгрешиш спрямо другите?
10. А как според теб е завършила приказката?

За грехът и опрощението трябва да знаем, че:

Въпреки че се стараем да не грешим, понякога допускаме грешки. Ако сгрешим спрямо някого, трябва да признаем грешката си, да се извиним и да потърсим прошка. Не бива да ни е трудно да кажем: „Извинявай, прави ми хелял, съжалявам, прости ми...“. Така постъпват добре възпитаните и културни хора. Също така, ако някой ни се извини за причинено неудобство, трябва да приемем извинението му.

Помисли и попълни.

Попълни в таблицата проблемите, които се случват най-често в училище, на улицата, вкъщи. Също така попълни и изразите, с които в подобни ситуации се извиняваме.

Проблемна ситуация		Израз за извинение
В училище	Прекъснахме приятеля, който пишеше.	
На улицата	Случайно, докато минаваме, сме блъснали някого	
Вкъщи	Изпуснали сме плика с боклука и той се е разсипал по килима	

Покаянието

Попълни пропуснатите думи.

Всички хора, а най-добри са онези, които много за извършените грешки. Когато осъзнаем, че вършим нещо погрешно, трябва веднага да, и да обещаем, че Ако сме взели (откраднали) нещо от някого, освен да се покаем, трябва и да, а ако сме обидили някого, трябва да му се с думите

В една народна поговорка се казва: „По-добре да съжаляваш за нещо, което не си казал, отколкото да съжаляваш за онова, което си казал“.

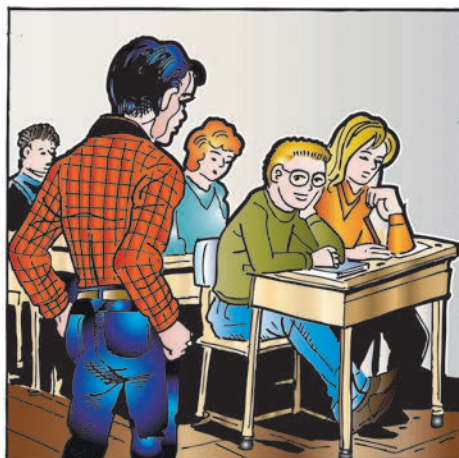
Игра: ТАЙНОТО СЪКРОВИЩЕ

Учителят взема лист, окачва го на стената и в горния му край написва: „Тайното съкровище“. После казва: „Сега ще по-моля всеки един от вас да каже по едно свое положително качество, което рядко се забелязва от другите. Ако някой не може да се сети за такова, нека каже свое положително качество, за което се сеща. През това време аз ще записвам всичко на листа с надпис „Тайното съкровище“.

След като се напишат всички качества, учителят трябва да посочи, че хората не бива да се изтъкват с тях и дори когато грешат, да продължават да ги пазят и с думите „Съжалявам, сгреших“ да потвърдят положителните си качества.

Напиши разказ, базирайки се на посочените картинки.

Избери си задача:

1. Опиши случай, в който ти си сгрешил спрямо някого другиго – какво си направил и как е постъпил другият?
 2. Нарисувай ситуация, в която някой от класа греши спрямо друг.
 3. Внимателно прочети хадиса и отговори: „Енес (р.а.) разказва: „Бях заедно с Пратеника на Аллах (с.а.с.), а той беше с наметало с груби ивици. Дойде един бедуин и силно го дръпна за дрехата. В резултат на това дръпване забелязах зачервяване от грубото наметало на врата на Пратеника (с.а.с.). След това бедуинът каза: „Мохамед, кажи да ми се даде от имота на Аллах, който ти притежаваш!“. Пратеникът на Аллах (с.а.с.) го погледна, усмихна се и нареди да му се даде“.
- Как е постъпил бедуинът към Пратеника на Аллах (с.а.с.)?
 - Извинил ли се е за постъпката си?
 - Как е постъпил Пратеникът на Аллах (с.а.с.) след грубата и невъзпитана постъпка?

Нова дума:

Бедуин – човек, който живее в пустинята, далече от обществото.

БЛАГОДАРНОСТ

Разговор:

Какво представлява благодарността? На кого трябва да се благодари и защо?

Прослава и благодарност на Аллах

Един баща повикал тримата си синове, показал им един диамант и рекъл:
– Това е един много скъп диамант, но мога да го дам само на един от вас и това ще бъде онзи, който извърши нещо голямо и благородно.

След известно време дошъл един от синовете и казал:

– При мен дойде непознат човек и ме помоли да пазя стоката му. Аз приех, като си казах, че няма да мамя човека, а когато се завърне, ще му върна всичко, което ми е поверил. Когато човекът дойде, аз му върнах стоката така, както ми я беше поверил.

А баща му казал:

– Синко мой, това е еманет, а пазенето му е задължение на всеки.

След това дошъл вторият син и рекъл:

– Вървейки по пътя, видях дете, което не знаеше да плува и се давеше. Без да се замислям, скочих във водата, за да го спася. Слава на Аллах, успях да го спася, преди да се удави.

Тогава бащата казал:

– Синко мой, това е добрина, а добродетелността е задължение за всички.

След това дошъл и третият син, който рекъл:

– Видях своя враг да спи на брега на реката. Беше точно на ръба и трябваше само леко да се помести, за да падне в реката. Този човек ми вредеше по всевъзможни начини и ако имаше възможност да ме убие, със сигурност щеше да го направи, но аз, без да вземам това под внимание, побързах и спасих този човек, преди да падне в дълбоката вода.

Бащата много се зарадвал от чутото и щастлив се обърнал към сина си:

– Синко мой, наистина ти заслужаваш този диамант, защото само великите и благородни хора постъпват така!

Арабска народна приказка

Разговор върху текста:

1. За какво се разказва в приказката?
2. Има ли ситуации в приказката, в които трябва да се каже „Благодаря“? Ако има, кои са те?
3. Защо вторият син казва: „Слава на Аллах, успях да го спася, преди да се удави“?
4. Коя от постъпките е най-благородна и защо?

За благодарността към хората трябва да знаем, че:

Признателността е качество на добрите и благородни хора. Благородството и признателността са неделими като двете страни на един лист. Трябва да сме признателни на Аллах (дж.ш.) за всички блага, с които ни е дарил, а на хората – за всяка извършена добрина.

Всевишният Аллах казва: **„Добрата дума е като доброто дърво. Коренът му е як, а клоните му са в небето“** (Ибрахим: 24). Всеки обича добрата дума особено когато се каже на подходящото място. Коренът на добрата дума се намира дълбоко в сърцето, така както коренът на хубавото дърво е дълбоко в земята.

Само една добра дума може да предизвика редица прекрасни чувства, например любов, доверие, щастие, човечност, почит и т.н.

Мохамед (са.с.) е казал: **„Добрата дума е садака“**.

„Наистина Аллах е доволен от човек, който се е нахранил и Му благодари за това, после пие вода и за това Му благодари.“

„Наистина вярващият чрез красотата на своето поведение достига до степенята на говеещия и кланящия.“

ИГРА: ЗАСИПВАНЕ С ПОХВАЛИ

Учениците се разделят на групи до осем човека, като образуват кръгове. В центъра на всеки кръг застава по един желаещ. Всеки един от кръга му казва какво обича в него и кои от качествата му цени. Трябва да е искрен и конкретен в похвалите. Онзи, към когото са насочени похвалите, ги слуша много внимателно и им благодари. Играта свършва, когато всички минат през центъра на кръга.

Добрата дума може да предизвика много прекрасни чувства. На всяка крачка пиши по една в ума си.

Разговор:

1. Как се чувстваше, докато приемаше похвалите?
2. Кое беше по-лесно – да хвалиш или да бъдеш хвален?

Попълни липсващите думи.

Първата сура в Корана е, тя започва с думите Трябва да сме благодарни на Аллах (дж.ш.) за всички, а някои от тях са,, и т.н. Трябва да сме благодарни на хората за всяка извършена добрина към нас – например, когато ни,,,

Я	С	Р	Н	К	Ч	И
Ъ	К	А	А	Р	Е	Н
И	С	Л	Й	А	Д	Т
Д	Н	Б	Ю	Т	У	Е
Ю	О	Т	И	Ч	М	Р
Г	Х	Б	Е	К	А	Е
О	У	М	Р	Р	Ю	С
В	Б	И	М	А	Л	Е
О	А	З	Л	А	Т	Н
Р	З	Л	А	Т	Е	Н

Буквословица!

В тази буквословица се намира една хубава пословица – намери я!

Код (ключ):

.....б.....аа з.....ч

Избери си задача:

1. Нарисувай най-интересния момент от приказката.
2. Напиши списък с благородни постъпки, извършени от твой приятел.
3. Направи или нарисувай „дърво с добри думи“ и посочи няколко ползи от тези думи.

КОМУНИКАЦИЯ И ДИАЛОГ

Разговор:

Защо се пишат писма? На кого може да се пише писмо? Какви са писмата? Какво трябва да съдържа всяко едно писмо?

*Приятелю, знаеш ли
как ухае Мадан?*

Ароматът на Мадан е като ученлюбивите,
скромни хафъзи.

Като старите ханъми и възпитаните им внучки.

Ухае като забрадката на баба ми.

Ухае като погача през рамазан.

Ухае на мини и труд.

Ухае на болка, приятелю, почувствай и ти малко!

Ухае на джамии и минарета, ухае на черкви,
на храмове и вяра.

Ухае на миньори и работници, на реки и планини.

Ухае, приятелю, спри се, почувствай и ти!

Ухае на водата от Бучовица и на други чешми.

Мирише на кюфтета, бюрек, баница и пататник.

Ухае на хора, чужди и тукашни, познати и непознати.

Мадан, приятелю, ухае и на смърт, тъга и сълзи.

Сълзи на майките, загубили децата си,
да да може днес Мадан да го има.

Затова стани и дълбоко въздух си вземи,
и още повече от това, което ти казах, ще усетиш,
защото още повече Мадан ухае.

Разговор за песента:

1. За какво пише поетът?
2. На кого пише?
3. За какво разказва поетът на своя приятел?
4. Какво посочва в писмото?
5. Какво мислиш за начина, по който той пише на приятеля си?

Трябва да знаем, че:

Общуването между хората може да бъде писмено и устно. Писменото общуване е един от най-старите начини на комуникация между хората, писането предхожда всички по-късни открития: книги, новинарски предавания, компютри, мобилни телефони и интернет. Чрез писмото изразяваме по най-лесен начин идеите, мислите и емоциите

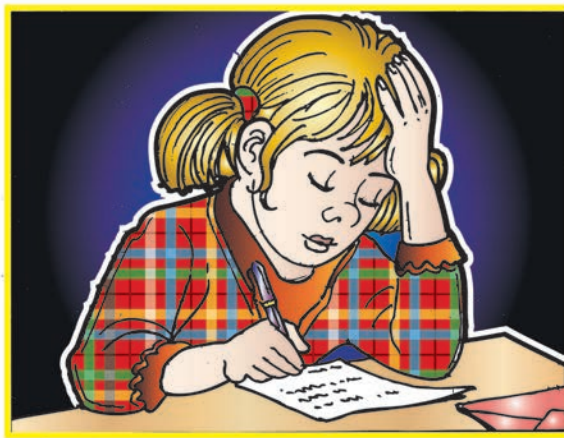
си, защото имаме достатъчно време да осмислим всяка дума и всяко изречение. Има най-различни видове писма. Мохамед (с.а.с.) казва: „Наистина Аллах е благ, обича любезността и учтивостта. За учтивостта и любезността на този свят Той дава добър спомен и постигане на желаното, а на ахирета – добра награда, която грубите не могат да получат“.

Игра: ПОСЛАНИЕ

Аз ще изпратя едно хубаво послание на някого от кръга, но този път ще взема куриер. В тази игра застаналият до мен ще бъде първият куриер. Аз ще му пошепна едно хубаво послание и ще му кажа на кого трябва да го предаде. Той ще отиде до получателя и ще му прошепне хубавото послание, а получателят ще каже посланието на глас, за да разберат останалите дали е същото. Получателят става куриер, а куриерът става изпращач на ново, хубаво послание и така продължава, докато всички не получат такова послание.

Да разрешим проблема!

Селма има много голям проблем със съучениците си от класа, които я отбягват и не желаят да дружат с нея по никакъв начин. Затова тя ни е изпратила писмо, с което ни моли за помощ в разрешаването на този проблем. Да помогнем на Селма, като ѝ напишем какво трябва да направи, за да реши проблема и да се сприятели с тях.

Попълни пропуснатите думи.

Пишем писмо на С писмото можем да съобщим за някого
..... за нещо..... от някой познат, да търсим съ-
вет за В писмото към близките се обръщаме
с..... А към хората, които не са ни близки, се обръща-
ме с..... или Адресът трябва
да съдържа На
гърба на писмото пишем..... Днес пис-
мото, т.е. посланието, може да се изпрати чрез поща, И.....
Това са писма.

Буквословица!

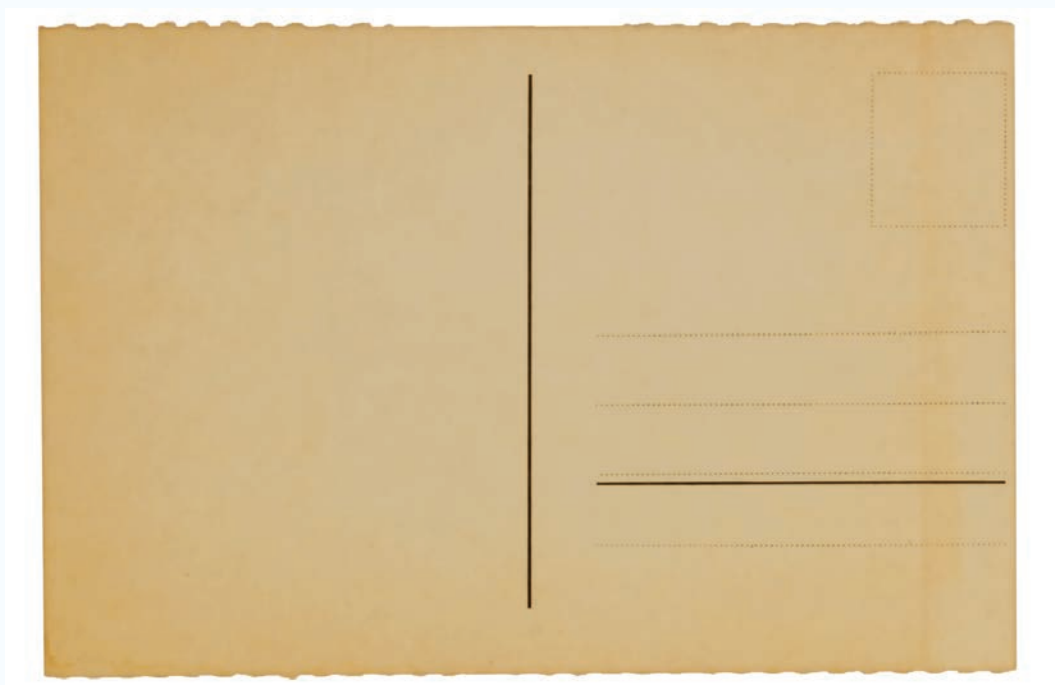
Буквословицата съдържа една хубава поговорка –
намери я!

Ключ: Н.жд.... .т...ър ...я... еж.... о. ...а

А	И	Е	К	М	О	П
К	А	Т	О	И	У	Р
Е	Н	К	Р	В	Т	И
Н	Я	К	А	О	О	Я
Л	У	Н	Ф	Д	Т	Т
Й	И	Ж	Я	А	Г	Е
Я	И	Ш	Д	З	А	Л
Ф	Х	А	И	А	П	Р
У	Р	Н	Щ	С	Т	М
Д	О	Б	Ъ	Р	Л	А
Н	У	Ж	Д	А	Т	А

Избери си задача:

1. Напиши писмо и го адресирай до приятеля си от твоя клас.
2. Нарисувай махалата от едно време.
3. По същия начин напиши писмо и до приятеля си от твоето родно място.

Решение: Н:ждата от добър приятел е като нуждата от вода.

НАВИЦИ И ХАРАКТЕР

Разговор:

Колко се познаваме в действителност?

Знаем ли добрите и лошите си навици? Какво в живота е важно за нас?

Открий кой си и бъди такъв, какъвто си

Разказва се, че много отдавна живеели двама много близки приятели, които били неразделни в продължение на четиридесет години. Един ден, докато двамата си говорели, единият казал на другия:

– Оттук насетне повече няма да бъдем такива приятели, каквито бяхме досега!

Другият го погледнал изненадано и попитал:

– Защо, приятелю мой? Вече четиридесет години сме заедно и през това време не сме се скарали дори и един път!

Приятелият му отговорил:

– Защото през всичките тези години аз ти посочвам всяка грешна и лоша постъпка, която би те изложила пред хората, а ти не ми каза нищо по отношение на моите лоши постъпки и навици. Аз много добре знам, че не съм меляике и че също като останалите хора имам недостатъци и допускам грешки. Ти си ми най-добрият приятел и като такъв трябваше да ми помагаш да откривам онези, които не съм забелязвал. Изглежда, през цялото това време, вместо да ме съветваш, ти си се присмивал на грешките ми. Вместо да ми кажеш за тях, за да се поправа, ти си позволил на хората да ми се подиграват!

– Приятелю мой, напълно си прав. Въпреки че не ми беше по волята, не трябваше да премълчавам, съжалявам. От днес нататък ще бъде различно! – казал другият.

След този разговор приятелството им станало още по-голямо.

Задача:

Довърши започнатите изречения:

1. Обичам да размишлявам за
2. С радост гледам
3. Обичам да слушам
4. С радост вирвам нос
5. Обичам да говоря за
6. Моят девиз е
7. Най-добре се чувствам, когато.....

Прочетете един на друг какво сте написали.

Размисли за грешките, които допускаш. Не казвай на другите за тях, но се постарай да ги поправиш. Запомни: грешките са нещата, които не бихме искали другите да знаят за нас.

Добри и лоши навици

ИГРА: ПРИ ТЕБ МИ ХАРЕСВА...

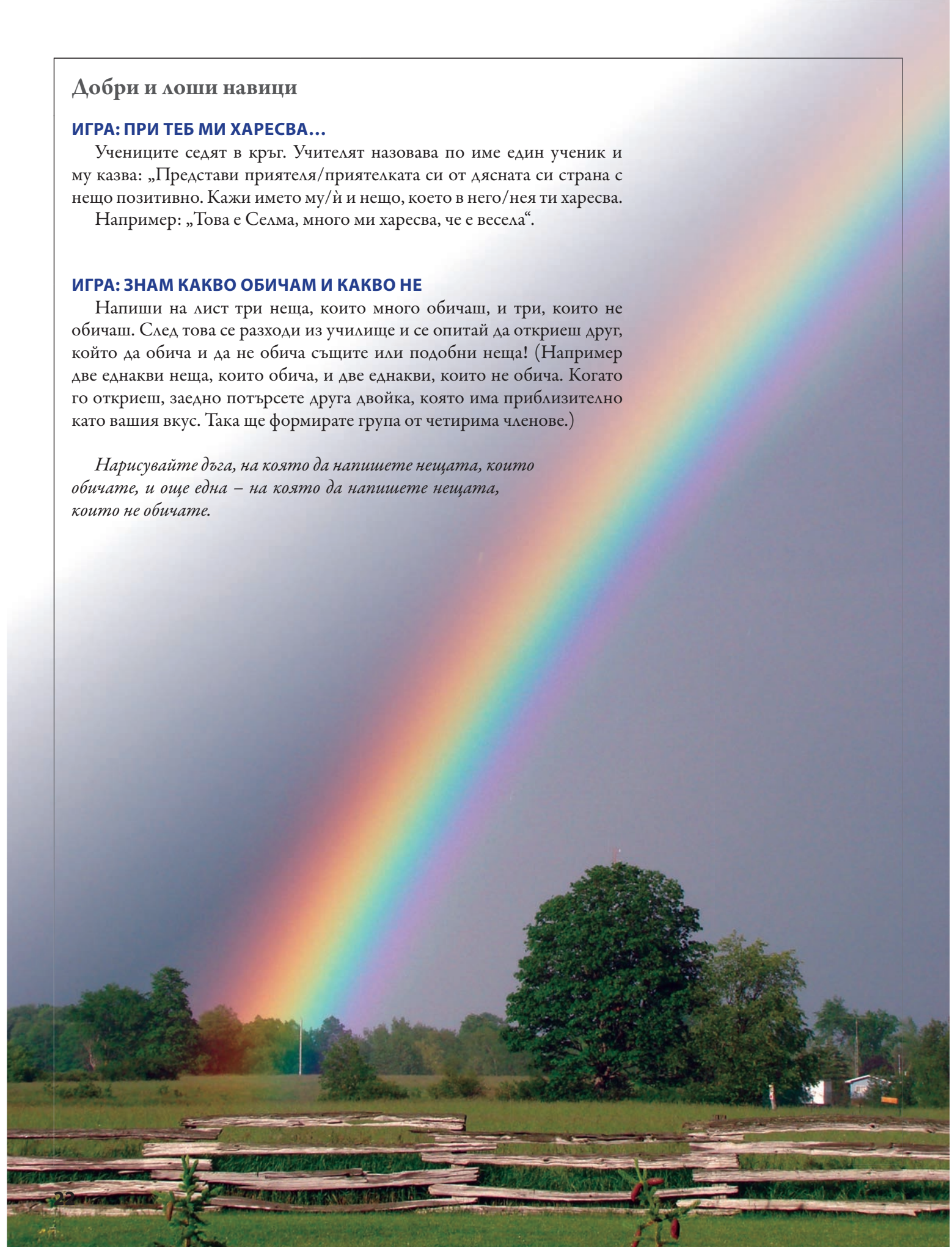
Учениците седят в кръг. Учителят назовава по име един ученик и му казва: „Представи приятеля/приятелката си от дясната си страна с нещо позитивно. Кажете името му/й и нещо, което в него/нея ти харесва.

Например: „Това е Селма, много ми харесва, че е весела“.

ИГРА: ЗНАМ КАКВО ОБИЧАМ И КАКВО НЕ

Напиши на лист три неща, които много обичаш, и три, които не обичаш. След това се разходи из училище и се опитай да откриеш друг, който да обича и да не обича същите или подобни неща! (Например две еднакви неща, които обича, и две еднакви, които не обича. Когато го откриеш, заедно потърсете друга двойка, която има приблизително като вашия вкус. Така ще формирате група от четирима членове.)

Нарисувайте дъга, на която да напишете нещата, които обичате, и още една – на която да напишете нещата, които не обичате.

Разговор:

1. Изненадахте ли се от резултата?
2. Какво заключение можем да направим от това занимание?

Добър и лош характер

Всеки човек притежава нещо конкретно и лично, нещо общо само с някои хора и нещо общо с всички хора. Трябва да уважаваме хората, които са различни от нас, и да ги приемаме такива, каквито са. Мюсюлманинът трябва да бъде напълно наясно както с позитивните си навици и качества, така и с негативните. Всеки мюсюлманин трябва да се старее да развива колкото се може повече позитивните си навици и качества и да отстрани от себе си негативните такива. Нашите близки приятели могат да ни помогнат изключително много в това отношение.

Попълни своето табло.

ГОРД СЪМ, КОГАТО ...	СРАМУВАМ СЕ ...

Разчети и научи един хадис, написан с тези знаци:

⌘ - з; ☆ - а; ▷ - м; ⌘⌘ - и; △ - г; ◁ - о; ▽ - н; □ - р; ⬠ - я;
▤ - ю; ☾ - у; △ - г; ▽ - с; □ - л; ▷ - д; ▽ - с; ▽ - е; ◁ - о;
▷ - д; ▤ - ф; ⬠ - к; ⬡ - в

▷ ▤ ▽ ▤ □ ▷ ☆ ▤ ▤ ▤ ▤ ☆ ▽ ◁ ▤ □ ▽ ▷ ☆ □ ◁
☆ ▤ ▷ ▤ ☾ ▤ ▤ ⬠ ▷ ▤ ▽ ▤ □ ▷ ☆ ▤ ▤ ▤ ▤

Решение:

Отговори на въпросите:

Кое е общото между всички хора?

Кое е общо само за някои хора?

С какво си различен от другите?

Буквословица!

А	М	Ю	Б	О	О	Д	Л	О
Н	А	Й	Е	П	П	О	Д	П
О	К	Ч	Л	С	О	Б	О	О
О	П	О	Р	Е	З	Д	Б	З
С	Ф	О	Й	Б	Н	Ж	Р	Н
Н	Е	О	З	Е	А	С	О	А
З	Р	Ц	З	В	В	Б	Т	Е
А	Д	А	У	А	А	А	О	Ш
О	П	О	З	Н	Н	Ш	В	Ф
Ш	С	И	Щ	Е	Е	Р	В	А

Избери си задача:

- Опиши добрите си качества.
- Нарисувай нещо, което си направил и с което се гордееш.
- Довърши изреченията:
 - Приятно ми е, когато
 - Приятно ми е, когато
 - Пречи ми
 - Пречи ми
 - Страхувам се
 - Страхувам се
 - Искам
 - Искам

Ключ: Н.....д...б.....о..... ез.....б... с....

ЕМПАТИЯ КЪМ ДРУГИТЕ

Разговор:

Преживявал/а ли си някога неприятна ситуация? Опиши я! Как се чувстваше тогава? Другите забелязаха ли твоите чувства? Направиха ли нещо?

Намерението и неговата роля в исляма

В градината близо до къщата си играехме под сянката на голямата ябълка на Фикрие. Носехме си и куклите, които направихме от клонки и ги подредихме като ученици, седнали на чиновете си. Ние трите все още не ходехме на училище и затова не бяхме сядали на чин, но днес аз бях учителка и учех куклите. След мен учителки бяха Салиха и Фикрие. Никой не ни пречеше в играта, даже и птиците, които разговаряха високо върху клоните на ябълката. До момента, когато изненадващо през оградата влезе рунтаво черно куче и се насочи към нас. Фикрие първа изкрещя и тичайки, започна да вика: „Майко мила!“, Салиха също крещеше и викаше: „Майчице моя!“. За малко и аз, докато тичах с тях, да започна да викам майка си, но гласът ми заседна – аз няхах майка...

Така беше всеки път, винаги когато ме заболяше нещо или когато се ударех в камък или дърво, започвах да охам, но за разлика от другите деца аз не споменавах майка си. Какво като я викам – нямаше я, нито пък щеше да ме чуе.

А когато приятелките ми започваха да се хвалят и да говорят: майка ми купи това, майка ми донесе онова, ще кажа на мама това, ще питам мама, аз винаги мълчах, а понякога само казвах: а на мен леля ми донесе това, но не да се похваля, а да ги накарам по някакъв начин да спрат да говорят на тази тема.

Помнех майка си съвсем смътно и слабо – как се смее и ме милва с ръка по главата, а аз съм щастлива и се радвам. Запомних и шарената ѝ рокля, много обичах да се затичвам и да се хващам за нея. Само това, нищо друго не си спомням. Един ден отиде някъде и повече не се върна. По-късно баща ми си дойде и ми каза, че майка ми е починала в болницата. Пред мен не говорех много за нея. Леля ми, сестрата на баща ми, дойде в дома ни, за да се грижи за нас, и скри абсолютно всички снимки от баща ми, защото той често ги гледаше, а очите му се пълнеха със сълзи.

Веднъж сънувах как с нежните си ръце сплита косите ми, а след това ме дръпна за плитката и каза: коса надолу, мома нагоре. Аз се протегнах да я хвана с ръка за шарената рокля, но тя изчезна. Събудих се, а с ръката си стисках завивката, през прозореца се виждаше небето и трептящите звезди на него. Натъжена, извиках баща си: „Тате!“. А леля тихо ми прошепна: „Спи!“. На сутринта, когато им разказах съня си, татко веднага излезе нанякъде, а леля започна да бърше очите си. Замълчах, разбрах, че не е трябвало да говоря за това.

Така дойде време да тръгна на училище. Преди първия ден не можех да си намеря място, бях много притеснена. С Фикрие и Салиха си говорехме само за това и те отново казаха как майките им ще ги закарат на училище. Аз казах, че баща ми ще ме закара, но в този момент си пожелах онази нежна ръка върху плитките ми.

Учителката ни въведе в учебната стая и ни разпредели по чиновете. Много се зарадвах, че ще седя с Фикрие. След това учителката започна да пита поред за имената ни, как се казват родителите ни и оста-

налите ни близки. Дойде и моят ред, учителката застана до мен и след като ме попита как се казва майка ми, аз замълчах. „Нима не знаеш?“ – попита ме, докато се усмихваше. А аз ѝ отговорих с поглед, сведен към чина: „Аз нямам майка“...

„Добре, мила, добре“, каза тя и продължи да разпитва другите. В този момент не можех да погледна съучениците си в очите, но като чух и други деца да казват, че нямат майки, веднага се обърнах, за да ги видя. Струваше ми се, че и те ме гледаха и че по някакъв начин се разбрахме.

Учителката седна на стола си и ни обясни как трябва да се държим в училище, да пазим имуществото и да се грижим за него, а след това с усмивка допълни: „А на децата, които нямат майка, аз ще им бъда майка, с мен можете да споделяте всичките си тайни, както бихте го направили с вашите майки“.

Аз запомних това и винаги внимавах да не я ядосам. Стараех се да уча колкото се може повече. А когато рецитирахме стихотворения за

майката, винаги гледах към нея, като ми се струваше, че тя ми се усмихва и знае какво чувствам.

Веднъж докато се разхождахме, учителката беше облечена в шарена рокля, а аз, без да се усетя, притичах до нея и се хванах за роклята ѝ. Тя ме погледна малко учудена, а аз, притеснена, пуснах ръката ѝ. Тогава тя ме прегърна и нежно ме погали по главата. Ръката ѝ беше нежна, аз се натъжих, зарових глава в роклята ѝ и тихо заплаках.

От този момент учителката винаги идваше при мен, до моя чин, да поговорим и да ме похвали.

След лятната ваканция, когато отново тръгнахме на училище във втори клас, вместо нашата учителка в класа ни беше дошъл учител. Когато го видях, сърцето ми започна бързо да бие, а дъхът ми спря. Той каза, че учителката е заминала на друго място, че той ще я замества и че не е могла да дойде, за да си вземе довиждане с нас, но поздравява всички ни. Тогава попита за мен и аз се изправих. „А на теб ме помоли да дам тази книга и заръча да не я забравяш“. Учителят дойде при мен, постави книгата на чина и ме помилва по главата.

Заплаках на глас. Той се върна и без да знае какво става, отново постави ръка на главата ми, от което ми се струва, че ми олекна.

Шукрия Панджо

Разговор върху текста:

1. За какво се разказва в „Милувка по главата“?
2. Защо тази история е специална?
3. Кога момичето от разказа е почувствало най-силно липсата на майка си?
4. Съучениците ѝ интересували ли са се за нейните чувства? Обяснете.
5. Как се е отнасяло момичето към учителката, която проявила разбиране към нейната загуба?
6. Как е постъпил учителят, който заместил учителката?
7. В разказа има един момент, който свързва момичето с майка му, с учителката и учителя. Кой е този момент?
8. Как би се отнесъл/ла към това момиче, ако то е твоя съученичка или съседка?

Оказване помощ и подкрепа към нуждаещите се

Около нас има много хора, които се нуждаят от нашата помощ, подкрепа и разбиране. Такива са и децата, останали без единия или и двамата си родители, деца в трудно положение, бедни и т.н. Всички сме съгласни, че те нямат никаква вина за положението, в което се намират. Пратеникът Мохамед (с.а.с.) е казал: „Аллах не гледа нито лицето ви (външния вид), нито имуществото ви, а гледа вашите сърца и дела“.

Попълни таблицата!

Хора, които се уждаят от помощта и разбирането ни	От какво са лишени?	Как можем да им помогнем?
сираци		

Разкодирай!

Разгледай внимателно знаците. Ако ги декодираш правилно, ще откриеш едно правилно поведение.

١ – е; ٣ – с; ٥ – а; ٦ – к; ٧ – и; ٨ – х; ٩ – о; ٤ – р; ☀ – я; □ – т; ؛ – б; • – д; ٧ – й; □ – л; ٥ – н;

٦ □ ٥ ٥ ٣ ☀ ٧ ٣ ١ ٣ ٨ ٦ ٤ ٥ □ ٥ □ ٥ ٦ ٥ ٦ □ ٦ ؛ ٧ ٧ ٣ ٦ ٥ □ □ ١ • ٥
٣ ١ ٦ □ ٥ ٥ ٣ ☀ □ ٣ □ ١ ؛

Решение:

Избери си задача:

1. Нарисувай детайли от разказа „Милувка по главата“.
2. Напиши неща от своя опит с деца без баща или майка.
3. Прочети и анализирай следното: „Съпругата на Мохамед (с.а.с.), хазрети Айша (р.а.), разказва: „При мен дойде да проси една жена с двете си дъщери. Аз нямах какво да й дам освен една фурма. Дадох й тази фурма, а тя я сложи в устата си и я раздели на две. След това даде половинките на дъщерите си...“.

Отговори:

- а) Как е постъпила хазрети Айша (р.а.)?
- б) Какво е направила майката?
- в) Попадал/а ли си някога в подобна ситуация – как постъпи?

Отговор: Отнасяй се с хората така, както би искал те да се отнасят с теб.

ЕДИНСТВО

Разговор:

Какво е комуникация, а какво е съдействие?
Какво е необходимо за доброто съдействие?

Различията

Срещнали се трима пътници – българин, турчин и албанец – и решили да продължат заедно пътя си. Когато стигнали в едно село, и на тримата им се приискало да пийнат мляко. Една жена им донесла мляко, а те и тримата седнали около купата, взели хляба в ръце, за да го надробят в млякото, но не успели да се разберат. Защото българинът казал: „Да го надробим!“, другите двама не го разбрали. Турчинът рекъл: „Дограмалъ!“, а албанецът: „Даигирим!“. И тъй като не се разбрали, помежду им възникнал спор, вдигнала се голяма връява, дори се стигнало до вадене на ножове и за малко, за едно дробене на млякото, да се пролее кръв. За щастие, отнякъде дошъл един мъдър човек, който застанал между тях, и понеже знаел и трите езика, попитал и тримата какъв е проблемът. След като разбрал, че и тримата искат да надробят млякото, той се засмял и казал: „Хора, вие искате едно и също нещо!“. Взел хляба и докато те го гледали учудено, той започнал да дроби млякото, а те разбрали, че са спорили за едно и също нещо, а за малко и кръв не се проляла.

Всевишният Аллах казва: „*Нима са равни онези, които знаят, и онези, които не знаят?*“ (ез-Зумер: 9).

Разговор върху текста:

За кого се говори в тази история?

Какво се е случило с тях?

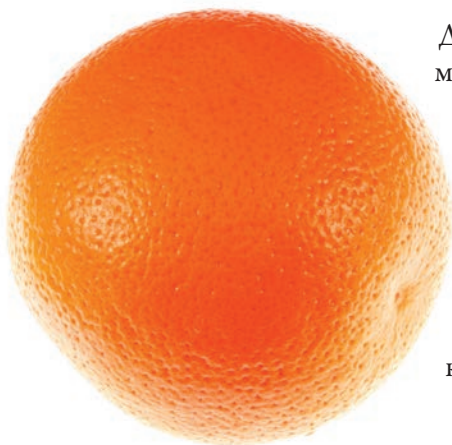
Обяснете как неразбирателството е прераснало в кавга.

Как са разрешили възникналия проблем?

Дали някога заради неправилно разбиране вие сте попадали в подобна ситуация? Разкажете за това!

Общото благо - основен фактор за сплотяване

Две момичета се скарали за един портокал. „Дай ми портокала, той ми трябва!“ – викнало едното. „Аз също го искам, и то веднага!“ – извикало и другото момиче. Учителката влязла и след като изслушала и двете момичета, разбрала, че и двете го искат. Тогава взела нож, разделила портокала на две и им дала по половин портокал. Първото момиче взело своето парче, обелило го и го изяло, а кората изхвърлило в кошчето. Другото момиче също обелило своята половинка, но изхвърлило вътрешността, а запазило кората, за да я изсуши. Защото искало да прави курабийки с портокалови корички.

Разговор върху текста:

1. Какво е искало първото и какво – второто момиче?
2. Каква е била целта на първото момиче и каква – на второто?
3. Имало ли е комуникация и разбиране между тях?
4. Какво е разбрала учителката за това, което искат?
5. Възможно ли е било спорът да бъде разрешен по друг начин? Напиши как.

Трябва да знаем, че:

Човекът е част от обществото. Това означава, че трябва да комуникира, да се разбира и да се съобразява с другите хора. Освен това трябва да познава и отчита както своите положителни и отрицателни черти, така и тези на другите хора. Тъй като всички хора са различни, съвсем нормално е да имат различни мнения и желания. Но всички хора имат общи черти и те са, за да могат хората да преодоляват разногласията помежду си. Трябва да се научим да слушаме другия.

Попълни таблицата.

СПОР ЗАРАДИ:	ПРИМЕР	НАЧИН НА РАЗРЕШАВАНЕ
Неразбирателство		
Обидни думи		
Невнимание		
Безобразно поведение		
Незнание		
Грубо отношение		

Буквословица!

Ако решиш правилно тази буквословица, ще се получи една пословица.

Н	А	К	Р	А	Я	Н
я	я	А	Л	я	А	А
Д	Д	Н	К	Ф	Е	Ч
О	Л	Л	А	Ъ	О	А
С	С	У	У	Ч	Л	Л
В	В	О	Д	Д	М	О
А	А	О	Б	О	О	Т
Н	Н	У	Д	Р	С	О
Е	Е	С	Ф	Е	Т	Т
Я	К	Е	Н	Е	Т	М

Ключ: Я.....Н.... - вТ..... еД...,
.....Я.. ...Н.....

Избери си задача:

1. Напиши за свой проблем с някого, който си разрешил/а и преодолял/а.
2. Избери от разказа моментите, които най-много ти харесват, и се опитай да ги нарисуваш.
3. Какво разбираш от хадиса на Пратеника на Аллах Мохамед (с.а.с.): „Вярващите са като елементите на една сграда. Взаимно се крепят“.

ПРАТЕНИЦИ НА АЛЛАХ

Разговор:

За кои пратеници на Аллах (дж.ш.) си учил/а досега? Какво знаеш за Адем (а.с.)? Защо Нух (а.с.) е построил кораб? Към какво са призовавали пратениците на Аллах (дж.ш.)?

Кой е истински приятел? Как става сприятеляването, достатъчно ли е само да се каже: „Нека станем приятели!“? Какво означава народната поговорка „С каквото се събереш, такъв ще станеш“?

Искреността на пратениците на Аллах

Преди четири хиляди години Ибрахим (а.с.) живял във Вавилон. Отстоявал истината още докато бил млад. Аллах (дж.ш.) му изпратил сухуфи, в които се повелявало, че никой няма да отговаря за чуждите грехове. В Съдния ден всеки самостоятелно ще отговаря пред Аллах (дж.ш.) за делата си.

Веднага след като приел откровението, Ибрахим (а.с.) се отдал на Аллах (дж.ш.). Той бил наясно, че каквото и да върши, когато се разхожда, пътува, среща се с хората, грижи се за животните, Аллах (дж.ш.) е с него. Във всеки един миг в мислите си той бил с Аллах (дж.ш.). Много обичал своя Господар. Той бил Милостив и Ибрахим (а.с.) също искал да бъде такъв. Неговият Господар бил Щедър, Благороден, Справедлив, Благ, обичал да прощава... Ибрахим (а.с.) бил възхитен от своя Господар. Искал да се украси с качества, които Той притежава: благодетел, щедрост, справедливост, милост към хората и всички създания... Постигнал го. Поради тази причина Аллах (дж.ш.) го обикнал и го нарекъл Свой приятел! И ето, четиридесет века вече споменът за това приятелство е жив.

Разговор върху текста:

1. Как се казва откровението, което Аллах (дж.ш.) е изпратил на Ибрахим (а.с.)?
2. Ибрахим (а.с.) бил възхитен от своя Господар. Какво предизвикало у него тази обич?
3. Какво било желанието на Ибрахим (а.с.), постигнал ли желаното?

Приятелството като пример за искреност към другите

Да имаш приятел, е голямо богатство. Някои приятели са за цял живот, а други са временни. Между тях има голяма разлика. Приятелството не е като да се каже: хайде да станем приятели. Между приятелите освен общи неща трябва да има и специално отношение. Най-вероятно и ти имаш един или няколко добри приятели. Ето как ще различиш истинския от фалшивия приятел:

Искреният приятел	Фалшивият приятел
— Ти мисли доброто	— Мисли как да те използва
— Те защитава пред другите	— Говори пред другите лоши неща за теб
— Те споменава само с добро	— Говори зад гърба ти
— Не издава твоите тайни	— Издава тайните ти на другите
— Помага ти, без дори да знаеш това	— При нужда няма да ти помогне
— Дели с теб това, което има	— Крие от теб, когато си купи нещо
— Върши неща, които обичаш, а не които мразиш	— Готов е да те предаде
— Дава предимство на твоето желание пред своето	— Няма да се откаже от желанието си заради тебе

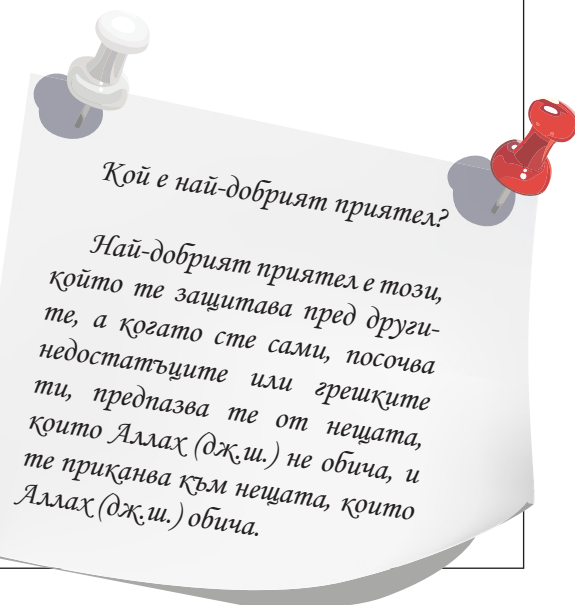

Трябва да знаем, че:

В Корана се казва: **„...и бъдете с правдивите!“**

После: **„...Аллах обича благодетелните“**.

Пратеникът Мохамед (с.а.с.) е казал: „Човек вярва на близкия си приятел, затова внимавайте с кого ще бъдете близки приятели!“

Кой е най-добрият приятел?

Най-добрият приятел е този, който те защитава пред другите, а когато сте сами, посочва недостатъците или грешките ти, предпазва те от нещата, които Аллах (дж.ш.) не обича, и те приканва към нещата, които Аллах (дж.ш.) обича.

Разкодирай!

В този код се крие казаното в 125-и аяет на сура ен-Ниса.

Решение

Избери си задача:

1. Напиши тема за най-добрия си приятел. Посочи това, което обичаш най-много у него.
 2. Вашите родители имат приятели – попитай ги защо са избрали тях и го запиши в тетрадката си.
 3. Попълни пропуснатите думи.
- Приятелят избира човешкото Близките приятели имат качества. За радитова добрите приятели добре. Ще бъдем заедно на с този, когото обичаме на този Това е така, защото делата на нашите близки приятели ще бъдат Аз искам да имам приятели, които Аллах (дж.ш.), и с тях да бъда заедно и на

ФИЗИЧЕСКА И ДУХОВНА ЧИСТОТА

Разговор:

Всеки човек има тяло. С какво се цапа то? Всеки човек има душа. С какво се омърсява душата? Ислямът изисква чистота на тялото и на душата!

Пратеникът Лют (а.с.) призовавал своя народ да вярва в единствения Аллах. Неговият народ се бил отдал на разврат, както никой преди тях. Лют (а.с.) го призовавал да се откаже от този разврат, да се върне към моралния начин на живот, да води добродетелен семеен живот и да се придържа към заповедите на Аллах (дж.ш.). Въпреки това хората не вземали думите му под внимание. Само някои членове от семейството на Лют (а.с.) останали достойни. То било единственото измежду няколкото хиляди, които живеели в Содом и околностите му, което не било покварено. Въпреки всичко това семейство не успяло напълно да запази чистотата си – съпругата на Лют (а.с.) продължила да следва вярата на своя народ.

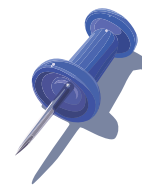
След дългото призоваване към праведното – чистото, което е и истинското, хората започнали да го заплашват, а някои казвали: „Изгонете от града семейството на Лют, те са хора чистници!“. След като изгубил напълно надежда, че народът ще се отзове, Лют (а.с.) се оттеглил и в уединение се помолил на своя Господар. „Господарю мой, спаси мен и децата ми от онова, което те вършат!“ – шепнел той от сърце. Аллах (дж.ш.) приел дуата му и изпратил група меляикета, които да накажат развратниците със страшно наказание, а него и децата му да спасят.

Те му заповядали през нощта да напусне това място заедно със семейството, но без съпругата си. Казаха му: „Когато чуеш онова, което ще бъде изпратено срещу тях, когато чуеш ужасяващи викове, вървете само напред, не се плашете и не се обръщайте!“.

В късната доба на нощта Лют (а.с.) напуснал града заедно с децата си. Стигнал до края на града и чул ужасяващи викове. Всичко, което останало зад тях, било заличено от лика на земята. „И Викът ги обзе при изгрев слънце“ (ел-Хиджр: 73). В Корана се казва още: „...И когато Нашата повеля дойде, преобърнахме [селището] надолу и изсипахме над тях порой камъни от глина“ (Худ: 82). Ужасен дъжд за онези, които били призовавани. Никой от тези, които се подбутвали, когато ги приканвали към чистота, не останал жив. Днес Мъртво море покрива това място.

Разговор върху текста:

1. Към какво призовавал Лют (а.с.)?
2. Какъв бил народът на Лют (а.с.)?
3. Как се пази тялото чисто?
4. С какво се чисти душата?
5. Има ли днес нечистота в душите на хората? Защо мислите така?
6. Защо се казва, че ислямът е религията на средния път?

Връзката между чистота и вяра

Човек се състои от тяло и душа. Аллах е създал и двете чисти, затова трябва да ги поддържаме такива.

Чистота на душата:

- Да не се върши грях
- Да се прави тевбе
- Да се кланя намаз
- Да се дават зекят и садака
- Да се говее
- Да се чете Коран
- Да се върши добро

Чистота на тялото:

- Редовно къпане
- Вземане на абдест
- Миене на ръцете
- Подрязване на ноктите
- Миене на зъбите
- Поддържане на хигиена
- Обличане на чисти дрехи

Пратеникът (с.а.с.) е казал:
„Как мислите – ако пред вратата на някого от вас тече река и той се къпе по пет пъти на ден, ще остане ли нещо мръсно по него?“. „Не би останало нищо мръсно“ – отвърнали сахабетата. „Така е и с пет-кратния намаз. Чрез него Аллах опрощава греховете ни“ – обобщил Пратеникът (с.а.с.).

Трябва да знаем, че:

Пратеникът (с.а.с.) е казал: „Чистотата е половината от вярата“.

Попълни таблицата!

Признаци за чиста душа	Признаци за омърсена душа

Избери си задача:

Напиши съчинение със заглавие „Хармонията между духовната и телесната чистота“.
Попълни липсващите думи.

Чистотата е от вярата. Мюсюлманинът е да се грижи за чистотата на своята и

Тялото става мръсно, като....., а душата

Без чистота не може нито да се, нито да се чете

ПОКОРСТВО И ПОСЛУШАНИЕ

Разговор:

Спрямо кого човек трябва да бъде най-послушен? Кои хора са най-добрите ни приятели? Кой се грижи най-добре за нас?

Покорството пред Аллах (дж.ш.) и послушанието към родителите

Навсякъде и винаги Ибрахим (а.с.) призовавал към вярата в единствения Аллах. Чувствайки, че остарява, той се помолил на Аллах (дж.ш.) да го дари с достойно потомство. Аллах (дж.ш.) приел дуата му. Неговата съпруга Хаджер му родила син – Исмаил, а той бил много щастлив баща. Но по волята на Аллах (дж.ш.) те се озовали в пустинята, където нямало никакъв живот. Тук Ибрахим (а.с.) ги оставил сами, защото такава била волята на Аллах (дж.ш.). След няколко години Ибрахим (а.с.) се върнал при семейството си, за да възпита детето си и да му покаже правия път. Исмаил бил любимото му дете, неговото съкровище, което изпълвало сърцето му с обич.

И точно тогава Аллах (дж.ш.) пожелал да изпита Ибрахим (а.с.) и да го подложи на огромно изпитание. Чрез сън Аллах (дж.ш.) му съобщил, че трябва да жертва детето си за курбан. И след като Ибрахим (а.с.) видял, че това не е обикновен сън, а е заповед от Аллах (дж.ш.), рекъл на детето си, което много му помагало в работата:

– Сине, аз сънувах, че трябва да те жертвам за курбан. Ти какво мислиш за това?

– Ще постъпя така, както ти се заповядва – казало милото дете, – а аз, с позволението на Аллах, ще бъда от търпеливите.

Така и двамата се подчинили на Аллах (дж.ш.) и когато Ибрахим положил на земята своя син, дошла радостна вест от Аллах (дж.ш.): „О, Ибрахим, ти се отзова на казаното ти в съня... Това наистина беше тежко изпитание! Ще го откупим с голям курбан!“

Вместо сина си Ибрахим (а.с.) заклал голям овен (коч). Бащата и синът били покорни пред Аллах (дж.ш.), а синът – и към баща. Затова накрая и двамата били щастливи.

Разговор върху текста:

1. За какво използвал времето си Ибрахим (а.с.)?
 2. Как се отнесъл Ибрахим (а.с.) към заповедта на Аллах (дж.ш.)?
 3. Защо попитал сина си: „Ти какво мислиш за това?“
 4. Как постъпил малкият Исмаил? Какво разбираме от постъпката му?
-

Трябва да знаем, че:

На много места в Корана веднага след послушанието към Аллах (дж.ш.) се споменават родителите: **„И повели твоят Господар да не служите другиму освен Нему, и към родителите – добрина!“**; **„Бъди признателен на Мен и на родителите си!“**. Когато Пратеникът на Аллах (с.а.с.) бил попитан кое е най-обичаното дело от Аллах, той отговорил: **„Намазът, кланян навреме“**. „А после?“ – попитали отново. **„Добрината към родителите“** – казал той.

A yellow sticky note is placed diagonally in the lower right quadrant of the page. It contains a quote from the text above.

„Пратенико на Аллах – попитал един човек, – имам ли някакви задължения към родителите си след тяхната смърт?“
„Имаш – отговорил му Пратеникът Мохамед (с.а.с.). – Длъжен си да им кланяш дженазе намаз, да се молиш на Аллах да опрости греховете им, да извършиш ангажиментите, които са били поели, да се отнасяш внимателно с приятелите им и да поддържаш роднинските връзки, които имаш благодарение на тях. Ето с какво си задължен след тяхната смърт.“

За онези, които искат повече

Аз не мога да нося ракия...

У дома, освен че не се употребяваше алкохол, не се и съхраняваше.

Винаги когато някой споменаваше алкохола, леля Лятифе казваше: „Нашият Пратеник е проклет алкохола, затова не допускайте да ви застигне неговото проклятие!“.

Баща ми внимаваше много по този въпрос и аз никога не го бях виждал да донася вкъщи алкохол.

Тъй като няхмахме нито кон, нито трактор, земята ни се обработваше от Муниб Али – много услужлив, благороден и добър човек. Винаги беше с пъргавата си кобила на нашата нива, умело управляваше плуга, оставяйки след себе си черна, разорана бразда, върху която се трупаха врабчета и врани.

Когато баща ми нямаше пари, за да му плати, той винаги казваше: „Важното е работата да се свърши... По-късно ще се плати“.

Но Муниб обичаше да си попейва.

Не знам как и не знам откъде, но винаги когато сядаше на обяд или вечеря, пред Муниб имаше малко ракия. Малка, красиво изработена, стъклена чаша, пълна до половината. Винаги до половината. И сега не знам защо не я пълнеше цялата.

Беше пролет, приятно и изпълнено с живот време. Муниб отново оставяше след себе си дълбока бразда на нашата нива, а аз наблюдавах как плугът разоравя черната земя, как изтръгва корените, както аз измъквам корените на глухарчетата. Видях иззад нашата къща баща ми да маха с ръка – да отида при него.

Веднага щом отидох, той ми пъкна нещо, завито във вестник, и тихичко ми рече: „Иди до Муртеза Шериф, да ти даде половин литър... Кажу ми: баща ми ще ти плати по-късно...“.

Бях на десет години, тръгнах към къщата на Муртеза Шериф през нивите, преминавайки трудно през трънливите храсти и чувствайки как нещо невидимо ме дърпа за гърба... Усещах невидимата силна ръка на храстите да ме дърпа назад и да ми пречи да продължа напред.

Муртеза, слаб и висок, завит във вълнено одеяло, стоеше изправен с вила в ръце.

„Муртеза! – преглъщайки притеснен, му рекох, пристъпвайки предпазливо напред. – Баща ми каза да дадеш половин литър... половин литър... да ми налещ!“ – рекох шепнешком.

„Ха?!“ – тросна се той и се вгледа в мен. Аз се притесних, уплаших се и отново преглътнах слюнката си.

„Да ми налещ половин литър... баща ми каза...“

Мислех си: сега ще се развика и ще ме подгони с вилата.

„Ааа... искаш половин литър?! Половин литър... Добре, добре, ей сега... Само да сложа сено на кравите.“

„Баща ми ще ти плати по-късно... Така каза...“

Взех бутилката и я сложих под мишницата, все едно е нещо крадено, и започнах да куцукам несигурно, сякаш единият ми крак е по-дълъг от другия. Острата миризма на алкохола лъхаше в носа ми, дразнеше ме и ме караше да кашлям.

Спрях се под Хасановата череша. Не можех да продължа, но и да се върна също не можех.

„Може ли проклятието на Пратеника да сполети и мен?!“ – мислех си под черешата, а долу се простираше безкрайната равнина.

Обърнах се и търсейки, намерих малко по-голям бял камък, взех го и го вдигнах с двете си ръце. Стоварих го върху стъклената бутилка и ракията се разпръсна навсякъде. По панталона ми останаха мокри капки и така въщи занесох само вонята на алкохола.

Когато видях баща си, избухнах в плач, хвърлих се на земята и зарових глава в чергите, изнесени в градината. Плаках и ридях като бебе, едвам поемайки си въздух.

Баща ми стоеше над мен и само повтаряше: „Синко, какво ти е... Какво ти става?“

„Ракията... Хвърлих онази ракия...“, промълвих по някакъв начин. „Аз не мога да нося ракия!“

„Добре, сине, добре... добре“, чувах гласа на баща ми. „Нищо, че си я хвърлил, нищо...“, затихваше неговият глас. „Ашколсун, синко!“

След като се успокоих, послушах се и разбрах, че съм сам. Баща ми беше отишъл някъде и аз бях сам.

По-късно през дните избягвахме да се поглеждаме. Когато се срещаме, свеждахме поглед, срамувахме се един от друг.

Разговор върху текста:

1. Как приело детето задачата, с която баща му го натоварил?
2. На кое трябва да даде предимство детето – на заповедта на Всевишния Аллах или на родителската, ако тя противоречи на Неговата? Обърни внимание на думите: „Когато видях баща си, избухнах в плач, хвърлих се на земята и зарових глава...“
3. Как разбирате думите на бащата: „Ашколсун, синко!“. Какво разбрал бащата?

Нова дума:

Ашколсун! – Браво! Чест и почитания!

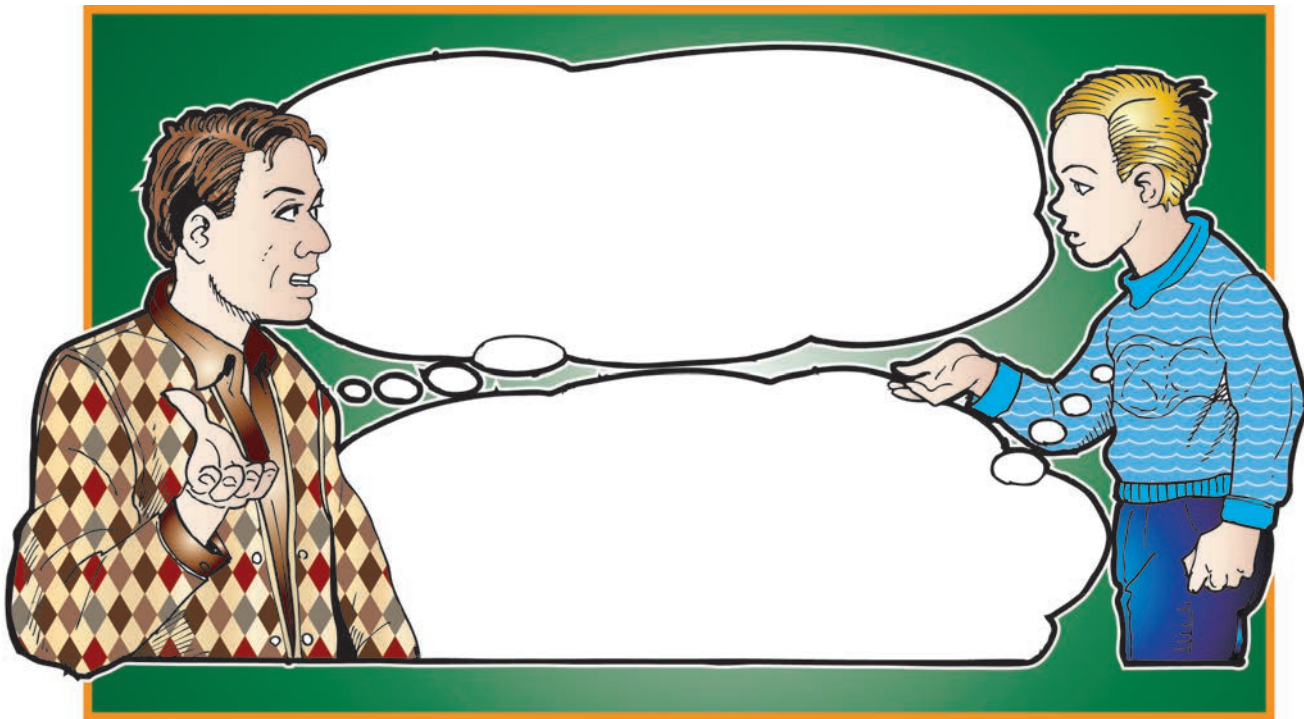
Избери си задача:

1. Според Корана, когато родителят каже нещо на детето, то не трябва да му казва дори едно „Уф!“, за нещо повече не бива и да се мисли. Обръщай се към тях с почит и уважение. „И от милосърдие спусни за тях крилото на смириенето и кажи: „Господарю мой, помилвай ги, както и те ме отгледаха от малък!“ Грешил/а ли си понякога спрямо своите родители? Напиши разказ за това.
2. Пратеникът Мохамед (с.а.с.) е казал: „Жалко за онзи! Жалко за онзи! Жалко за онзи!“ „За кого, Пратенико на Аллах?“ – попитали го. „Онзи, при когото единият или двамата родители доживеят старост и въпреки това той не влезе в дженнета!“ Напиши стихотворение със заглавие „Родителите на Ахмед го въведоха в дженнета!“
3. Подреди правилно посочените думи и ще научиш още един хадис на Пратеника (с.а.с): дженнетът, краката, е, на, казал, майки, Пратеникът, е, вашите, под.

Задача:

Напиши в облаците какво мисли бащата за детето си и детето – за баща си. Напиши също какви са очакванията на бащата от детето и на детето – от баща му!

Избери си задача:

1. Нарисувай родословното си дърво. Попитай родителите си какви са били твоите дядо и баба, твоите прадядо и прабаба. Те на какво са учили децата си?

2. Напиши липсващите думи в хадиса:

Човек, след като, добрите му се прекъсват, освен три:
(ако остави нещо, от което хората да се възползват),, от което хората могат да се възползват, и добре възпитано, което ще се обръща към Аллах (дж.ш.) с два за него.

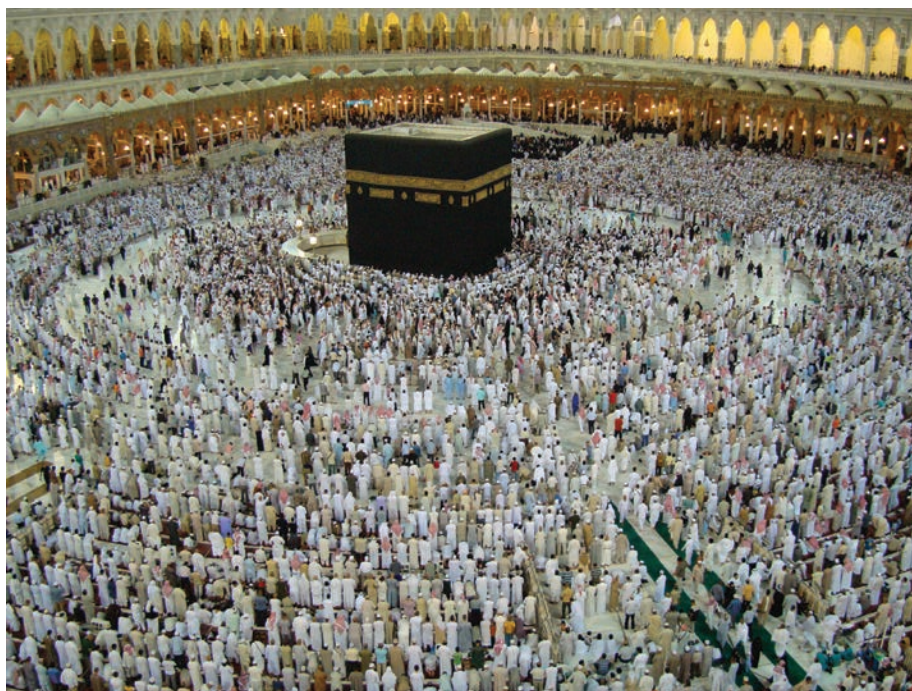

ИЗГРАЖДАНЕ НА КЯБЕ

Разговор:

Какво е Кябе? Сигурно познаваш някой, който е ходил при Кябе – обърнал/а ли си внимание какво казва за него? Когато се строи къща или някаква друга постройка, трябва ли по време на строежа да се пие алкохол и да се ругае, или трябва да се направи дуа към Аллах (дж.ш.) да отреди берекет и рахмет за този строеж? Как мислите – дали в изграждането на Кябе са участвали и деца?

Съществуването на Кябе от времето на Адем и възстановяването му

*Нито за миг Кябе не остава без хора.
Сърцето на всеки вярващ копнее да го посети.*

Синовете на Ибрахим (а.с.), Исмаил и Исхак, били много добре възпитани деца. Родителите им успели да развият най-прекрасните качества у тях, те били радост както за тях, така и за останалите хора. Заедно с порастването им децата заяквали и помагали в работата на своите родители. Никога не им казали: „Няма!“.

По заповед на Аллах (дж.ш.) Исмаил бил оставен от баща си заедно с майка си в една безводна долина. Там изненадващо започнала да извира водата Земзем – извор, от който и днес блика вода. Това означавало начало на живот в тази местност. За кратко време около извора се образувало селище. То било наречено Мекка.

Въпреки че живеел далеч от тях, Ибрахим (а.с.) редовно посещавал жена си и детето си и се грижел за тях. Особено внимание обръщал на възпитанието на Исмаил. Когато детето подраснало, Аллах (дж.ш.) заповядал на Ибрахим (а.с.) да започнат да строят Кябе в Мекка. Ибрахим (а.с.) веднага почнал работа, той изпълнявал повелите на Аллах (дж.ш.) без никакво колебание. В тази работа му помагал и неговият син Исмаил. Ибрахим (а.с.) зидал, а Исмаил му носел камъни. Заедно с това те се молели на Аллах (дж.ш.) да приеме това дело от тях. Камъкът, върху който Ибрахим (а.с.) стоял, докато зидал Кябе, стои и до днес. Върху него има отпечатък от ходилото му, който хаджиите могат да видят.

Кябе е първата постройка на земята, изградена единствено за да се възхвалява Аллах (дж.ш.). И днес всяка година се посещава от милиони хора. Построена е от баща и син, които много се обичали.

Разговор върху текста:

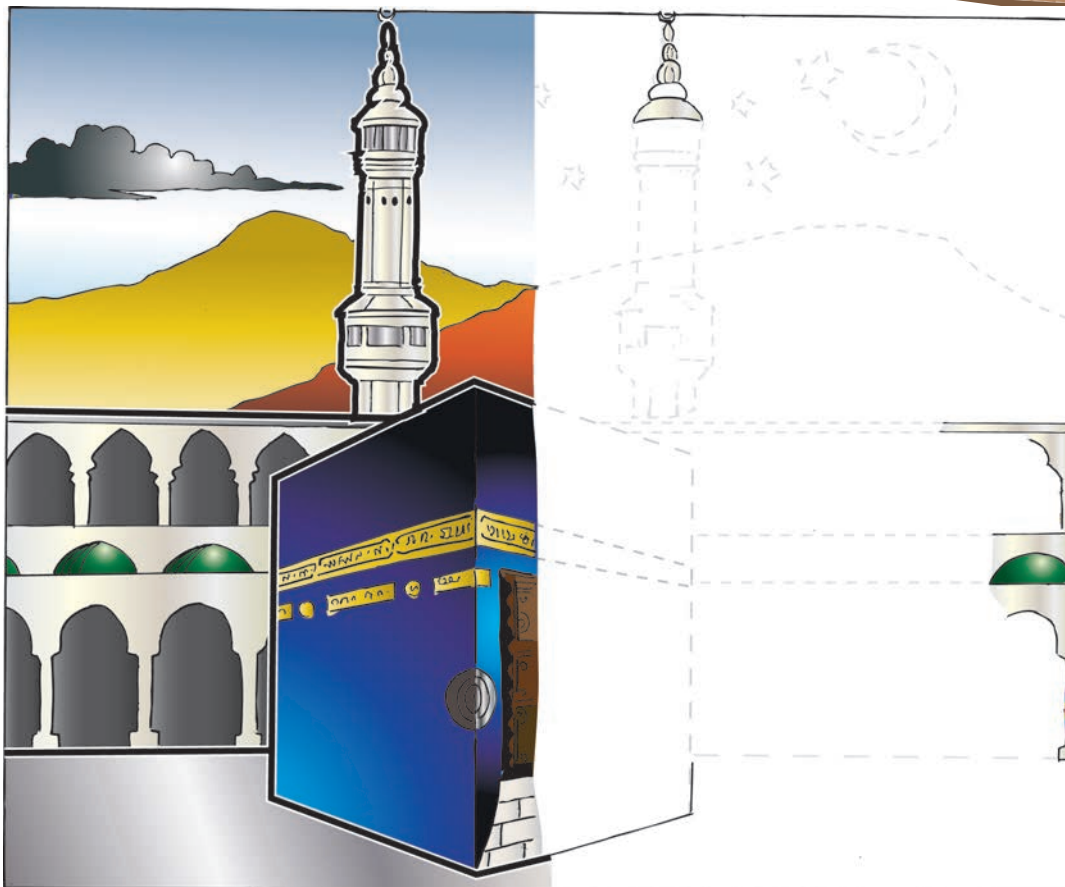
1. Днес по света има много сгради, останали от миналото. Едни служат за възхваляване на Аллах (дж.ш.), а други – за възвеличаване на нещо друго. Какво е станало с едните и какво – с другите? За какво се ползват сега?
2. При нас се строят джамии – защо се строят? Имат ли прилика в това със строенето на Кябе?

„И когато Ибрахим и Исмаил издигаха основите на Дома, [рекоха]: „Господарю, приеми от нас! Наистина Ти си Всечувания, Всезнаещия. Господарю, направи ни отдадени на Теб, и от нашето потомство – общност, отдадена на Теб, и ни покажи нашите обреди, и приеми нашето покаяние! Ти си Приемания покаянието, Милосърдния.“
(ел-Бакара: 127–128)

Трябва да знаем, че:

Втората постройка, която е построена, за да се величае Аллах (дж.ш.) в нея, е храмът в Йерусалим в Палестина. Джамията е издигната четиридесет години след построяването на Кябе. Построена е от Якуб, син на Исхак, внук на Ибрахим (а.с.). Това е първото къбле (посока) за мюсюлманите.

Избери си задача:

1. Нарисувай Кябе.
2. Напиши стихотворение със заглавие „Моето къбле е Кябе!“.
3. Подреди правилно разбърканите думи – ще научиш още една истина: постоянна лъжата ако истината е изчезва

ЩРИХИ ОТ ЖИВОТА НА НЯКОИ ПРАТЕНИЦИ

Разговор:

Дали сме наследили някакви качества от нашите предци? Защо е важно и ние сами да развием някои добри качества – какво може да означава това за нашето потомство?

Ибрахим (а.с.), Исмаил (а.с.), Исхак (а.с.) и Якуб (а.с.)

Ибрахим (а.с.) бил вече в напреднала възраст, но все още нямал деца. Много искал да остави след себе си наследници, които да служат на Всевишния Аллах и да призовават хората към това. Затова той отправил два към Аллах (дж.ш.) да го дари с добро потомство. Аллах (дж.ш.) приел дуата му и изпратил меляикета, които да съобщят добрата вест. Много скоро му се родили двама синове: Исмаил и Исхак. И двамата, също като достойния си баща, били пратеници. Дуата на Ибрахим (а.с.) следвала и потомството му. Много по-късно от рода на Исмаил (а.с.) се родил Последният пратеник – Мохамед (с.а.с.). На Исхак му се родил синът Якуб, който също бил пратеник. Якуб имал дванадесет сина – един от тях бил достойният и благороден Юсуф, също пратеник на Аллах (дж.ш.). За него Пратеникът Мохамед (с.а.с.) е казал, че е благороден син на благороден пратеник...

Ибрахим (а.с.)

Исмаил (а.с.)

Мохамед (с.а.с.)

Исхак (а.с.)

Якуб (а.с.)

Юсуф (а.с.)

Разговор върху текста:

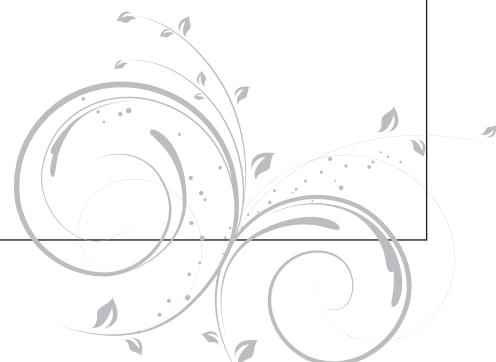
1. Всеки човек желае да има деца. За какви деца хората трябва да се молят на Аллах (дж.ш.)?
2. Може ли дуата на добър човек да се пренесе и върху неговите деца?
3. Може ли по същия начин и клетвата да се пренесе върху децата? Мюсюлманите трябва ли да проклинат децата си?

В Корана се казва: „*Нима бяхте свидетели, когато смъртта се приближи до Якуб и той рече на своите синове: „На какво ще служите след мен?“*“. Рекоха: „*Ще служим на твоя Господар и на Господаря на твоите предци Ибрахим и Исмаил, и Исхак – на Единствения Господар, и Нему ще бъдем отдадени*“ (ел-Бакара: 133).

Трябва да знаем, че:

Хората са научавали важните неща от пратениците на Аллах (дж.ш.). Те били пример за правилен начин на живот. Стараели се да оставят след себе си добро поколение, което да служи на Аллах (дж.ш.) и да бъде полезно за хората. Пратеникът Мохамед (с.а.с.) е казал: „*Ще видите, че хората са като рудата. Тези, които са били добри преди исляма, са добри и в исляма – дотолкова, доколкото са разбрали религията*“.

ЩРИХИ ОТ ЖИВОТА НА ПРАТЕНИКА МОХАМЕД (С.А.С.): ПРИЗИВЪТ КЪМ ИСЛЯМА

Първите мюсюлмани

Разговор:

Нуждае ли се човек от помощта на другите хора? Кой човек най-напред се отзовава на помощ? Какви са хората, които помагат на другите?

Пратеникът Мохамед (с.а.с.) е живял чист и морален живот. За да не бъде в тежест на чичо си Ебу Талиб, при когото живеел, винаги му помагал. Когато станал на двадесет и пет години, се оженил за Хатидже – богата вдовица, която била женена два пъти преди това. Тя е майка на всичките му деца: двама синове и четири дъщери. Изключение е синът му Ибрахим, който умрял още като бебе, а бил роден от Марийе.

Хатидже е първата жена, приела исляма. Когато на Мохамед (с.а.с.) за първи път му било изпратено откровение, той бил много уплашен, отишъл при Хатидже, като ѝ казал: „Страхувам се за себе си“. „Никога, кълна се в Аллах – казала тя, – Аллах никога няма да те посрами, защото ти поддържаш роднинските връзки, помагаш на слабите, раздаваш на нуждаещите се, посрещаш гостите и винаги заставаш на страната на истината!“ Хатидже била най-голямата му опора в това, което вършел. Тя му помагала, успокоявала го и го окуражавала. Докато тя била жива, той понасял много по-лесно всички трудности.

Хатидже починала на шестдесет и пет години, през десетата година на пратеничеството на Мохамед (с.а.с.). Нейната смърт била голяма загуба за Мохамед (с.а.с.). Тази година е наречена *Годината на тъгата*.

Разговор върху текста:

1. Защо Хатидже повярвала веднага на Мохамед (с.а.с.)?
2. Имаш ли някого за подкрепа и опора?
3. Каква личност е онзи, на когото хората разчитат? Ти опора ли си за някого?

Трябва да знаем, че:

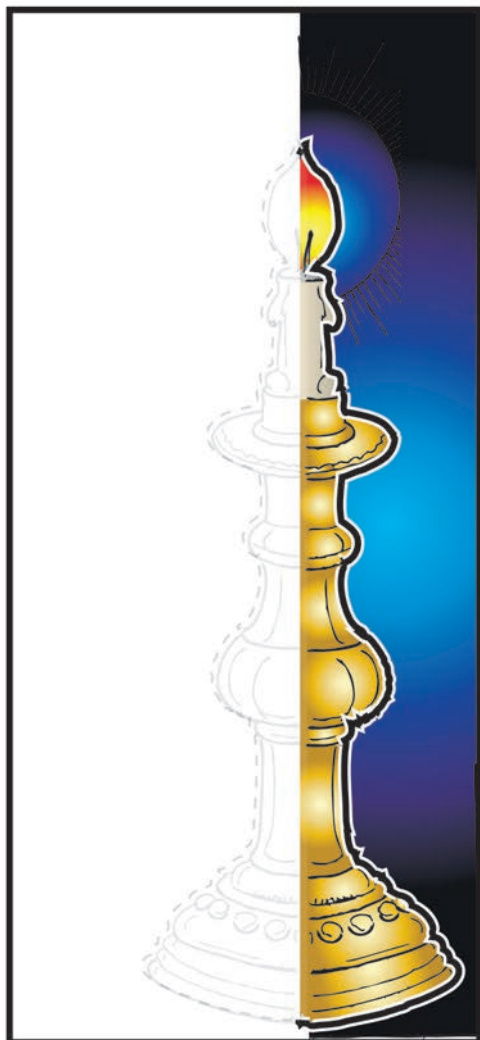
Не бива да забравяме добрината, която ни е сторена. До края на дните си Пратеникът Мохамед (с.а.с.) споменавал Хатидже, той бил признателен за помощта, която тя му оказвала. Например, когато колел овца, той отделял парче месо и заръчвал: „Дайте това на приятелите на Хатидже“.

Пратеникът Мохамед (с.а.с.) е казал: „Който улесни нечия трудност, Аллах ще му улесни една трудност и на този, и на другия свят... Наистина Аллах помага на човек, докато той помага на своя брат“.

Попълни таблицата!

За мен опора са:	Аз съм опора на:

Довърши чертежа.

Това е свещник (кандило), който в миналото е осветявал къщите и джамиите. Днес също можем да намерим такива свещници в някои джамии и къщи. Довърши липсващата половина, за да се получи цялата рисунка, след това я оцвети.

Избери си задача:

1. Напиши стихотворение под надслов „Моята опора в живота“.
2. Нарисувай човека, който ти е помагал най-много.
3. Попълни липсващите думи.

Мюсюлманинът не трябва често да търси помощ от Нека го прави само когато не може без тяхната Мюсюлманинът трябва да вложи всичките си и тогава да потърси помощ от Длъжен е да на онзи, който му помогне, и да му върне по някакъв начин. Не трябва да се нито една добрина.

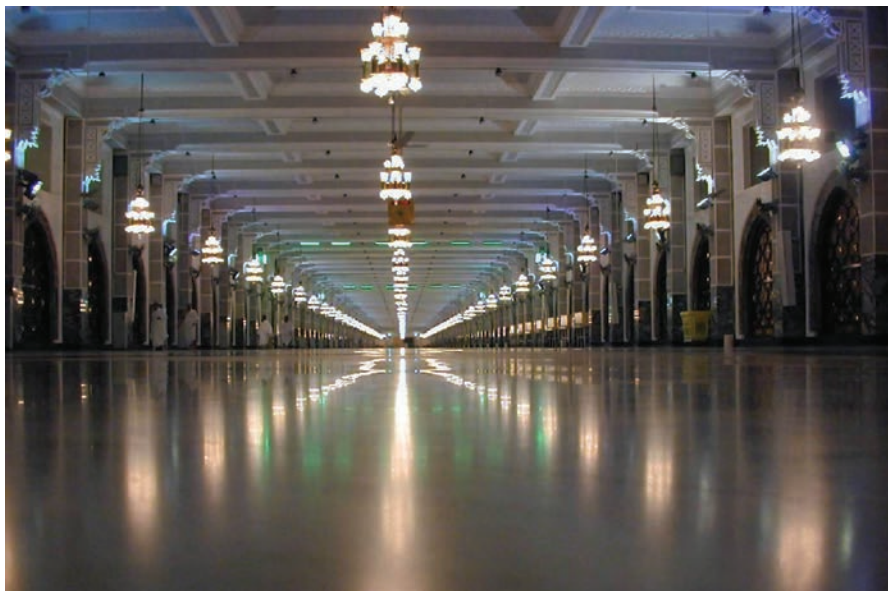
ТАЕН ПРИЗИВ И ЯВЕН ПРИЗИВ

Разговор:

Всяка общност живее по свой начин – как хората приемат онзи, който ги призовава към нещо различно? Може ли човек сам да намери хора, които да го следват в някаква идея, ако те не я приемат? Как щяха да реагират хората, ако Мохамед (с.а.с.) бе излязъл на улицата веднага след като получи откровението, и бе започнал да говори на всеки срещнат, че е Пратеник на Аллах?

След като напълно осъзнал, че Аллах (дж.ш.) го е избрал за Свой Пратеник, Мохамед (с.а.с.) съобщил това на най-близките си. Така исляма приели: съпругата му Хатидже, братовчед му Али, верният му приятел Ебу Бекир...

Тайното призоваване към исляма продължило три години. Когато мюсюлманите станали достатъчно, за да могат да го защитят, до Пратеника Мохамед (с.а.с.) достигнала заповедта за явно призоваване, като започне от най-близките си роднини. Той веднага отишъл на Сафа, хълм близо

до Кябе, и се провикнал с висок глас: „Вражеско нападение!“. По това време имало обичай по този начин да се оповестява, ако някой идва да нападне изненадващо някое племе. Всички се отзовавали на призива. Така станало и този път – едни идвали лично, а други изпращали заместник.

Когато се събрали, Пратеникът (с.а.с.) споменал поименно всички племена, а след това ги попитал: „Ако ви кажа, че зад тази планина има вражеска конница, която се готви да ви нападне, ще ми повярвате ли?“. „Разбира се, че ще ти повярваме“ – викнали всички в един глас. „Тогава ви предупреждавам за огромно наказание, което ще ви сполети, ако продължите да вярвате в идоли!“, казал той, след което ги призовавал да повярват в Аллах (дж.ш.). Присъстващите утихнали, а чичото на Пратеника (с.а.с.), Ебу Лехеб, закрещял: „Проклет да бъдеш до края на деня, нима ни повика само заради това?!“. Тогава била низпослана сура Теббет йеда Еби Лехеб (Да изсъхнат ръцете на Ебу Лехеб...).

Така започнало явното призоваване към исляма. След този ден започнали и нападенията срещу мюсюлманите. Колкото повече хора приемали исляма и той се засилвал, толкова повече се увеличавали нападенията срещу мюсюлманите. А тези, които го били приели, останали твърди и търпеливи, понасяйки всички гонения. Затова и накрая победили.

Разговор върху текста:

1. Защо Пратеникът (с.а.с.) призовавал тайно в началото?
 2. Кои хора най-напред се отзовали на неговия призив – онези, които са го познавали, или други?
 3. Защо Пратеникът (с.а.с.) най-напред попитал близките си роднини дали ще му повярват, ако им каже, че вражеска конница иска да ги нападне?
-

Всичко на този свят си има своето време и фази на развитие. Черешата например най-напред напъпва, после цъфти, след това завързва плодове, които лека-полека започват да зреят. За да узреят и да станат сладки и вкусни, трябва да мине време. И за идеята, също както при черешата, трябва време, за да узрее и да започне да дава своите плодове.

Избери си задача:

1. Попълни липсващите думи.

Аллах (дж.ш.) сътворил земята в фази.

Чрез мъдростта Си Той пожелал сътворяването да се развива

..... След приключването на фазите създадал и

..... Ако беше създал най-напред човека, той нямаше да може и би умрял. Същото щеше да се случи и със, ако ги беше създал преди растенията. Аллах (дж.ш.) създава всичко в зависимост от необходимостта.

2. Подреди правилно следващите думи и ще получиш народна мъдрост: строи, се, къщата, да, основите, а, не, от, покрива, започва, от

ЕЛА, ЛЮБИМИ!

Разговор:

Кой човек и пратеник е най-обичан от мюсюлманите? Защо? Какъв е бил животът на Мохамед (с.а.с.)? Как са се чувствали първите мюсюлмани редом до Мохамед (с.а.с.)? Дали са му имали доверие? Можете ли да си представите как са се почувствали мюсюлманите в дните след преселението на Мохамед (с.а.с.) на другия свят?

Още по времето на Мохамед (с.а.с.) мюсюлманите пели песни за него. Тези песни се наричат касидета. Поетите описвали неговите качества, изтъквали неговите достойнства, така те давали израз на чувствата си към него. С тях изразявали голямата си обич, признателност и възхищение. Съвременните поети също пишат за него.

Ела, любими!

Ела, любими, слез от планината на светлината!
Чуден, самотен, не знаехме защо си!

Ела, любими, силата с теб е огромна!
Ние сме корито, а ти – река пълноводна!

Ела, любими, настъпи тъмен мрак!
Тука – лъжа е, изкриви им се устата пак!

Ти ни казваш: един от вас съм аз!
Любими, диамантът е камък, но и ас.

Когато стигнеш горе, където чуваш на перото шума,
когато, любими, видиш Сидретул Мунтеха...

Слез, слез, върни се, винаги бъди с нас,
без тебе ще се лутаме да търсим спасение за нас!

Слез, слез...
Слез, слез...

Джемалюддин Латич

Разговор за касидето:

1. Какво има предвид поетът, като казва „планината на светлината“? Спомни си какво е казал Мохамед (с.а.с.), когато бил попитан дали е видял Аллах (дж.ш.) на Мирадж?
2. Защо поетът казва: „Силата с теб е огромна“? Спомни си какво се е случило с онези, които са нападали Пратеника (с.а.с.)?
3. В Корана се казва: „**Но Аллах не ще ги мъчи, докато си сред тях...**“. Какво разбираш от тези слова? Дали и в наши дни Мохамед (с.а.с.) може да бъде „винаги с нас“, както казва поетът? Как?

Нови думи:

Сидретул Мунтеха – небесно дърво, крайната граница, до която може да достигне меляике. Мохамед (с.а.с.) преминал тази граница в нощта на Мираджа – възнесението на небето.

Трябва да знаем, че:

Мохамед (с.а.с.) е най-съвършеният човек измежду всички хора. Затова той е най-добрият пример за нас.

Избери си задача:

1. Напиши стихотворение или песен на тема „Обичам те, Пратенико мой!“
2. Подреди правилно думите и ще научиш още един хадис на Пратеника (с.а.с.): от, истински, не, заобича, човек, повярва, си, докато, ме, повече, себе, няма, да

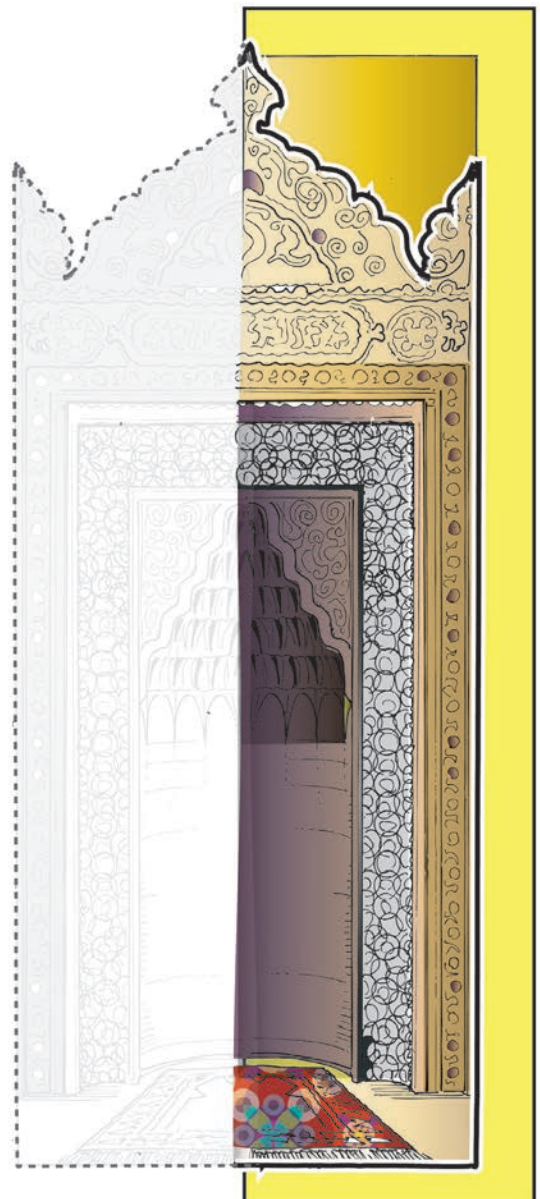
3. Препиши в тетрадката и научи наизуст следната песен:

*Мохамед, о, любимце!
Мохамед, любимце
на Създателя Единствен!
С всеки дъх и удар на сърцето си
те поздравявам.*

*Няма наслада като тебе,
подарява ни здраве, време.
От ашк към тебе изгарям
и преславно те възхвалявам!*

Довърши рисунката.

Довърши дясната страна на михраба, също като лявата, а след това го оцвети и украси – да стане колкото се може по-хубав!

ВЗАИМООТНОШЕНИЯТА МЕЖДУ ХРИСТИЯНИ И МЮСЮЛМАНИ

Разговор:

Как са реагирали езичниците от Мекка на призива на Пратеника (с.а.с.)? Как са се отнасяли езичниците към първите мюсюлмани?

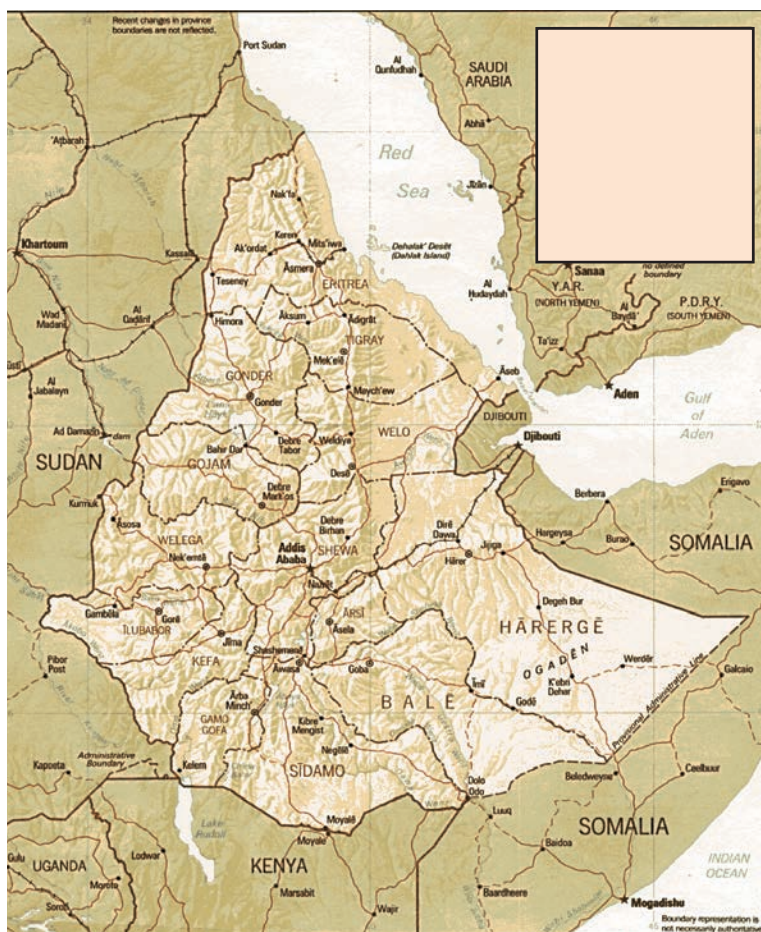
Първите мюсюлмани били гонени и измъчвани. Колкото повече се увеличавали, толкова по-тежко ставало положението им. Омразата на езичниците преминала в ярост. Пратеникът (с.а.с.) мислел как да спаси мюсюлманите от тези мъчения. След дълги размисли им казал: „Отидете в Абисиния (Етиопия) – там има владетел, който няма да навреди на никого!“.

Веднага след това голям брой мюсюлмани заминали за Абисиния, където живеели християни. След като разбрали, Курейш изпратили двама от хората си, за да ги върнат обратно. „О, кралю – казали те, – в твоята земя избяга една група от нашите неразумни младежи. Те напуснаха религията на своя народ, но и твоята не приеха. Следват някаква религия, която са си измислили... Техните близки ни изпратиха да те помолим да ни ги върнеш!“ Кралят обаче пожелал да чуе и другата страна. „Каква е тази религия, заради която сте напуснали своя народ, но не сте приели нито моята религия, нито пък религията на някой друг народ?“ – попитал той.

„Кралю, ние бяхме неук народ, вярвахме в идоли, хранехме се с месото на мъртви животни, прелюбодействахме, късахме роднинските връзки, безпокояхме съседите, силните унижаваха слабите. Живеехме така, докато Аллах не ни изпрати пратеник...“ – казали те.

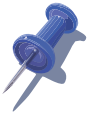
„Знаете ли нещо, което е низпослано от Аллах?“ – попитал кралят, а те му прочели от началото на сура Мерием. В тази сура се говори за Иса (а.с.) (Исус) и неговата майка. Кралят слушал с наведена глава, а присъстващите видели как сълзите, които се стичали по лицето му, намокрили и брадата му. „Няма съмнение, че това и другото, което е дошло за Исус, е от един и същи извор – казал той. – Вие си вървете! – обърнал се кралят към мюсюлманите. – В моите земи ще бъдете на сигурно място, а който ви навреди, ще бъде наказан.“

А двамата, изпратени от Курейш, се върнали обратно с неизпълнена задача. Мюсюлманите останали да живеят в мир с християните. Някои от тях се върнали пак след преселението на Пратеника (с.а.с.) в Медина.

Разговор върху текста:

1. Защо Мохамед (с.а.с.) препоръчал на мюсюлманите да заминат в Абисиния? Защо избрал точно тази земя?
2. Трябва ли да крием религията си, ако сме в някоя немюсюлманска държава? Как са постъпили първите мюсюлмани в Етиопия? Трябва ли учениците в България да крият религията, която изпълняват?
3. Християните обичат ли Иса (а.с.) (Исус), както мюсюлманите обичат Мохамед (с.а.с.)? Мюсюлманите обичат ли Иса (а.с.)?

Трябва да знаем, че:

Добрият мюсюлманин и добрият християнин никога няма да си причинят зло един на друг. Те ще си помагат в общите неща и ще уважават онова, което е различно.

*„...ще откриеш, че сред тях най-близки по любов към вярващите са онези, които казват: „Ние сме християни“. Така е, защото сред тях има свещеници и монаси, и защото не се възгордяват.“
(ел-Маиде: 82)*

Попълни пропуснатите думи.

Към Мохамед (с.а.с.) най-добресекотнасяли.....
Те не са служели на идоли, имали са откровение и са приели първите мюсюлмани като Откровението, което дошло преди Корана, е изпратено Мюсюлманите почитат всички от Аллах, но спазват правилата, които се намират в

Избери си задача:

1. Напиши есе на тема „В нашия край мюсюлмани и християни живеят в мир“.
2. Нарисувай селище с джамия, църква и синагога.
3. Събери снимки от религиозни обекти в България и изготви малко пано под надслов: „България с различните ѝ молитвени домове – джамии, църкви и синагоги!“.

ТЪРПЕНИЕ

Разговор:

Всеки човек претърпява някаква загуба в живота си: губи майка, баща, дядо, баба, близки роднини или приятели. Трябва ли тези загуби да го разколебават да учи и да се труди? Трябва ли човек да се отказва от поставената цел при възникването на някаква пречка? На много места в Корана се казва, че Аллах (дж.ш.) е с търпеливите – какво означава думата „търпение“?

През десетата година от пратеничеството си Мохамед (с.а.с.) преживял две големи загуби. Останал без двама близки, които го защитавали, помагали му и постоянно били до него. Първо починал чичо му Ебу Талиб, а месец по-късно – и любимата му съпруга Хатидже. Сърцето на Пратеника (с.а.с.) било изпълнено с тъга. Останал сам с малките си деца и малкото хора, които били приели исляма по онова време. Всички останали тогава били срещу него. Въпреки това загубите, които претърпял, не го разколебали и той продължил с призива си към исляма. С тази цел отишъл в едно отдалечено място – Таиф. Там го посрещнали с ругатни, обиди и камъни. Когато, прогонен и наранен, се облегнал на една палма, Аллах (дж.ш.) изпратил меляикето на планините, което го попитало желяе ли да стовари върху тези хора близките планини, а той му отвърнал, че не желяе. Пратеникът на милостта отговорил по следния начин: „Надявам се на тези хора да им се родят деца, които ще вярват в единствения Аллах!“. И това нападение срещу него не убило желанието и волята му да продължи да напредва към своята цел. Завърнал се в Мекка и продължил да призовава хората. Волята му била силна, никога не забравял това, на което го учи Коранът, а именно, че Аллах е с търпеливите.

Днес Таиф е голям и добре устроен град в Саудитска Арабия. (под снимката)

Разговор върху текста:

1. Трябва ли да се отказваме от постигането на някоя добра цел, ако хората не искат да ни помагат, докато се стремим да я постигнем? На кого трябва да се уповаваме?
2. Отмъщавал ли е някога Пратеникът (с.а.с.) на хората? Защо той е наречен Пратеника на милостта?
3. В Корана се казва, че Нух (а.с.) е призовавал своя народ в продължение на 950 години. Когато вече нямало никаква надежда, че призоваването към вярата ще постигне някакъв успех, тогава този народ бил наказан с потоп – какво заключение може да се направи от това?

Трябва да знаем, че:

Да бъдеш търпелив, не означава само да не отвърнеш на обидата. Да бъдеш търпелив, означава да се бориш и да не отстъпваш пред възникналите трудности. Да бъдеш търпелив, означава да си упорит в действията си до постигането на целта. В Корана се казва: „**И благовествай търпеливите...**“

К	И	К	Ч	И	С	Т	И	А
К	Н	Н	Р	Н	А	М	Х	Е
О	Т	Р	Т	А	О	Л	Р	О
Й	Е	М	К	Е	К	Н	Ъ	Э
Т	Р	И	И	Р	Р	А	З	О
О	Е	Н	Т	Е	А	Е	Т	И
О	С	Е	Ш	С	И	К	Я	А
Е	Е	Ч	Ш	Ч	И	С	Т	И
Н	Н	Ч	И	Н	И	К	А	И
С	Ъ	А	В	С	А	Р	Б	Ц
С	Ъ	Р	Ц	Е	Т	О	Т	У
Р	Ч	С	Б	К	С	И	И	Л

Буквословица!

В буквословицата се крие една поговорка – открийте я!

Ключ: И.....Н.....

а.....ц.....

Избери си задача:

1. Напиши стихотворение или есе на тема „Пътят на успеха е осеян с тръни“.
2. Попълни липсващите думи.

Мохамед (с.а.с.) бил в призоваването на хората в исляма. Затова постигнал успех. Когато се преселил на ахирета, повече от 120 хиляди Пратеникът (с.а.с.) е най-големият ми Аз желая да бъда също като него. Знаем, че това не е, но ще се, доколкото мога.

3. Подреди правилно думите и ще научиш още едно послание от Пратеника (с.а.с.): за, възнаграден, свят, всяка, на, вярващият, ще, болка, бъде, този. Направи илюстрация на посланието по начина, по който си го разбрал.

ПРИБЛИЖАВАТ ДНИТЕ НА ЩАСТИЕ

Разговор:

Чий живот е лесен и чий е труден? Какво означават пословиците „След бурята изгрява слънце“ и „За да жънеш, трябва да посееш“? Как се постига успех: само със собствени усилия или само благодарение на Аллах (дж.ш.)? Или и с двете заедно?

През първите дванадесет години на призоваването към исляма Мохамед (с.а.с.) претърпял какво ли не: бил наричан лъжец, бил обиждан, нападан, замерван с камъни... След смъртта на чичо му Ебу Талиб и съпругата му Хатидже той се чувствал много самотен. Прекарвал много време в намаз и в самотата си се обръщал към Аллах (дж.ш.). Молел се на Аллах (дж.ш.) да му даде сили да издържи и хората да заобичат исляма. Той желал доброто на хората, знаел, че ислямът е най-доброто за човека, за неговото щастие както на този свят, така и в отвъдния. Знаел, че Аллах (дж.ш.) е Този, Който управлява над всички и че истинската помощ идва единствено от Него.

По онова време с Мохамед (с.а.с.) се случило нещо необичайно. Една вечер бил пренесен в Йерусалим, а оттам – издигнат в небесата. Това възнесение се нарича Мирадж. Там му били показани много знамения, показали му дженнета и джехеннема, там бил определен задължителният намаз за него и за всички мюсюлмани. Мираджът дал на Пратеника (с.а.с.) нови сили. Това било предизвестие, че идват щастливи и спокойни дни, дни, в които ислямът ще победи. Това означавало, че огромният му труд, постоянство и търпение в пратеническите му задължения скоро ще дадат своя резултат.

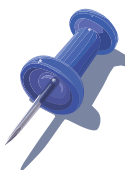

Разговор върху текста:

Вече сте в пети клас и сте научили много неща, затова поговорете с учителя за следното: трябваше ли да се трудите, за да постигнете това, което вече можете и знаете? Щеше ли то да се случи, ако не бяхте търпеливи и настоятелни?

Аллах (дж.ш.) казва: „**Работете! Аллах вижда вашите дела – и Неговият Пратеник, и вярващите**“. Говорете с учителя на тази тема! Какво означава това, че вярващите ще видят нашите дела? Трябва ли мюсюлманинът да се уважава и почита заради някой друг?

Сигурно сте чували как някой е постигнал успех по почтен и честен начин, а друг – чрез лъжа и измама. Какво казват хората за едното и за другото?

Трябва да знаем, че:

Човек не може да постигне успех, като мързелува, играе, гледа телевизия и сърфира в социалните мрежи. Успех се постига само чрез учене, упражняване и търпелив труд. Всички успешни хора са постигнали своя успех по този начин. Ако Мохамед (с.а.с.) се беше пречупил пред трудностите, накрая нямаше да излезе като победител.

Попълни пропуснатите думи.

Когато постигна успех, ще на Аллах. Ще бъде, когато се сблъскам с някаква трудност и няма да се откажа. Ще продължава Успехът ми няма да ме превърне, а неуспехът Най-големият успех е да спечеля на Аллах (дж.ш.).

Д	О	Т	Б	А	Д	Р	Р	Л
А	А	Т	К	Д	А	О	О	М
Д	Р	Р	К	Е	К	З	З	С
Ф	С	Ъ	Т	Ъ	С	А	А	И
Л	В	О	П	О	С	Т	Т	П
Т	Р	Я	Б	В	А	Н	А	В
Б	Р	А	И	Н	К	У	Е	У
Р	Ъ	К	А	Т	А	А	И	Ш
Т	Т	Р	Ъ	Н	И	Т	Е	З
С	С	Л	О	Ж	И	Ш	Ш	А

Буквословица!

В тази буквословица има една хубава поговорка, открий я!

Ключ: З.....Ш....., Т..... В.....

Решение: За да откриеш розата, трябва да сложиш ръката си в тръните!

„Пречист е Онзи, Който пренесе Своя раб нощем от Свещената джамия до Най-далечната джамия, околностите на която Ние благословихме...“ (ел-Исра: 1)

Най-отдалечената джамия е втората, която е построена, за да се служи в нея на Аллах (дж.ш.). Намира се в Йерусалим – Палестина. Основите на този храм са положени от Якуб (а.с.), четиридесет години след като Ибрахим (а.с.) и Исмаил (а.с.) положили основите на Кябе. Наречена е най-отдалечена, защото по онова време не е имало друга джамия, която да е на по-голямо разстояние от Кябе.

Избери си задача:

1. Напиши стихотворение на тема „Пратенико, много си се трудил за нас!“
 2. Сигурно имаш свои близки, за които мислиш, че са успели – поговори с тях за това как са постигнали успеха и го запиши в тетрадката си.
 3. Всеки, който постигне успех, се чувства щастлив. Напиши как си се зарадвал/ла на някой свой успех.
-

МИЛОСТ И МЪДРОСТ НА АЛЛАХ

Разговор:

Какво се казвало на хората чрез низпосланото от Аллах (дж.ш.)? Защо откровението е милост за хората? Дали са напредвали, или са изоставали, хората, които са повярвали в низпосланото от Аллах (дж.ш.)?

Синовете на Якуб (а.с.), които също така се казвали Исраил, били дванадесет. Те се настанили в Египет, при своя брат Юсуф, имали много деца, а децата им имали големи семейства. Така в Египет се оформил нов народ, който се казвал Бени Исраил, т.е. синовете на Исраил. Този народ много бързо се покварил. Египетските власти, страхувайки се да не би да се съюзят с техния враг, ги поставили под свой контрол, лишавайки ги от много права. Така Бени Исраил се оказали под тяхно робство.

Това продължило няколкостотин години. През това време знанието им за религията и изпълняването на религиозните задължения станали още по-слаби. Аллах (дж.ш.) изпратил Муса (а.с.) да ги напъти в правия път. На Муса (а.с.) низпослал книгата Теврат, след което той поискал от тях да спазват законите на Теврата. Така повел Бени Исраил от робство към свобода и послушание пред Всевишния Аллах. Извел ги от Египет и ги повел към Палестина. Близо до тези земи обаче той починал.

Много скоро след това Бени Исраил имали свой владетел. Това бил царят Давуд. Техният владетел бил и пратеник на Аллах (дж.ш.), на когото низпослал Зебур, той прилагал неговите закони. Така низпосланията на Аллах (дж.ш.) превърнали Бени Исраил в могъщ народ. От слуги станали господари.

Разговор върху текста:

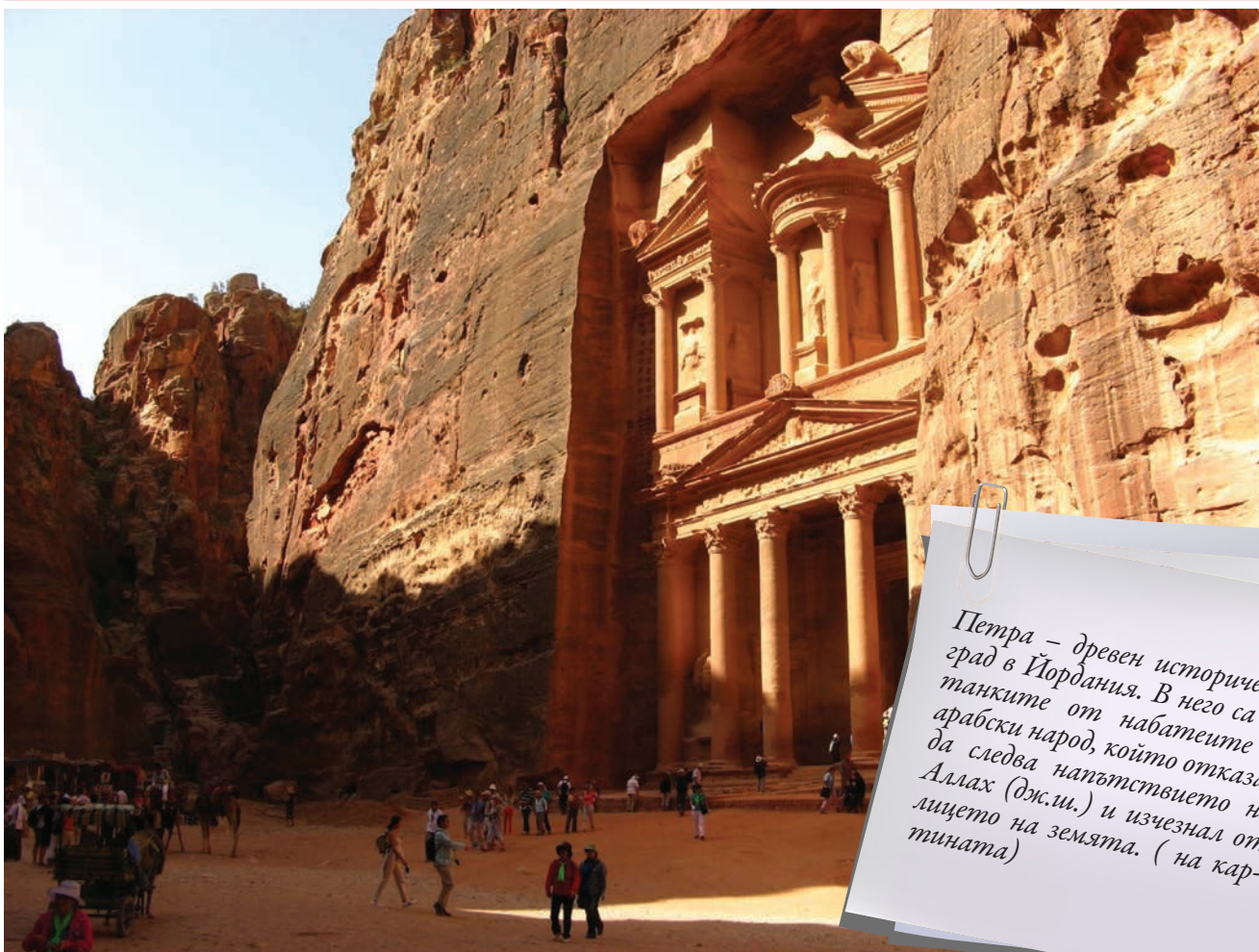
1. Може ли някой народ да остане успешен, ако се поквари?
2. Какво имаме предвид, когато казваме за някой народ, че е покварен?
3. Може ли народът, след като се е покварил, да се поправи? Как?
4. Какво разбрахме от текста: какво би се случило с Бени Израил, ако Аллах (дж.ш.) не им беше изпратил пратеник?

Трябва да знаем, че:

Както вярват, че Муса (а.с.) и Давуд (а.с.) са пратеници на Аллах (дж.ш.), по същия начин мюсюлманите вярват, че Теврат и Зебур, които са низпослани на тях, са книги, изпратени от Аллах (дж.ш.). Теврат, който е низпослан на Муса (а.с.), не е запазен в оригиналния му вид, но евреите спазват, учат и почитат Теврата като Тора, а християните – като Стария завет. В него е низпослано какво е позволено и какво е забранено. Тевратът съдържа десет заповеди, които са: 1. Недей да имаш други богове освен Мен. 2. Не изговаряй напразно името на своя Господ Бог. 3. Помни да светиш деня Господен. 4. Почитай баща си и майка си. 5. Не убивай. 6. Не прелюбодействай. 7. Не кради. 8. Не лъжесвидетелствай. 9. Не пожелавай жената на ближния си. 10. Не пожелавай имота на ближния си.

По същия начин и Зебур не е запазен в оригиналния му вид. Запазени части от Зебур се намират в старозаветната Библия.

Петра – древен исторически град в Йордания. В него са останките от набатеите – арабски народ, който отказал да следва напътствието на Аллах (дж.ш.) и изчезнал от лицето на земята. (на картината)

Избери си задача:

1. Напиши есе на тема „И моят народ желае да бъде велик!“.
2. Попълни пропуснатите думи.

Народ, който не повелите на Аллах, започва да върши , започва да се занимава с несправедливи и

Народ, който се поправи, започва да се занимава с..... Достоинството му започва да се, ако бъде справедлив, величието му ще дълго.

Народ, който напредва	Народ, който изостава – пропада
1.	1.
2.	2.
3.	3.
4.	4.
5.	5.

Пирамидите в Египет са строени от фараоните, които се представяли пред хората за божества. Фараонът и войската му, дръзнали да унищожат пратеника Муса (а.с.) и неговия народ, били издадени в морето.

НАЧАЛОТО НА НОВА ЕРА

Разговор:

Чие дело е разделянето на историята на каменна епоха, бронзова епоха, стара ера, нова ера и т.н. – дело на хората или на Аллах (дж.ш.)? Дали времето до появата на Мохамед (с.а.с.) може да се определи като съвременен период? Защо?

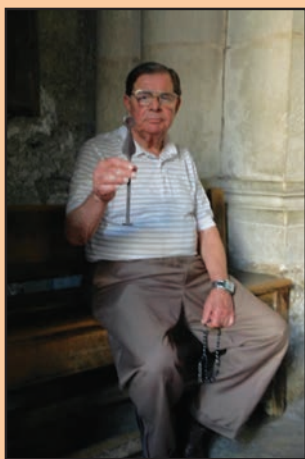
След като станали славни и велики, Бени Израил постепенно започнали да изоставят откровението, което им било разяснено. Все по-често престъпвали Божиите заповеди и отказвали да проявяват послушание към Него. Много от тях не вярвали в Съдния ден и в това, че хората ще отговарят за делата си. Вярвали само в живота на този свят. Поради тази причина много от тях с лекота извършвали забранени неща. Стремели се по всевъзможен начин да изпитат удоволствие и наслада.

След като се покварили изключително много, Аллах (дж.ш.) им изпратил Иса (а.с.) и му низпослал Инджил. Той им напомнил за Аллах (дж.ш.), за Съдния ден, приканил ги да се молят, да колят курбан, призовал ги към милосърдие, скромност, прошка и уважение. Заедно с това известил за идването на последния Пратеник на Аллах – Мохамед (с.а.с.). Онези, които приели призива на Иса (а.с.), по-късно са наречени християни.

С раждането на пратеника Иса (а.с.) започнала нова ера в човешката история.

Църквата на Божи гроб в Йерусалим

Ключовете от църквата на „Божи гроб“ в Йерусалим се пазят, с одобрението на християните, от мюсюлманското семейство Нусейбах. Това е традиция, която продължава повече от 800 години. Някои твърдят, че тя е започнала по времето на втория халиф Омер (р.а.), чиято войска превзела Йерусалим, което означава преди 1400 години.

Разговор върху текста:

1. Хората в историята често се отклонявали от правия път. Какво се случвало тогава с тях?
2. Знае ли се през какъв период от време са изпращани пратениците?
3. Какво напомнял Иса (а.с.) на хората?

Трябва да знаем, че:

Инджил е запазен отчасти, също като Теврат.

Общи неща	
Християнство	Ислям
Вяра в Бога	Вяра в Аллах
Вяра в ада и рай	Вяра в дженнета и джехеннема
Вяра в ангелите	Вяра в меляикетата
Вяра в Божиите откровения	Вяра в книгите, изпратени от Аллах
Вяра в пратениците на Бога	Вяра в пратениците на Аллах
Вяра в Съдния ден	Вяра в Съдния ден
Вяра в съдбата	Вяра в съдбата (т.е. всичко ставащо е по волята на Аллах (дж.ш.))

Освен общи неща между исляма и християнството има и разлики. Например някои християни вярват, че Иисус (Иса (а.с.)) е Бог, а някои – че е син на Бога, докато мюсюлманите вярват, че той е пратеник на Аллах и е като всички останали пратеници. Християните вярват в откровението на Бога, но не и в Корана като последно послание от Всевишния и т.н.

Избери си задача:

1. Напиши есе на тема „Християнството и ислямът призовават да се върши добро“.

2. Попълни пропуснатите думи.

Юдаизмът, християнството и ислямът произхождат от извор. Между тях има, но има и разлики. Приликите трябва да хората от тази религия, а разликите трябва да бъдат Хората от тези три религии трябва да разговарят и да си един на друг.

3. Подреди правилно думите и ще научиш едно послание на Иса (а.с.):

уважаван, другия, и, този, Иса, на, Аллах, е, казал, ще, и, на, свят, рабът, бъда, на.

.....

(Иса, рабът на Аллах, е казал: ще бъда уважаван и на този, и на другия свят)

МИЛОСТТА Е ПЪЛНА

Разговор:

Съобразно развитието на човешкото общество Аллах (дж.ш.) е изпращал откровение и напътствие. Спомни си за книгите откровения на Аллах (дж.ш.) и основните задължения в тях. Защо Аллах (дж.ш.) е изпращал книги по различно време? Дали това все някога трябвало да има край?

Шестстотин години след рождението на Иса (а.с.) Аллах (дж.ш.) изпратил при хората последния Си пратеник – Мохамед (с.а.с.). На него низпослал последното Си откровение – Корана. С това милостта на Аллах (дж.ш.) към хората била пълна, защото всяко правило от Корана е милост за човека. Когато в Корана се казва, че не трябва да се консумира месото на мъртво животно или на убито с тъп предмет, в това се крие милост за хората. А именно кръвта на животно, умъртвено по този начин, е причина за появата на много болести. Когато се забранява на хората да злословят, това е милост – така се съблюдават добрите обноси между тях и се избягва злото. А когато се заповядва да се говее, така се напомня на човека за онези, които няма с какво да се хранят. Когато се заповядва да се дават зекят и садака, чрез това се премахва скъперничеството у човека и той е подтикван да бъде общественополезен, и т.н.

Коранът съдържа всички учения от предишните откровения. Той учи мюсюлманите да бъдат справедливи, искрени и почитени във всичките си постъпки. В Корана се казва, че пред Аллах (дж.ш.) най-добри са онези хора, които най-много се придържат към онова, което Той е низпослал.

Също така Коранът учи мюсюлманите да уважават всички хора, без значение на тяхната религия, националност, език и цвят на кожата. В него хората се призовават да живеят според ислямските правила, а именно – с последователите на по-ранните книги, евреите и християните, да общуват по най-добрия начин. Коранът казва, че всички те ще се върнат при Аллах (дж.ш.) и Той ще ги извести за онова, в което не са се разбрали. На този свят трябва взаимно да се уважават и да не си вредят.

Сура ел-Фатиха

Разговор върху текста:

1. Дали всички откровения на Аллах са били милост за хората? Защо? Как например Теврат е бил милост за еврейския народ – спомни си, че са били забравили много от онова, което им е било низпослано...
 2. Нито една книга, освен Корана, не е запазена така, както е низпослана – каква мъдрост виждаш в това?
 3. Аллах (дж.ш.) е казал, че Той ще пази Корана от преиначаване – какво би се случило, ако това не беше така?
 4. Откъде знаем, че Коранът е милост?
-

Избери си задача:

1. Попълни пропуснатите думи.
 2. В Корана се призовава само към онова, което е и В Корана се изисква да се уважават и, защото всички хора произхождат от един и една Мюсюлманите спазват задълженията на своята и уважават другите религии, а с хората от тези религии живеят в и толерантност.
 3. Напиши есе на тема „Колкото по-добър мюсюлманин съм, толкова по-милостив съм“ или стихотворение със заглавие „Коранът – моят приятел в живота!“.
-

По време на Прощалния хадж на Мохамед (с.а.с.) е низпослан айетът: „Днес изградих за вас вашата религия и изпълних Своята благодат към вас, и одобрих исляма за ваша религия“ (ел-Маиде: 3). С това окончателно завършило низпославането. Милостта на Аллах била изпълнена.

ТОЛЕРАНТНОСТ

Разговор:

В Корана се казва: „*О, хора, Ние ви сътворихме от един мъж и една жена, и ви сторихме народи и племена, за да се опознавате*“ (ел-Худжурат: 13). Какво означава това?

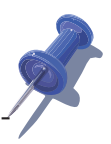

Съседът с друга вяра

Всевишният Аллах е създал хората различни. Цветът на кожата им е различен... Едни говорят български, други турски, трети английски език... Някои са с добър характер, други са груби... Едни са образовани, други не... Едни живеят в планините, а други обичат равнините... Въпреки че разликите между тях са толкова много и не могат да се изброят, всички са хора. Аллах (дж.ш.) ги е дарил с разум, чувства и душа. Поради тази причина всички трябва да се уважаваме и почитаме взаимно. Освен това на земята живеят и хора с различни религии: мюсюлмани, православни, католици и юдеи. Те трябва да се уважават помежду си, да контактуват културно и взаимно да си помагат. На това ги учи религията. По този начин за всички ще бъде по-добре, а несправедливостта и злото по света и в нашата родина ще бъдат по-малко.

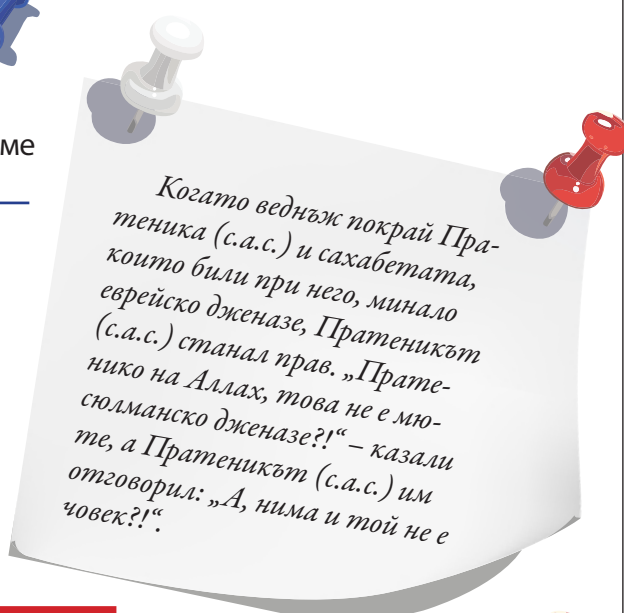
Разговор върху текста:

1. Аллах (дж.ш.) е създал хората различни – каква мъдрост се крие в това?
2. Изброй няколко ценности, признати от всички хора.
3. По какъв начин можем да покажем, че уважаваме другия и различния?

Ислямът учи на толерантност и уважение към всички хора

Ако Аллах (дж.ш.) бе пожелал всички хора да са еднакви и с една религия, Той щеше да го направи. Той обаче е разяснил истината на хората – съобщил им е какво е полезно за тях и какво не е, какво е позволено и какво е забранено и ги е оставил да избират. Казал им е, че онези, които избераат доброто, ще бъдат наградени, а онези, които избераат злото, ще бъдат наказани.

Попълни пропуснатите думи.

Моята религия е и аз съм горд/а с това. В училище имам приятели и приятелки, които не са Сигурен съм, че и те се гордеят със своята Аз ги уважавам, но и те уважават моята Дружим и играем всички като същества. Различната ни религиозност не ни да бъдем помежду си. Религията ни учи всички да другите и различните.

Избери си задача:

1. Напиши есе на тема „Как изразявам уважението си към другите“.

2. Подреди правилно думите и ще се получи една народна мъдрост: уважава, той, уважаван, бъде, който, и, ще, другите.

.....
.....
.....
.....
.....
.....

3. Напиши писмо на мира до хората с други религии.

ОБИЧТА НА АЛЛАХ

Разговор:

Колко вида обич познаваш? Коя обич е на първо място за теб? Защо?

Аллах (дж.ш.) обича хората

„Иот Неговите знамения е сътворявано небето и на земята, и разнообразието на езиците и цветовете ви. В това има знамения за знаещите.“ (ер-Рум: 22)

Осман попита майка си:

– Аллах обича ли всички хора?

– Да, синко, Аллах обича всички нас.

Момчето продължи с въпросите:

– Обича ли Той богатите и бедните, и онези, които живеят много далече, а и всички останали?

– Да, сине, обича ни всичките.

– Нима обича и онези, които причиняват зло на другите?! – попита детето с недоумение.

– Не, Аллах не обича злосторниците. Те трябва да поискат прошка от тези, на които са причинили зло, да се покаят и да станат по-добри.

– И аз не обичам лошите и зли хора! – каза Осман.

– Прав си, Осман, никой не обича хората, които вредят на останалите. Но Аллах (дж.ш.) знае всичко по-добре от нас. Той знае, че лошите хора не са щастливи, и затова ги приканва да се откажат от постъпките си и да поемат по правия път.

– Аллах (дж.ш.) наказва ли ги, за да станат по-добри? – попита Осман.

– Аллах (дж.ш.) ги приканва по най-различен начин и ако те се покаят искрено, Той ги обича, както преди лошата постъпка. Това е така, защото Той е Милостив и Щедър.

„Който върши праведни дела, то е за самия него, а който стори зло, то е в негов ущърб. Твоят Господар не е угнетител за рабите.“ (Фуссилет: 46)

Разговор върху текста:

1. Прочети внимателно разказа и се опитай да отговориш на въпроса: всички хора ли обича Аллах (дж.ш.)? Защо?
2. Аллах (дж.ш.) обича ли хората, които причиняват зло на другите? Какво би трябвало да направят, за да ги заобича Аллах (дж.ш.) отново?
3. Къде е по-добре да се живее – там, където хората се уважават и обичат, или там, където се мразят и обиждат? Обясни.

Трябва да знаем, че:

Нас ни е създал Аллах (дж.ш.) и Той много ни обича. Обичта на Аллах (дж.ш.) към хората и всички други създания е огромна. Аллах (дж.ш.) винаги ни обича, но не одобрява някои наши постъпки. Само Аллах (дж.ш.) дава обичта и милостта, затова трябва да сме Му благодарни за тази благодат и не бива да злоупотребяваме с нея. Има най-различни видове обич. Хората трябва да се обичат, почитат и уважават. Аллах (дж.ш.) обича хората да се обичат и почитат помежду си.

Всевишният Аллах повелява:

„О, хора, бойте се от своя Господар, Който ви сътвори от един човек и сътвори от него съпругата му, и от двамата намножи мъже и жени“ (ен-Ниса: 1).

Видове обич:

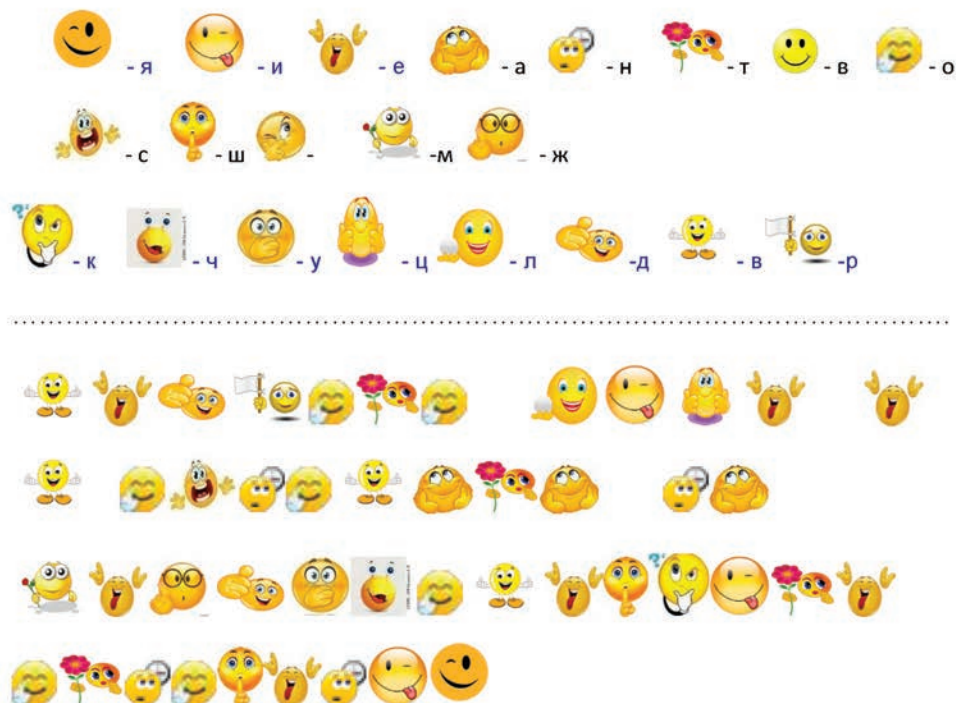
- към Аллах (дж.ш.);
- към родителите;
- към братята и сестрите;
- към роднините;
- към приятелите;
- към учените...

Продължи да изброяваш видовете обич.

Разкодирай!

Емотиконите ти изпращат едно съобщение – внимателно проследи шифъра и открий посланието!

Решение:.....

Отговор: Вярното лице е в основата на междуличевешките отношения.

Попълни пропуснатите думи.

Аллах (дж.ш.) обича всички хора, защото Той ги е Всички сме плод на любовта между и Много е приятно да се живее там, където хората се..... и и Обратното на обичта е Аллах (дж.ш.) дарява с и милост, а шейтанът предизвиква и в човешките сърца. Само Аллах (дж.ш.) може да даде някой да Аллах (дж.ш.) обича, когато хората сеи почитат.

П	К	Я	И	С	С	И	А	Ъ	К	Я	И	К
Е	Р	К	Я	И	И	К	Я	И	К	Я	И	К
С	И	И	Я	И	К	Р	Л	М	А	И	О	Ж
Я	О	И	Р	С	И	К	Е	У	У	Е	И	Ж
С	Л	И	Р	Т	И	Р	С	Н	Я	И	К	М
П	П	И	Р	С	Е	Я	И	К	О	Я	И	К
А	Е	А	С	И	Р	Л	Я	И	К	Т	Я	И
Р	М	А	Р	Е	Л	Р	С	Я	И	К	О	Я
А	Ъ	К	К	И	Ш	Х	М	Т	П	И	У	У
К	Я	И	К	Я	И	К	Я	И	В	И	Ш	С
И	Р	С	И	Р	С	И	И	Р	С	О	Я	И
П	Р	И	Я	Т	Е	Л	С	Т	В	О	Т	Л
П	К	И	Р	С	И	Р	С	И	Н	О	Е	О

Буквословица!

Буквословицата крие една българска поговорка, открий я!

Ключ: __я__ е ____
_____,
но ____
__р_

Избери си задача:

1. Нарисувай пример за искрена обич (майка и дете, внук и дядо и др.).
2. Напиши кого обичаш най-много и обясни защо.
3. Размисли върху хадиса на Мохамед (с.а.с.), в който се казва: „Няма да влезете в дженнета, докато не повярвате, и няма да повярвате, докато не се заобичате. Искате ли да ви кажа как ще се заобичате: разпространявайте селяма помежду си!“. Избери някого, когото обичаш, но досега не си му го казал. Кажи му го и като задача: опиши тази среща.

Прийтели си е приятелство, но сиренето си е с парц.

Аллах

Ислям

ВЗАИМОПОМОЩ

Разговор:

Разкажи случка, в която някой ти е помогнал за нещо! Как се отнасяш сега към този човек? Защо?

Омер попита майка си:

– Защо Айше си играе с моята количка? Аз искам да си играя с нея!

Майката се усмихна:

– Щом е така, искам да те попитам нещо. Нима баща ти не трябва да си чете вестника спокойно, вместо да поправя колелото ти?!

Момчето се стъписа:

– Но аз му казах да поправи колелото ми и той го поправи!

– Значи остана доволен, че баща ти оправи колелото? – попита майката.

– Да, защото колелото ми трябваше – потвърди момчето.

– Виж сега какво ще ти кажа: баща ти можеше спокойно да си чете вестника, но въпреки това той поправи твоето колело. Значи е направил нещо, което те е зарадвало, и сега ти си щастлив.

Момчето се загледа в лицето на майка си и рече:

– Искаш да кажеш, че и Айше може да си играе с моята количка, защото това ѝ харесва?

– Да, сине, Аллах (дж.ш.) желае хората, които живеят заедно, да си помагат помежду си. Желае хората взаимно да се пазят и обичат.

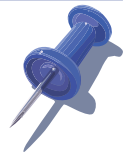
– Нима и тогава, когато не ни се нрави? – попита Омер.

– Омер, ако свикнеш с тази мисъл, ще видиш, че това ще ти хареса. Нима не забелязваш, че се стараем да постъпваме така, както ти харесва? А това говори за обичта между нас.

„...Аллах обича онези, които вършат добри дела.“ (Ал-и Имран: 134)

Разговор върху текста:

1. Какво желае Омер в разказа и какво го възпира да го направи?
2. Как постъпила майката относно неговия проблем?
3. Разбрал ли е Омер важността на това да се помага на другите?
4. Намери изречението: „Аллах (дж.ш.) желае хората, които живеят заедно, да си помагат помежду си“. Опитай се да обясниш защо Го желае и какви са ползите от такова поведение.
5. Желал/а ли си някога нещо, но въпреки това си го направил/а по различен начин? Сподели причина за такава постъпка.

Посочи в какво би се състояла твоята помощ на тези места:

ВКЪЩИ	В УЧИЛИЩЕ	НА УЛИЦАТА
Помагам на мама в къщната работа		

Как ще постъпиш?

Само ти знаеш къде ще намериш материал за домашната работа. Приятелите ти се оплакват, че не знаят как да изпълнят задачата. Казват ти, че ако не я направят, ще получат слаба оценка. Ти как ще постъпиш?

.....

Защо постъпи така?

.....

Леля ти ти е дала пари и искаш да си купиш нещо вкусно. Тогава забелязваш приятел, който в този ден няма джобни за храна... Какво ще направиш?

.....

Обясни защо постъпи така.

.....

Трябва да знаем, че:

Аллах (дж.ш.) ни е дарил с много блага и постоянно ни помага. Аллах (дж.ш.) обича да си помагаме един на друг. Когато помагаме на другите, забравяме за своите желания и на преден план излизат нашата доброта и благородство.

Всевишният Аллах казва: „**И си помагайте един другиму в праведността (добродетелството) и богобоязливостта**“ (ел-Маиде, 2).

Упражнение: да помогнем на онези, които се нуждаят.

- Изберете начин на действие:
- индивидуално;
- по двойки;
- групово.

Вид помощ	Хората, на които е оказана помощ (СОЦИАЛНА СРЕДА)
ПАРИ 	
ХРАНА 	
ОБЛЕКЛО И ОБУВКИ 	
ИГРАЧКИ 	
ПОСЕЩЕНИЕ 	
ПОКАНА, КАРТИЧКА, ПИСМО ИЛИ СЪОБЩЕНИЕ 	

След мероприятияето разговаряйте за реакцията на хората, на които сте помогнали.

За онези, които искат повече – да гледаме филм!

Сигурно сте гледали някой поучителен филм, който говори за взаимното подпомагане. Донесете филми на тази тема, разговаряйте с учителя за тях и заедно изберете този, който да гледате.

Избери си задача:

Опиши ситуация, в която си се отказал от собствено желание, за да помогнеш на някой друг. Нарисувай какво си желал някога най-много и по каква причина си се отказал.

Размисли върху хадиса на Пратеника на Аллах (с.а.с.): *„Никой от вас не е истински повярвал, докато не пожелае за своя брат онова, което желае за себе си“*. Напиши какво е заключението ти.

ДЕТЕТО И НЕГОВАТА МАЙКА

Разговор:

Еднакво ли е отношението на всички деца към родителите им? От какво зависи тяхното поведение? Имате ли свой близък, който да се държи изключително добре към родителите си, или пък някой, който да се отнася изключително лошо към тях? Да си спомним задълженията на децата към техните родители! Размисли върху мъдростта: „Първият глас, който разпознаваш, е майчиният“.

Синът и майката

Имах майка с едно око. Грижеше се за нас, работейки като готвачка в училището. Един ден, докато бях в началното училище, дойде да ме види. Накара ме да се почувствам много неудобно... Как можа да го направи?! Аз стоях настрана от нея, гледайки я с голяма неприязън.

На следващия ден един ученик ми рече: „Ох, твоята майка е само с едно око“.

В този момент ми се искаше въобще да не съм жив, а майка ми да изчезне от живота ми. На другия ден ѝ казах: „Защо ме излагаш?! Защо не умреш вече?!“.

Тя не отвърна абсолютно нищо! Казах го, без да се замислям. Бях много ядосан и не вземах под внимание нейните чувства. Исках да напусна дома си.

Учих много старателно и спечелих стипендия за обучение в Сингапур. Заминах там, учих, ожених се, купих си къща, родиха ми се деца, бях много щастлив и доволен от живота си.

Един ден майка ми ни дойде на гости. Не ме беше виждала години наред – нито мен, нито внуците си. Когато застана на вратата, децата ми се развикаха, а аз ѝ се скарах: „Как може да идваш и да плашиш децата ми?! Заминавай си, не искам повече да те виждам!“.

Спокойно ми отговори: „Извинявай! Вероятно съм сбъркала адреса...“.

След тези думи изчезна! Един ден дойде писмо от училището – покана за годишнина от завършването ни. Казах на съпругата си, че ме командироваат по работа, и отидох. След срещата, от чисто любопитство, реших да се отбия до стария ми дом. Комшиите ми казаха, че майка ми е починала... Дадох ми някакво писмо, отворих го и започнах да чета:

„Мили синко, много мислих за теб. Прави ми хелял (извини ме), че идвах при теб в Сингапур и уплаших децата ти. Много се зарадвах, когато разбрах, че ще идваш на годишнината. Аз най-вероятно няма да мога да стана от леглото, за да те видя. Прави ми хелял, че няколко пъти те накарах да се чувстваш неудобно и те изложих. Ти не знаеш, че докато беше малък, претърпя автомобилна катастрофа и изгуби едното си око, а аз, като всяка една майка, не можех да те оставя да пораснеш с едно око и ти подарих своето. Бях изключително щастлива и горда, че детето ми ще може да види света с това око. С обич, майка ти“.

Разговор върху текста:

1. Как се е отнасяло детето към майка си? Защо е постъпвало така?
2. За кого се е грижил синът (отбележи правилния отговор):
 - а) само за себе си;
 - б) само за майка си;
 - в) и за себе си, и за майка си.
3. Дали майка му е можела да поправи това положение? Обясни.
4. Дали синът се е вразумил, след като пораснал?
5. Как е възпитал децата си?
6. Ти постъпвал/а ли си някога с майка си или баща си по подобен начин?
7. В разказа липсва реакцията на сина след прочитането на писмото – опитай се да напишеш край на историята.

Майката и синът

Имало един почтен човек на име Шерафеддин Яхя. Още като дете много се грижел за родителите си. Бил послушен и внимателен. Една вечер майка му ожадняла много и помолила Шерафеддин за чаша вода. Докато носел водата на майка си, тя се унесла и заспала. Той си помислил, че може всеки момент да се събуди и отново да потърси вода, но пък и не искал да я безпокои, докато спи. Така стоял с чашата, докато майка му се събудила.

Когато след един час майката отворила очи и видяла сина си да стои до нея с чаша в ръка, го попитала:

– Скъпи синко, нима през цялото време стоиш тука?!

Шерафеддин казал:

– Да, майко, чаках да се събудиш, за да ти дам чашата с вода, която поиска.

Майката била изключително доволна от сина си. Постоянно правела хаир – дуа, за него, Аллах (дж.ш.) да го направи велик човек. Дуата ѝ се приела и Шерафеддин станал един от известните и значими хора за своето време.

Разговор върху текста:

1. Как се е отнасял Шерафеддин към майка си?
2. Какво мислиш за постъпката му?
3. Постъпвал/а ли си някога по подобен начин към майка си и баща си? Обясни.
4. Направи сравнение между двата разказа. Опиши характера на двамата синове.

Трябва да знаем, че:

Хората се държат много различно с родителите си. Аллах (дж.ш.) ни заповядва да се отнасяме към тях с добрина. Родителите ни пазят, грижат се за нас и ни помагат да пораснем. Те се посвещават на нас, печелят за нас, отдават времето си на нас, за да ни осигурят спокоен живот. Най-малкото, което можем да направим за родителите си, е да се отнасяме добре към тях.

Всевишният Аллах казва: **„И повели своят Господар да не служите другиму освен Нему, и към родителите – добрина!“** (ел-Исра: 23)

При Пратеника на Аллах (с.а.с.) дошъл един човек и го попитал: „Пратенико на Аллах, кой заслужава най-много моето уважение и добро отношение?“. Той му отговорил: „Твоята майка!“. Човекът отново попитал: „А след това?“. „Твоята майка!“ – отвърнал му Пратеникът. „А след това?“ – пак попитал човекът. „Твоята майка!“ – отново отговорил Пратеникът. Човекът още веднъж попитал: „А след това?“. Пратеникът (с.а.с.) му отговорил: „Твоят баща!“.

Попълни пропуснатите думи.

Баща ми е човек. В него най-много ми харесва
..... Понякога някои неща при него ми
пречат, такива като

Най-големите проблеми, пред които е изправен баща ми, са

Аз се отнасям към баща си с..... и се старая да По-
някога греша спрямо него, като, но с позво-
лението на Аллах ще се поправа.

Майка ми е жена. В нея най-много харесвам

..... Понякога при нея ми пре-
чат Най-големите проблеми, пред
които майка ми е изправена, са

..... Отнасям се към майка си..... и се старая
да..... Най-често греша спрямо нея, като, но с позво-
лението на Аллах ще се поправа.

Избери си задача:

1. Опиши някоя постъпка към родителите си, с която се гордееш.
2. Опитай се да нарисуваш рисунка, в която да изразиш нещо, предизвикало у теб силни въз-
мения.
3. Довърши изреченията, които говорят за добрината към родителите:
 - Когато ме повикат
 - Когато говорят
 - Правя това, което
 - Помагам им в
 - Пазя и защитавам
 - Когато си играя
 - Внимавам
 - Старая се да бъда

УЧИЛИЩЕТО – ИЗТОЧНИК НА ЗНАНИЕ

Разговор:

За исляма учим в семейството, в училище – в часовете по „Религия – ислям“, и в Коран-курса. Ти ходиш ли на Коран-курс? Какво най-много ти харесва там?

Коран-курсът е като мой дом. Там се срещам с много приятели и приятелки. Те са мои братя и сестри по вяра. С тях дружа, играя и се съревновавам по знание. Групата в курса е по-различна от всяка друга. Там всички деца са добре възпитани, не се ругае и обижда, няма сбивания. Няма и злосторници и хулигани. Ходжата се старее да обърне внимание на всяко дете и да разговаря с нас. Помага ни да разрешим някои лични проблеми. Всеки ден ни разказва от хубави по-хубави истории, а ние ги попиваме както гъбата – вода. След това ги разказваме вкъщи на нашите близки.

При ходжата научаваме неща, които на никое друго място не могат да се научат. Тези неща някак си са различни от другите в училище. Той ухае добре, а сърцето му е прекрасно. Наученото в Коран-курса носи в себе си душа.

Когато разговаряме с другите деца за това, те ни слушат много внимателно. Казват, че и те искат да ходят на Коран-курс. А ние им казваме: „Елате! Ходжата много ще се зарадва и на всички ще ни бъде много приятно“. Защото там си играем и си прекарваме много добре. Учим за красотата и добротата... В курса се учим да станем добри и почтени хора, да растем като цветя и да бъдем гордост за всички. А и джамиите си имат своя специфичен аромат, любим и драг. В джамиите сме си като у дома, където цветето е най-красиво и най-ароматно. Там изживяваме едни от най-щастливите си моменти.

Разговор върху текста:

1. Как се чувства в Коран-курса детето, което е написало есето?
2. Как е представена атмосферата в Коран-курса?
3. Как се учи в Коран-курса, защо детето казва, че наученото там „носи душа“?
4. Какви хора се подготвят в Коран-курса?
5. Трябва ли всяко мюсюлманско дете да ходи на Коран-курс?

Религиозното възпитание се придобива в:

- в семейството;
- в училище („Религия – ислям“);
- в Коран-курса;
- в обществото;
- от медиите (радио, ТВ, интернет, печатни издания, социални медии).

За онези, които искат повече

Насреддин ходжа и учениците

Веднъж група нови ученици дошли при Насреддин ходжа и го помолили да им изнесе лекция. „Добре – казал той. – Елате с мен в залата за лекции.“ Послушали учениците ходжата и един след друг го последвали, а той се качил на магарето с гърба напред и потеглил. В началото младежите били изненадани, но си спомнили, че не бива да подлагат на съмнение и най-дребното нещо, извършено от учителя. Но въпреки това не издържали на подмятанията на хората, които срещали.

Насреддин ходжа усетил колко неприятно се чувстват, спрял и ги погледнал. Най-големият куражлия събрал смелост и го попитал: „Насреддин ходжа, не мога да разбера защо яздиш магарето, като си с гърба напред?“. „Това е напълно ясно – отговорил Насреддин ходжа. – Помислете, ако вие бяхте пред мен, щеше да е неуважение към мен. От друга страна пък, ако аз ви обърна гръб, ще е неуважение към вас. Това е единственото възможно решение.“

Разговор върху текста:

1. Какво направил Насреддин ходжа и защо постъпил така?
 2. Каква била реакцията на преминаващите относно постъпката му?
 3. Притеснявал ли се е Насреддин ходжа от мнението на преминаващите, докато учел учениците?
 4. Насреддин ходжа обяснил на учениците, че обръщането на гръб към някого е знак на неуважение. Когато излезли на улицата, се получил сблъсък между това, което им е говорил, и това, което е трябвало да научат. Как Насреддин ходжа разрешил този проблем?
 5. Как се отнася Насреддин ходжа към учениците си?
-

Трябва да знаем, че:

Мектебът е от най-старите школи в тези географски ширини, където се води Коран-курс. Столетия в мектебите се е учило всичко необходимо за живота и исляма.

Пратеникът Мохамед (с.а.с.) казва: „На когото Аллах желае доброто, го дарява със знание за религията!“. А това знание се получава най-вече в мектебите. Всички видни мюсюлмани в България са посещавали мектеб. Предимствата на мектеба по отношение на религиозното обучение се изразяват в следното:

- Традицията – защото преподаването в мектебите продължава повече от 500 години.
 - Средата – преподаването се провежда в джамиите или в мектебските помещения към тях.
 - Времето – в мектебите децата разполагат с много повече време за учене на религия.
-

Училищен дебат:

(Дебатът е в основата на демократичното общество. В исляма принципът на консултиране и аргументиране е застъпен още от първите дни на низпосланието (вахий). Даже в Корана се казва: **„Посочете своите аргументи...“**. Поискайте от учителя си по религия да организира заедно със съучениците час по дебат на религиозна тема.)

Избери си задача:

1. Посети най-близкия мектеб и опиши какво си видял/а.
2. Нарисувай джамия и деца, които отиват на Коран-курс.
3. Прочети внимателно хадиса на Пратеника (с.а.с.) и се опитай да го разясниш:
„Когато хората се съберат в един от домовете на Аллах (джамия) да четат Книгата на Аллах – Корана, или да я изучават, спускаме върху тях благодатта, покрива ги милостта на Аллах, меляикетата ги наобикалят и Аллах ги споменава между онези, които са при Него“.

СПОМЕНАВАНЕ НА АЛЛАХ И БЛАГОСЛАВИЕ НА МОХАМЕД (С.А.С.)

Разговор:

Каква е разликата между сърфирането в интернет пространството и разходките из природата? Какво казвате, когато видите някоя прекрасна гледка – за какво мислите в този момент?

Омер беше излязъл на разходка с баща си. Когато се върнаха, той се втурна вкъщи и прегърна майка си. Изпълнен с радост, извика:

– Майко, да знаеш колко неща видях: птички, котки, големи птици и какво ли още не. Не мога да ти изброя всичко!

– Сине, радвам се, че толкова много ти е харесало.

– Досега не се бях забавлявал така!

– Лицето ти направо сияе от радост – каза майката.

Детето седна до нея:

– Майко, Аллах (дж.ш.) ни е дарил този прекрасен свят!

– Да, сине, наистина Аллах (дж.ш.) е създал много хубав свят за нас.

– Тогава и ние трябва да бъдем с онези, които са на правия път, и по този начин да изразим признателността си към Него.

– Съгласна съм с теб, синко, защото ние сме длъжни да пазим тези прелести, с които Аллах (дж.ш.) ни е дарил и ни е поверил. С делата си трябва да покажем, че сме достойни раби на нашия Господар, и да оправдаем доверието, което ни е оказал.

„И прогласи вашият Господар: „Ако сте признателни, аз непременно ще ви надбавя. А ако сте неблагодарни, мъчението Ми е сурово.“ (Ибрахим: 7)

„Който иска наградата на земния живот, Ние му даряваме от него, а който иска наградата на отвъдния, Ние му даряваме от него. И ще въздадем на признателните.“ (Ал-и Имран: 145)

Разговор върху текста:

1. Къде е ходил Омер с баща си?
2. От какво се е възхитило детето?
3. Какво заключение направил Омер след разходката из природата?
4. Как реагирала майка му, след като видяла възхищението и заключението, до което стигнал синът ѝ?
5. Излизаш ли често на разходки, размишляваш ли за богатата и прелестите, които Аллах (дж.ш.) е създал?

Трябва да знаем, че:

В природата има много знамения за могъществото на Аллах (дж.ш.). За да осъзнаем добре тези знамения, трябва да излизаме често сред природата. Когато видим нещо красиво и възхитително, не бива да ползваме грозни изрази, а трябва да благодарим на Аллах (дж.ш.) за тези блага. Аллах (дж.ш.) обича онези, които Го споменават, затова трябва често да го правим. Всяко хубаво споменаване на Аллах (дж.ш.) е зикир. Всевишният Аллах повелява: **„О, вярващи, често споменавайте Аллах! И Го прославяйте сутрин и вечер!“** (ел-Ахзаб: 41–42).

Пратеникът на Аллах (с.а.с.) казва: *„Да казвам субханеллах, велхамду лилляхи, ве ляйляхе иллеллаху веллаху екбер, е по-ценно за мен от всичко, което слънцето огрява.“*

Опиши най-прекрасната гледка, която си видял:

В НЕБЕТО	НА ЗЕМЯТА	ВЪВ ВОДАТА	СРЕД РАСТЕНИЯТА	СРЕД ЖИВОТНИТЕ	СРЕД ХОРАТА

Довърши изреченията:

Когато хората видят нещо чудно, голямо и интересно, обикновено изричат обичайни фрази. Някои от тях са добри, но други са много грозни. Едни от най-честите грозни изрази са: „Мамка му, колко е красиво!“

Такива изрази трябва да се избягват!

Хубави и полезни изрази са:

„Субханеллах“, което означава

„Елхамдулиллях“, което означава

„Аллаху екбер“, което означава

„Естегфируллах“, което означава

Мохамед (с.а.с.) казва: *„Две думи, лесни за езика, тежки на везната и са обичани от Милостивия – Субханеллахи ве бихамдихи, субханеллахи-л азим – Пречист е Аллах и за Него е възхвалата, Пречист е Аллах, Превеликия.“*

Задача:

Амир и Есма намериха в шкафа стар лист, на който беше написано нещо. Помогни им да прочетат какво пише. Ако дешифрирате правилно тези знаци, ще научите един поучителен хадис!

П – с К – к Н – н У – и Б – б Г – г
 Ф – д О – о Т – т Л – л Ж – х
 М – м Й – й Э – е Ё – а Ц – з Р – р

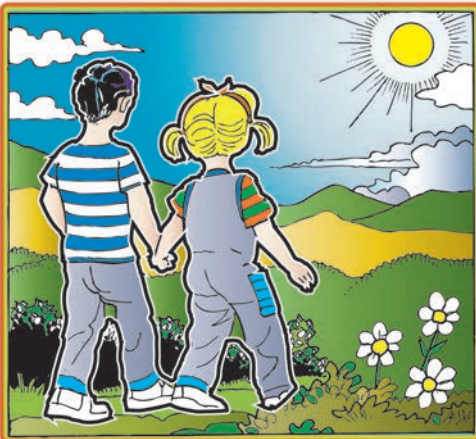
КӨЙТӨ НЭ Э БЛАГОУАРЭН ЦА МАЛКӨТӨ НЭ Э
 БЛАГОУАРЭН Ү ЦА МҢӨГӨТӨ
 КӨЙТӨ НЭ Э БЛАГОУАРЭН НЭ ЖОРАТАНЭ Э БЛАГОУАРЭН
 Ү НЭ АЛДАХ

(ХАУУП)

Решение:.....

.....

.....

Избери си задача:

1. Нарисувай нещо от природата, което те е възхитило най-много, или пък намери такава снимка.
2. Опиши момента на възхищението си, когато си видял нещо красиво и удивително.
3. Изброй блага и красоти, за които трябва да сме благодарни на Аллах (дж.ш.).

Отговор: „Който не е благодарен за малкото, не е благодарен и за многото. Който не е благодарен на хората, не е благодарен и на Аллах.“

ДА ИЗБЕРЕМ ВАЖНОТО

Разговор:

Каква е разликата между скъпоценния и обикновения камък?
Обясни разликата между хубавите и лошите характеристики.

Товарът на Ебу Ханифе

Един ден, докато известният ислямски учен Ебу Ханифе говорел за исляма на хората в джамията, на вратата ѝ се появил някакъв човек и с превъзбуден глас се провикнал: „Ебу Ханифе, остави сега приказките! Пустинна буря унищожи всичките кервани, също и твоя! Тичай да спасиш това, което може да се спаси от стоката!...“.

Ебу Ханифе, който през времето, когато не учел хората на ислям, се занимавал с търговия, и този ден очаквал керван от сто камили. Когато чул думите на викащия човек, вдигнал очи, погледнал го и спокойно казал: „Аллах е Този, Който дава, Той има и пълното право да отнема! Седни в кръга, уважаеми човече, може би ще чуеш нещо полезно“.

След това отново се върнал при книгите си и все едно нищо не е станало, спокойно продължил с лекцията точно оттам, където бил спрял. Хората, изненадани, започнали да се подбутват помежду си и да се питат как е възможно Ебу Ханифе изобщо да не се притесни и да не се натъжи заради загубата на керван от сто камили. И докато се чудели, отварянето на вратата отново нарушило тишината, като на входа стояли ангажираните от Ебу Ханифе хора с неговия керван, и те се провикнали: „Ебу Ханифе, радвай се! По време на път останахме без вода и се отклонихме от пътя, за да си налеем, а когато се върнахме, разбрахме, че изненадващо се развихрила буря и съсипала всички кервани, с които бяхме заедно... Така оцеля само твоят керван!“.

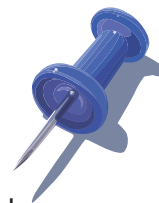
Ебу Ханифе казал: „Раздайте всичко на сираците, чиито бащи са загинали в пустинната буря, след това елате в джамията да поговорим за исляма“.

След което спокойно продължи да говори за религията на Аллах (дж.ш.)...

Разговор върху текста:

1. Кой е Ебу Ханифе и с какво се е занимавал?
2. Как реагира той, когато чул лошата новина?
3. Какво се случило в този момент?
4. Каква била реакцията на Ебу Ханифе, когато чул добрата новина?
5. Прочети внимателно случката и отбележи това, което е на първо място за Ебу Ханифе:
6. парите;
7. достойнството;
8. властта;
9. поучаването на другите на исляма;
10. личното щастие;
11. помагането на най-нуждаещите се.

Трябва да знаем, че:

Хората са полезни по различен начин. Всеки един от нас се е сблъсквал с някакъв проблем в живота си. Ислямът ни учи да пазим и развиваме онези ценности, които Аллах (дж.ш.) изисква и с които ще бъдем оценени както на този, така и на другия свят (искреност, почтеност, справедливост, доброта, благородство, отговорност, постоянство в доброто и т.н.).

Аллах (дж.ш.) казва: **„Кълна се в следобедна – човекът е в загуба, освен онези, които вярват и вършат праведни дела, и взаимно се наставляват за истината, и взаимно се наставляват за търпението“** (ел-Аср: 1–3).

Игра: Невидимият приятел

Учителят залепва на гърба на всеки ученик по един лист, раздава маркери и казва: „Имате възможност да напишете нещо хубаво за своя приятел или приятелка, нещо, което цените в него/нея, нещо, което ви харесва, нещо, което досега не сте имали възможност да му/й кажете. Погрижете се всички помежду си да напишете посланията. Не се подписвайте. Същевременно можете да размените маркерите си, за да не бъде разпознато посланието ви по цвета на маркера“. Когато учителят прецени, че всички са разменили посланията си, спира играта и казва: „Сега можете да отлепите листовите и да прочетете какво пише на тях. Нека този лист ви остане за спомен от днешния час“.

Задача:

Направи си свой списък с най-важни неща: от предложените двадесет си избери пет, а след това – три, които мислиш за най-важни. Накрая от тези три избери едно, което ще бъде твоето „най-важно нещо“.

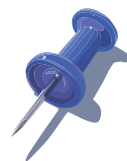

20 ВАЖНИ НЕЩА	ПЕТ ВАЖНИ НЕЩА	ТРИ ВАЖНИ НЕЩА	НАЙ-ВАЖНОТО ЗА МЕН
Облекло			
Семейно спокойствие			
Комфортен живот			
Мир по света			
Истинско приятелство			
Справедливост и равноправие			
Да си полезен с нещо			
Спасението на другия свят			
Приключение			
Признание в обществото и възнаграждение			
Добро поведение			
Пари			
Работа			
Знание			
Любов			
Свобода			
Скромност			
Власт и мощ			
Забавление			
Сила			

Обясни защо си избрал нещо за най-важното за теб.

Разговор:

1. Кои пет важни неща избра всеки от вас? Защо?
2. Защо от петте неща избрахте точно тези три?
3. Кое е най-важното и значимо нещо за вас? Обяснете защо.
4. Как се чувствахте, докато оставяхте някои важни неща?
5. Ако повторите задачата, пак ли тези важни неща ще изберете?

Избери си задача:

1. Нарисувай рисунка, в която да изобразиш най-важното нещо за теб.
2. Разговаряй с родителите си, учителите и класния/класната, с приятели и напиши нещата, важни за тях.
3. Напиши есе за най-важното нещо за теб и кога би направил нещо значимо за него.

МЪДРОСТТА ОТ СЪТВОРЯВАНЕТО НА ДЕНЯ И НОЩТА

Разговор:

Възможно ли е хората да живеят без светлина? Кой дава светлината? Какво символизират светлината и тъмнината?

В началото навсякъде било тъмнина. Никъде не се виждало абсолютно нищо. Няма нито един лъч светлина. След това Аллах (дж.ш.) създал светлината. Тази светлина осветила всичко, което Аллах (дж.ш.) бил създал до този момент. Така създанията Му станали видими, чрез тази светлина станало възможно съществуването на хората и животните. Когато човекът за първи път съзрял светлината на деня и видял пред себе си разнообразните цветя, дървета, реки..., му било заповядано да кланя сабах намаз. Този ден разкрил всичко, което било скрито от тъмнината на нощта. Всичко невидимо станало видимо. Денят и нощта не са с еднаква продължителност навсякъде по земята. На някои места един ден или една нощ продължава няколко месеца. Всичко това е от знаменията за могъществото и мъдростта на Аллах (дж.ш.). Мюсюлманите трябва да проучват това. Всяка скрита мъдрост трябва да се проучи и да се изкара наяве. Знанието е светлина, а невежеството е тъмнина.

Разговор върху текста:

1. В Корана се казва: „**Аллах е извор на Светлината на небесата и на земята**“ (ен-Нур: 35). Какво означава това?
 2. Ние получаваме светлината от слънцето – то ли е изворът на светлината?
 3. През нощта стаята ни се осветява с лампа – дали тази лампа е извор на светлината?
 4. Когато слънцето освети земята, се показва всичко скрито – дали някога на човека ще му бъдат показани всички дела, тайни и явни, които е вършил през живота си?
-

Трябва да знаем, че:

Мюсюлманинът е длъжен да кланя пет пъти намаз в едно денонощие. Сабах е първият от тях. Кланя се от началото на появата на зората (ззоряване) до изгрев слънце. Мохамед (с.а.с.) се е помолил на Аллах (дж.ш.) да подари на мюсюлманите берекет в ранни зори. Затова мюсюлманите не трябва да спят сутрин до късно. Който спи до късно, бива лишен от много блага.

В края на деня мюсюлманите кланят акшам намаз. Така денят започва със сабах намаз, а нощта – с акшам намаз. Мюсюлманинът разпределя времето си според времената за намаз.

Нова дума:

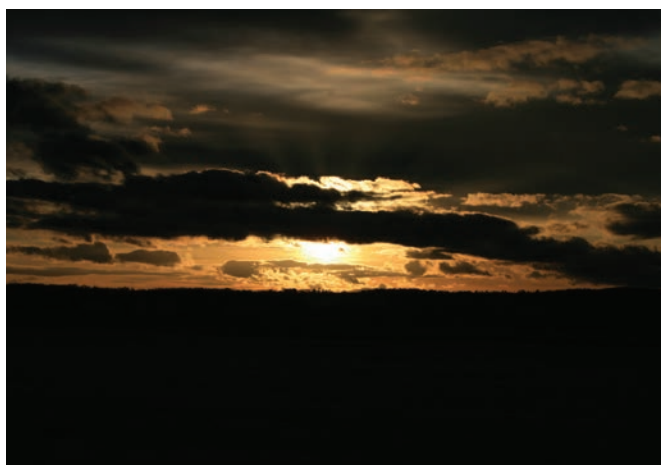
Берекет – изобилие, щастие.

ТЪМНИЯТ ВИЛАЕТ

Един цар дошъл с войската си до края на света и навлязъл в място, потънало в мрак, където нищо не се виждало. Тъй като не знаели как да се ориентират, за да се върнат, те оставили малки жребчета от кобилите, за да могат кобилите след това да се ориентират. Когато навлезли в тъмната местност, усетили под краката си нещо като малки камъчета, като в същото време от тъмнината се чул глас: „Който вземе от тези камъни ще съжалява, а който не вземе, също ще съжалява!“.

Някои си помислили: „Защо да ги нося, след като ще съжалявам“, а други си рекли: „След като ще съжалявам, поне да видя защо!“.

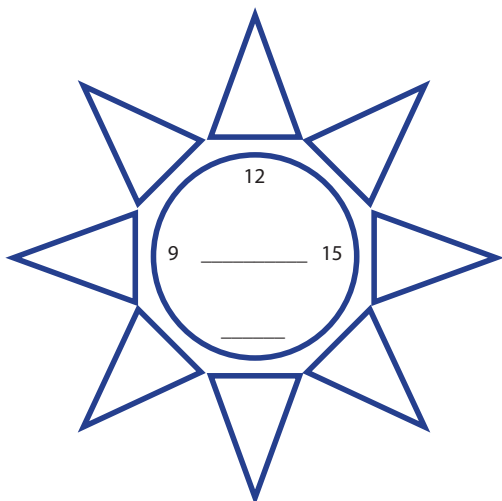
Когато се върнали от тъмната местност, видели, че това са скъпоценни камъни. Тогава онези, които не били взели нищо, започнали да съжаляват, че не са взели, а онези, които били взели, започнали да съжаляват, че не са взели още повече...

Разговор върху текста:

1. Всички войници от войската съжалявали – защо?
 2. В Съдния ден хората също ще съжаляват – направи сравнение между тях и царските войници от разказа.
 3. Какво трябва да прави човек, за да съжалява по-малко?
-

Отбележи и оцвети.

Отбележи на посочения часовник деня и нощта. Оцвети двете стрелки, посочващи времето, измежду които се кланя сабах намаз. Изброй видимите блага, дарени ни от Аллах (дж.ш.).

ПРЕЗ НОЩТА	ПРЕЗ ДЕНЯ
Разум	Светлина
Религия	

Размисли над словата на Пратеника (с.а.с):

„Аллах мой, дари моя уммет с берекет в ранните часове!“

Най-големият берекет се спуска по времето на сабах намаз. Защо Мохамед (с.а.с.) е казал: „Ако знаехте стойността на сабах намаз, щяхте да идвате към джамията дори и пълзейки“?

Помислете каква е връзката между сабах и берекета и поговорете за това с преподавателя си.

Задачи:

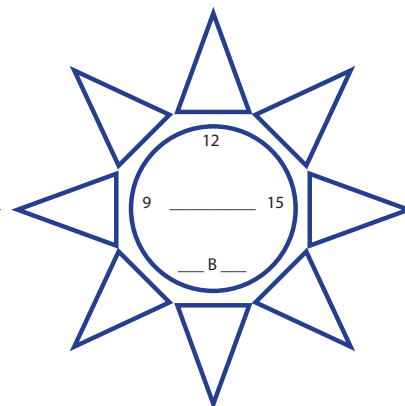
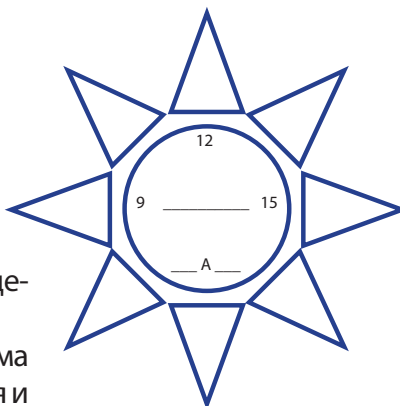
1. Оцвети стрелките в двата часовника:

а) при детето, което става за сабах намаз;

б) при детето, което става чак към десет часа.

Разгледай и помисли кое дете има повече време за полезни занимания и кое ще успее повече в живота. Опитай се да обосновеш отговора си.

2. Спомни си и опиши как се кланя сабах намаз.

Избери си задача:

1. Нарисувай как хората отиват на джамия за сабах намаз.

2. Напиши есе на тема „Какво трябва да поправа в себе си, докато не се е съмнало?“

3. Довърши изреченията:

Един ден всичко скрито

Краят на нощта разкрива земните

Хората спят и когато умрат, чак тогава се

Преди да се съмне, искам да поправа в себе си

ЕЗАН И МУЕЗЗИН

Разговор:

Кой е мюеззин? Какво върши той?

Последният езан на Билял

Докато яздеше към Медина, сърцето му, изпълнено с объркани чувства, продължаваше да бие учестено. Гласът на Пратеника (с.а.с.), който беше чул насън, все още продължаваше да отеква в ушите му, отекваше и в гърдите му и се повтаряше като шум от вода. „Какво ти става, Билял!... – говореше много ясно този глас. – Билял, нима ме забрави?!... Защо не ми идваш на гости?!“

Гласът събуди всичко, което бе таил в себе си през годините. Съживи хиляди моменти, изживени заедно с любимия Пратеник, и уби желанието му да говори с когото и да било друг освен с него. Затова веднага се подготви и тръгна към Медина. Яздеше в тишината, като понякога спираше за малко да си почине.

Спомените оживяваха все повече и повече, идваха от всички страни под най-различни форми. Спомни си как бе измежду първите, приели исляма, как Ебу Бекир го избави от робството и го направи свободен човек... Спомни си как Пратеникът (с.а.с.) го посрещна на крака, като принц, как го прегърна и потупа по рамото, как в този момент се чувстваше толкова горд, както никога преди това, как беше гледал в лицето на избрания и през сълзи бе попилвал всяка негова черта...

Спомни си, когато за първи път Пратеникът Мохамед (с.а.с.) му беше казал: „Хайде, Билял, прочети ни езан и ни зарадвай с намаза!“

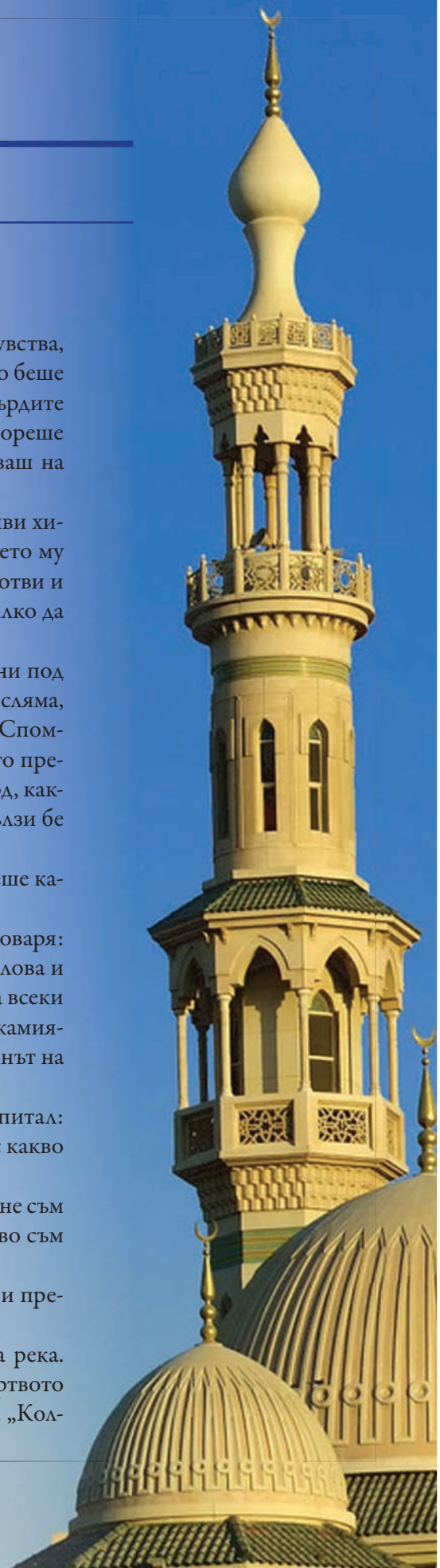
Появи се следната картина – стои на стената и със силен глас изговаря: „Аллаху екбер, Аллаху екбер...“. За първи път в Медина отекват тези слова и той е обзет от особено чувство. Гласът му се носи навсякъде и изпълва всеки кът, а от всички страни прииждат хора, мъже и жени, бързайки към джамията, отзовавайки се на неговия призив. Той, Билял ибн Реббах, мюеззинът на Пратеника (с.а.с.)...

Когато се бе върнал от Мирадж, Пратеникът (с.а.с.) го беше попитал: „Билял, когато дженнетът ми бе показан, теб те видях там – кажи ми с какво заслужи това?!“

„Ех, Пратенико – отговори скромно ти, – ако не е с това, че никога не съм взел абдест, без да кланям и два рекята намаз, то тогава не знам с какво съм го заслужил.“

Отново се усмихна и лицето му прикри скромността, също както и преди.

Спомените оживяваха все по-ясно и напиреха в него като буйна река. Спомни си друго, нещо много тъжно, виждайки се застанал пред мъртвото тяло на Пратеника (с.а.с.), гледа го и не може да сваля поглед от него... „Кол-

ко си прекрасен и велик – в живота и в смъртта!“ казваше сърцето му, прощавайки се с онзи, на когото се беше отзовал искрено и безкористно. Излезе от стаята, като се чувстваше така, сякаш тъгата на целия свят се бе събрала в сърцето му.

Когато дойде време за намаз, той излезе и отново започна: „Аллаху екбер, Аллаху екбер!...“, но когато трябваше да каже: „Ешхеду енне Мохамеден расулюллах“, душата му го предаде и гласът му секна... В този момент не чу друго освен тихия плач на хората около себе си. След този езан в сърцето си се зарече: „Никога повече няма да чета езан!“.

Аз, Билял ибн Реббах, съм мюеззин единствено на Пратеника Мохамед (с.а.с.)!

Яздеше към Медина, сам-самичък, клатейки се върху камилата като суха клонка. Само в някои моменти забелязваше, че дрехата му е напоена от сълзи.

Спомняше си как след дженазето на Пратеника (с.а.с.) се включи в мюсюлманската войска и с нея се отпрати към Шам. Той не можеше да понесе да бъде в града на Пратеника без него, да минава по улиците, по които минаваше заедно с него, да гледа същите места... Искаше да замине надалеч, да се бори и да направи път до човешките сърца с това, на което го беше учил Пратеникът (с.а.с.) до времето, когато ще се срещне с хората от другата страна.

Живееше тихо със спомените си. Сърцето му не можеше да се радва на нищо друго. Съпругата му беше уважила тъгата и самотата му, като и тя живееше по същия начин.

Само още един път беше прочел езан, в Йерусалим – града, който беше първото къбле на Пратеника (с.а.с.), когато влезе в него заедно с халифа Омер (р.а.). Четейки този езан, не мислеше, че изневерява на даденото обещание, че няма да чете повече езан след смъртта на Пратеника (с.а.с.).

Когато видя пред себе си Медина, той спря, гледайки и хълцайки на глас. Бяха изминали десет години, десет години не беше близо до него. А тук, в недрата му, лежи Пратеникът (с.а.с.)...

Колко много езани беше подарил на този град! Колко прекрасни моменти бе преживял заедно с Пратеника Мохамед (с.а.с.) и с неговите сахаби!

И самият той не знаеше как бе стигнал до джамията, слезе от камилата, взе абдест, кланя два рекята намаз и отиде при гроба на Пратеника (с.а.с.).

„Ес-селямю алейкум, ей, любими Пратенико!“

Стоеше с наведена глава, а риданията бяха все по-силни. Сълзите му дълго се стичаха, докато той си спомняше за живота с Пратеника (с.а.с.), за неговите слова, поглед и постъпки...

В този момент нечия ръка обгърна рамото му. Той повдигна глава и погледна – пред него стояха Хасан и Хюсеин, внуците на Пратеника (с.а.с.).

„Билял, ти ли си?! – попита Хасан, който много приличаше на своя дядо. – Кълна се в Аллах, това си ти! Толкова отдавна не сме те виждали!“

Мислеше тази нощ да прекара тук, при гроба на Пратеника (с.а.с.), искаше да е заедно с него, но не можеше да им откаже и да не им гостува тази вечер.

Когато на сабах отидоха в джамията, внуците на Пратеника (с.а.с.) помолиха Билял (р.а.) да прочете езана и сърцето му отново се отзова. Още един път в Медина проехтя силният му глас: „Аллаху екбер, Аллаху екбер...“.

Гласът се носеше на всички страни и проникваше през стените на всяка къща.

Много от хората разпознаха този глас и веднага се отправиха към джамията. Гласът събуди и съживи спомени в тях от отминалото време.

„Аллаху екбер, Аллаху екбер!...“ Ехтеше гласът на Билял из Медина и вдигна на крак целия град. Чуваха се само стъпките и риданията на хората, всички бързаха да видят Билял ибн Реббах, мюеззина на Пратеника Мохамед (с.а.с.), който четеше последния си езан...

Разговор върху текста:

1. Какви чувства предизвиква у вас тази история?
2. Какъв живот е живял Билял?
3. Как се е почувствал той, когато виждал хората да се отзовават на неговия езан, бързайки към джамията?
4. Защо Билял е наречен „мюеззин на Пратеника“ и колко е държал на тази „титла“?
5. Намери в текста най-трудния момент за Билял и се опитай да го обясниш.
6. Защо Билял посетил отново Медина чак след десет години?
7. С какво той е заслужил място в дженнета, преди още да влезе в него?
8. Как бихте се почувствали, ако вие бяхте на мястото на Билял?

Трябва да знаем, че:

Езан се чете, за да се кланя намаз с джемаат. Намазът с джемаат е 25 пъти по-ценен от самостоятелния. Мюеззинът приканва за намаз всички хора, които го чуват. Пратеникът на Аллах (с.а.с.) е казал: „На съдния ден мюеззинът ще бъде най-видният измежду хората“.

Мохамед (с.а.с.) обичал да казва на Билял: „Билял, зарадвай ни малко!“. Тогава Билял ставал и започвал да чете езан, приканвайки хората за намаз.

Хазрети Омер (р.а.) казал: „Ако не бях халиф, щях да съм мюеззин“.

Всевишният Аллах споменава езана и по-точно онзи за джума намаз: „**О, вярващи, щом се призове за намаз в петъчния ден, устремете се към споменаването на Аллах и оставете**

търговията! Това е най-доброто за вас, ако знаете“ (ел-Джума: 9).

Пратеникът (с.а.с.) казва: „Ако хората знаеха стойността на езана и на първия саф, а след това, ако се налагаше да определят чрез жребий кой да чете езана и кой да е на първия саф, щяха да го правят. Ако знаеха стойността на ранното идване за намаз, биха се надпреварвали в това. А ако знаеха стойността на сабах и ятсия, щяха да отиват, за да ги кланят, дори и пълзейки!“.

Попълни пропуснатите думи.

Мюеззин е личност, която чете Езанът е призив за Намазът, който се кланя заедно, се нарича Намазът с е по-ценен 25 пъти от Ползите от кланянето с джемаат са много. Първият мюеззин в исляма е бил Билял е претърпял тежки травми и беди само заради

Избери си задача:

1. Напиши есе за това как би постъпил, ако си на мястото на Билял?
2. Нарисувай рисунка как измъчват Билял на пясъка или докато чете езан от джамията.
3. На базата на това, което си научил, напиши и отпрати дуа към Всевишния Аллах за Билял.

В КРАЯ НА ДЕНЯ БЛАГОДАРЯ НА АЛЛАХ (ДЖ.ДЖ.)

Разговор:

От колко части се състои денят? Кои части от деня са специални за теб? Защо?

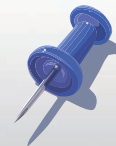
Конете на Сюлейман (а.с.)

Сюлейман (а.с.) бил Пратеник на Аллах (дж.ш.), когото Всевишният дарил с много блага. От всички земни блага Сюлейман (а.с.) изпитвал специална обич към конете. Един ден, докато наблюдавал от прозореца на двореца залеза на слънцето, на хоризонта се появило стадо прекрасни коне, които препускали, развявайки, осветени от слънцето, буйни гривви. Очарован от удивителната гледка, Сюлейман (а.с.) се захласнал по конете и напълно забравил, че е настъпило времето, в което се кланя и прави зикир на Всевишния Аллах. След като осъзнал, че земната красота го е отклонила от красотата на намаза и зикира, той много се ядосал на себе си, укорил се и се покаял, започвайки да възхвалява още повече Всевишния Господар.

Всевишният Аллах ни разказва за този интересен момент от живота на Сюлейман (а.с.): „Един следобед му бяха показани бързоноги коне, чаткаци с копита. И рече: „Заради любовта към богатата пренебрегваха споменаването на моя Господар, докато [слънцето] се скри зад покривалото [на нощта]. Върнете ги при мен!“. И започна да ги гали по краката и шийте им“ (Сад: 31–33).

Разговор върху текста:

1. Какво се случило със Сюлейман (а.с.)?
2. Как постъпил той след появата на удивителната гледка?
3. Какво станало след това?
4. Дали някога сте наблюдавали хоризонта при залез слънце?

АКШАМ НАМАЗ

Акшам намаз е първият нощен намаз. Кланя се след залез слънце, а времето за акшам е до настъпването на пълния мрак. Състои се от пет рекята: три рекята фарз и два рекята суннет. Първо се кланя фарз, а след това – суннет.

Фарз:

Нийет: Невейту ен усаллие лилляхи теаля саляте фарди-л магриби едаен мустекбиле – и-Киблети, Аллаху екбер!

Възнамерих да кланям заради Аллах фарз на акшам обърнат към къбле, Аллаху екбер!

Първи рекят	Субханеке, Еузубиллях, Бисмиллях, ел-Фатиха и сура
Втори рекят	Бисмиллях, ел-Фатиха и сура
Седене	Ет-Техийяту
Трети рекят	Бисмиллях и ел-Фатиха
Седене	Ет-Техийяту, салевати, дуа и селям

Суннет:

Нийет: Невейту ен усаллие лилляхи теаля саляте суннети-л магриби едаен мустекбиле – и-Киблети, Аллаху екбер!

Възнамерих да кланям заради Аллах суннет на акшам обърнат към къбле, Аллаху екбер!

Първи рекят	Субханеке, Еузубиллях, Бисмиллях, ел-Фатиха и сура
Втори рекят	Бисмиллях, ел-Фатиха и сура
Седене	Ет-Техийяту, салевати, дуа и селям

Да се препитаме, преди да ни изпитат!

Попълни таблицата, като посочиш извършените неща през деня и ги разпределиш според посочените категории.

ДЕН		НОЩ	
Планирано	Непланирано	Планирано	Непланирано

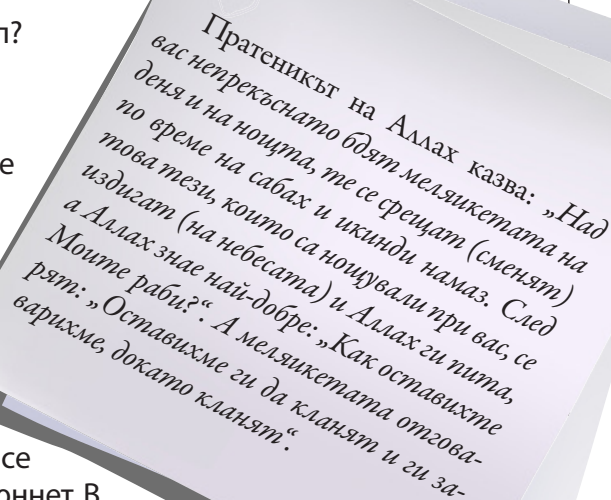
Разговор:

1. Запитай се и си отговори какво направи днес повече – добро или лошо.
2. Какво можеш да направиш, след като денят е свършил?
3. Какво планираш за утре?

Трябва да знаем, че:

Гледката на хоризонта по време на залез слънце е изключително красива. Наблюдавайки тези прелести, трябва да благодарим на Аллах (дж.ш.) за всички блага. Човешкият живот преминава също като деня, затова е много важно да свикнем често да се питаме за добрите постъпки и поведението си. Мюсюлманите започват с намаз както деня, така и нощта. Сабах е първият намаз за деня, а акшам е първият намаз за нощта – кланя се веднага след залез слънце. Акшам намаз се състои от пет рекята. Първо се кланя фарз, а след това – суннет. В хадис на Пратеника на Аллах Мохамед (с.а.с.) се казва, че Съдният ден ще настъпи по времето за акшам намаз.

Всевишният Аллах повелява: „**Спазвайте намаза наред с последния за деня и заставайте смирени пред Аллах!**“ (ел-Бакара: 238).

Пратеникът на Аллах казва: „Над вас непрекъснато бдят мелякетата на деня и на нощта, те се срещат (сменят) по време на сабах и икнди намаз. След това тези, които са ношували при вас, се издигат (на небесата) и Аллах ги пита, а Аллах знае най-добре: „Как оставихте Моите раби?“. А мелякетата отговарят: „Оставихме ги да кланят и ги заварихме, докато кланят.“

Избери си задача:

1. Нарисувай джамия и хора, които отиват за акшам намаз.
2. Разкажи за мястото на джамията в твоя живот.
3. Напиши разказ на тема „Моят най-хубав акшам в джамията“.
4. Обясни: защо първо се кланя фарзът на акшам намаз?

Прочети внимателно хадиса: „Който си вземе вкъщи абдест и тръгне за някой от домовете на Аллах, за да изпълни един от Неговите фарзове, на едната крачка му се опрощават грехове, а на другата му се издига достойнството и степенята в дженнета“, а след това отговори на въпросите:

- На какво разстояние е джамията от твоята къща?
- Помисли как се издига достойнството на едно дете, когато ходи на джамия, и какви са всичките му ползи от това!

НАМАЗЪТ – УКРАСАТА НА МЮСЮЛМАНИНА

Разговор:

По какви поводи се разкрсяват хората? Защо го правят? Помислете дали в религията има специални моменти, за които трябва да се разкрасим, и ако има, кои са те?

Особеностите на намаза

Нашата религия ни учи винаги да сме чисти. Редът и чистотата са присъщи на мюсюлманите. Предава се, че Пратеникът Мохамед (с.а.с.) е казал: *„Бъдете чисти и подредени, защото ислямът е чист и подреден“*.

„Чистотата приканва към вярата, а вярата води вярващия в дженнета!“

Ислямът изисква от мюсюлманина да бъде много взискателен към чистотата, когато реши да кланя, да бъде добре и спретнато облечен. В Корана се казва: *„О, синове на Адем, обличайте се подходящо при всеки намаз! И яжте, и пийте, ала не разхищавайте! Той не обича разхищаващите“* (ел-Араф: 31). Това е така, защото намазът е директна среща с Аллах (дж.ш.), разговор с Него. А *„Аллах е красив и обича красивото!“*.

Заедно с това, че човек трябва да е облечен хубаво и според изискванията, той трябва да излъчва и достойнство. Затова не бива да се въртим по време на намаз, не трябва да говорим, да се смеем, да се разхождаме и т.н., защото това би означавало, че не ценим Онзи, пред Когото сме застанали, и че за нас има нещо, което е по-важно от Него. Обличайки се пристойно, човек показва и своята свенливост. Свенливостта е най-хубавото облекло, с което човек може да се разкраси. Предава се, че Пратеникът (с.а.с.) е казал: *„В каквото и да се е появила безсрамността, тя в това го е и унижила, а в каквото и да се е появила свенливостта, то го е и разкрасило!“*. Един сахаби е казал: *„Иманът е гол, украсата му е богобоязливостта, а дрехите са неговата свенливост“*.

Свенливостта е едно от най-важните качества на пратениците и едно от най-важните неща, към което те са призовавали. Блазе на вярващите, които са свенливи!

Мохамед (с.а.с.) изисквал от вярващите специално за джума намаз, както и за байрам намаз, да се обличат хубаво. Той е казал: *„Всеки от вас е длъжен, според материалните възможности, да има специално облекло за джума намаз“*.

Заедно с почистването на тялото и разхубавяването за намаза човек трябва да подготви и душата си за него. Той прави това, като си вземе абдест и чете подходящи дуи.

Намазът е основа и символ на исляма.

Разговор върху текста:

1. Защо ислямът изисква да сме добре облечени за намаз?
2. Какво се има предвид „разкрасяване за намаз“?
3. По какъв начин гледа ислямът на чистотата?
4. Остава ли облеклото следи в сърцето на човека? Как се чувстваш, когато се облечеш хубаво, и как в другите случаи?

Както всяка къща придобива добър вид, след като бъде завършена напълно, бъде подредена и в нея се нанесе добър човек, по същия начин и намазът си има своите основи, украси и прелести. Разхубавяването за намаза се извършва предварително, изпълнявайки условията – шартовете за намаз, както и всички фарзове, ваджиби, суннети и мустехаби.

Условията за намаз са:

ШАРТОВЕТЕ ЗА НАМАЗ (УСЛОВИЯ ПРЕДИ НАМАЗ)	
ОБЩА ХИГИЕНА	Да бъде чисто: тялото; облеклото; мястото, където се кланя.
ЛИЧНА ХИГИЕНА	да се вземе абдест; да се изкъпе при необходимост; при липса на вода да се вземе тейеммум.
КУЛТУРА НА ОБЛИЧАНЕ	Да бъде облечен според изискванията.
ПЛАНИРАНЕ НА ВРЕМЕТО	Да се кланя в определеното време.
ОРИЕНТИРАНЕ	Да се обърне в посока Кябе.
ОСЪЗНАВАНЕ (КОНЦЕНТРАЦИЯ)	Да се реши, че ще се кланя намаз – да се направи нийет.

Ако не се изпълни дори и само едно от условията, намазът не е правилен.

Заедно с тези условия, без които няма намаз, хубаво е преди намаз да се вършат препоръчителни неща, като например:

- да се чете Коран;
- да се върши полезна работа или да се чете нещо полезно;
- да се слушат внимателно родителите;
- преди да се тръгне за джамия, да сме добре облечени и хубаво парфюмирани;
- да се поздравят съседите и да се поговори приятно с тях;
- да се раздаде садака и т.н.

Разговор:

1. Изброй условията за намаз.
2. Правилен ли ще е намазът ни, ако изоставим дори и само едно от неговите условия?
3. Изброй няколко ползи от условията за намаз.

Трябва да знаем, че:

Условията за намаз са задължителни. Изпълнявайки условията за намаз, ние го изпълняваме както трябва и заедно с това имаме много ползи (поддържаме хигиената, освежаваме се, достойнството ни се издига както вкъщи, така и пред съседите, планираме и реализираме плановете си и т.н.).

ПОСОЧИ РАЗЛИКАТА.

Разпредели правилно и свържи с линия посочените ситуации:

ПРАВИЛНО

ГРЕШНО

Чисто тяло
Мръсно място
Закърпени, но чисти дрехи при сиромасите
Намаз без абдест
Хубави дрехи
Кланяне на сабах намаз по времето на ятсия
Кланяне само по шорти
Чисто тяло и мръсни дрехи
На път към джамията да се поздравят съседите
Да се обърне по посока на север
Да се помогне на майката в къщната работа
Решението да се кланя намаз заради гимнастика
Има вода, но вместо абдест се взема тейеммум
Кланяне на намаз без забрадка (хиджаб) за жени и девойки
Четене на Коран преди намаз
Да се свърши някаква работа преди намаз

Избери си задача:

1. Нарисувай как изпълняваш едно от условията за намаз.
 2. Опиши най-правилно кланяния от теб намаз.
 3. Намери хадис от Пратеника на Аллах (с.а.с.), в който да се говори за намаз.
-

КАК ДА РАЗКРАСИМ НАМАЗА

Разговор:

Да повторим условията за намаз като преддверие за намаза!

Пратеникът (с.а.с.) казва: „Аллах обича, когато някой от вас върши нещо, да го върши по най-добрия и най-хубавия начин!“. Според казаното всеки мюсюлманин е длъжен да върши всичко по най-добрия начин. В това отношение трябва да е внимателен, когато играе с приятелите си, когато пътува с автобус, когато поздравява близки и съседи, когато се храни, пие и т.н... Трябва да го има предвид и когато кланя намаз.

С какво се украсява намазът?

Намазът се украсява чрез правилно и пълно изпълняване на рукюните.

С обръщането си към Кябе насочваме мислите си в една посока. С вдигането на ръцете при първия текбир – ИФТИТАХ ТЕКБИР – заявяваме символично, че захвърляме зад гърба си всичко земно, че спираме да мислим за това и се отдаваме напълно на Аллах (дж.ш.). Изговаряйки текбир – Аллаху екбер! (Аллах е най-велик!), заявяваме, че няма нищо по-велико от Аллах и че при влизането в намаз оставяме всичко останало настрана.

Със стоенето в намаза – КЪЯМ – изразяваме съкрушение пред Аллах (дж.ш.), осъзнаваме, че стоим пред Всевишния Господар, напомняйки си и подготвяйки се за последното стоене пред Него в Съдния ден.

Четейки словата на Аллах – КЪРААТ – повтаряме казаното от Него и с тези слова разговаряме с Всевишния Аллах.

С поклона – РУКЮ – изразяваме покорството си относно задълженията си към Него и правим поклон пред Великия Аллах. По този начин показваме, че само Той, единствено Той и никой друг не е достоен за този поклон.

С правенето на СЕДЖДЕ изразяваме пълната си отдаденост и почит пред Него. Това е моментът, в който сме най-близо пред Аллах, и затова е най-подходящо тогава да се молим на Аллах (дж.ш.) за това, от което се нуждаем.

При седенето – ТЕХЪЙЯТ – изразяваме съкрушение и смиреност, успокояваме се и даваме селям, с което намазът приключва.

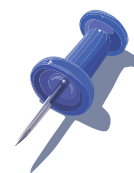
При всяко преминаване от една част на намаза в друга изговаряме текбир – Аллаху екбер! (Аллах е най-велик!).

Кланяйки намаз, човек прилича на меляিকে. Когато Мохамед (с.а.с.) бил на Мирадж, видял меляикета: едни стояли прави, други – на рукю, трети – на седжде. Така възхвалявали Аллах (дж.ш.). Така Го възхваляват и хората, които кланят намаз.

Разговор върху текста:

1. Кои са основните части на намаза?
2. Какво е ифтитах текбир?
3. Как се извършва къям?
4. Какво се чете по време на къям и как се нарича това четене?
5. Каква е разликата между рукю и седжде?
6. Какво е кааде-и ахире?

Напиши наименованията на всички тези части от намаза.

Трябва да знаем, че:

Намазът се състои от шест основни части, които трябва да се изпълнят. Тези части се наричат рукюни на намаза. Ако изоставим дори и един рукюн, намазът ни не е правилен и не се приема. Със спазването на шартовете и рукюните намазът се изпълнява правилно.

Задача:

Повтори Ет-Техийяту!

ЕТ-ТЕХИЙЯТУ ЛИЛЛЯХИ ВЕС-САЛЕВАТУ ВЕТ -ТАЙЙИБАТУ . ЕС-СЕЛЯМУ АЛЕЙКЕ ЕЙЮХЕННЕБИЙЮ ВЕ РАХМЕТУЛЛАХИ ВЕ БЕРАКЪЯТУХУ . ЕС-СЕЛЯМУ АЛЕЙНА ВЕ АЛЯ ЪЙБАДИЛЛЯХИС -САЛИХ ЪЙН. ЕШХЕДУ ЕН ЛЯ ИЛЯХЕ ИЛЛЯЛЛАХ ВЕ ЕШХЕДУ ЕННЕ МУХАММЕДЕН АБДУХУ ВЕ РАСУЛЮХУ.

Избери си задача:

1. Нарисувай как се изпълняват шестте рукюна в намаза.
2. Опиши най-хубавото си чувство по време на намаз.
3. Намери един хадис от Пратеника на Аллах (с.а.с.) за намаза.

ПРЕКРАСНИ СПОМЕНИ

Разговор:

Размишлявате ли за творенията на Аллах (дж.ш.)? Четете ли за Пратеника на Аллах Мохамед (с.а.с.)?

От омраза до обич

Ади ибн Хатим ни разказва следното: „Нямаше нито един арабин, който да мрази Пратеника на Аллах повече от мен. Понеже бях виден и авторитетен човек – християнин, щом чух за него, веднага го намразих. Ходех сред своя народ, също като други арабски владетели, и събирах по една четвърт от тяхното имущество, което те имаха от плячка или други приходи. А когато силата му се увеличи и войската му започна да патрулира и на изток, и на запад по арабските земи, рекох на своя слуга: „Момче, подготви ми една силна и послушна камила, завържи я някъде близо до мен, а когато чуеш, че идва войската на Мохамед, веднага ме извести!“.

Скоро след това слугата го известил, че войската на Мохамед приближава. Ади се качил на камилата и заедно със семейството си се отправил към Шам, където живеели християни, хора от неговата религия. Но в суетнята забравил сестра си, която останала в Неджид, и така тя попаднала в плен на войската на Мохамед.

След това, като пленничка, тя няколко пъти се срещала с Пратеника на Аллах с молба да я освободи, което той и направил – освободил я. Новината за нейната среща бързо се разпространила и стигнала и до Ади.

Ади разказва по-нататък: „Когато се завърна при нас, аз я попитах: „Какво мислиш за Мохамед и за това, към което той призовава?“. Тя отговори: „Кълна се, мисля, че трябва колкото се може по-скоро да го последваш и ако наистина е пратеник, онзи, който го последва по-рано, е по-добър от онзи, който се колебае. Ако е владетел, при него със сигурност няма да бъдеш унижен“.

Ади казва: „Аз се подготвих за път и се отправих към Медина, направо при Пратеника на Аллах. Дойдох без никаква покана или някой да гарантира за мен. Все пак бях чул, че Пратеникът на Аллах бил казал: „Надявам се, че Аллах ще постави ръката на Ади в моята!“.

Така отидох при него, той беше в месджидата, отправих му селям. Той попита: „Кой си ти?“. Казах: „Ади ибн Хатим“.

Тогава той стана, хвана ме за ръката и ме заведе в дома си.

„О, Ади ибн Хатим – обърна се той към мен, след като седнахме, – ти си християнин, нали така?“. „Да“ – отговорих му, а той отново каза: „Нима не отиваше между поданиците си и не им вземаше по една четвърт от тяхното имущество, въпреки че според твоята религия е забранено?“. „Да“ – отговорих, след като разбрах, че той наистина е Пратеник на Аллах, на когото му се изпраща откровение.

Тогава ми рече: „Може би това, че виждаш в религията ни много сиромаси и нуждаещи се мюсюлмани, ти пречи да я приемеш? Но кълна се в Аллах, скоро те ще имат толкова имущество, че няма да могат да намерят на кого да го дадат. Може би ти пречи да приемеш тази религия, защото виждаш, че мюсюлманите са малко, а враговете им се повече? Но кълна се в Аллах, много скоро сама жена ще може да се качи на камила и да се отпрати за Ирак, да посети нечий дом и няма да се бои от никой друг освен от Аллах. Може би това, че властта и силата са в ръцете на немюсюлманите, също ти пречи да я приемеш? Но кълна се в Аллах, скоро ще настъпи време, в което белият двор във Вавилон ще бъде в ръцете на мюсюлманите, а съкровищата на персийския владетел ще бъдат техни!“.

Аз, изненадан, попитах: „Съкровищата на персийския владетел?!“.

„Да, неговите съкровища“ – потвърди Пратеникът.

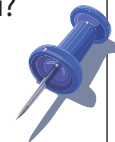
Тогава изговорих шехадета на истината и приех исляма.

След като и Ирак стана част от мюсюлманската държава, а богатството на персийския владетел бе поделено между мюсюлманите, Ади с насълзени очи си припомняше какво се бе случило между него и Пратеника (с.а.с.) и говореше: „Осъществиха се двете неща, за които говореше Пратеникът на Аллах, остана само третото, но кълна се в Аллах, и това ще се потвърди! Видях жена да язди камила от Ирак и да пристига пред Кябе, без да се страхува от друг освен от Аллах. Лично бях в първата конница, която нападна дворците на персийския владетел и сложи ръка върху съкровищниците им. Кълна се в Аллах, и третото ще се потвърди!“.

Аллах (дж.ш.) пожела да се потвърдят словата на достойния Пратеник (с.а.с.) и настъпи време за третото нещо, което се случи по времето на праведния халиф Омер ибн Абдулазиз. Тогава мюсюлманите имаха толкова много богатство, че от хазната приканвали онези, които били бедни и нуждаещи се, да отидат и да си вземат зекята, а никой не се отзовал на тази покана...

Разговор върху текста:

1. Какво е мнението на Ади за Пратеника (с.а.с.) в началото на историята и какво – в края ѝ?
2. Какво казал Пратеникът (с.а.с.) на Ади, че ще се случи в бъдеще?
3. Потвърдило ли се всичко това?
4. Кога Ади си спомнил най-вече за Пратеника (с.а.с.)?

Трябва да знаем, че:

Всевишният Аллах казва: **„И споменавайте Ме, за да ви споменавам и Аз, и благодарете Ми, и не Ме отхвърляйте!“** (ел-Бакара: 152)

„Аллах и Неговите меляикета благославят Пратеника. О, вярващи, благославяйте го и вие, и го поздравявайте с почит!“ (ел-Ахзаб: 56)

„Най-великото е споменаването на Аллах.“ (ел-Анкебут: 45)

Всяко възхваляващо Аллах (дж.ш.) слово се нарича зикир и се пише в добрите дела. Всички сахабии с радост си спомняли Пратеника (с.а.с.). Урве ибн Месуд се обърна към Курейш: „О, хора, кълна се в Аллах, посещавал съм крале. Бил съм при Цезар, Кисра и Неджаши, но кълна се в Аллах, не съм видял никого, който да е уважаван толкова, колкото Мохамед (с.а.с.) е уважаван от неговите сахабии“.

Пратеникът (с.а.с.) е казал: **„Разликата между този, който прославя Аллах, и онзи, който не го прави, е като разликата между живия и мъртвия“.**

Пратеникът (с.а.с.) още е казал: **„Обитателите на дженнета няма да съжеляват за нищо освен за времето, което са прекарвали на този свят, без да правят зикир“.**

САЛЕВАТИ

„АЛЛАХУММЕ САЛЛИ АЛЯ МУХАММЕДИН ВЕ АЛЯ АЛИ МУХАММЕД. КЕМА САЛЛЕЙТЕ АЛЯ ИБРАХИМЕ ВЕ АЛЯ АЛИ ИБРАХИМ. ИННЕКЕ ХАМИДУН МЕДЖИД.“

„О, Аллах, благослови Мохамед и семейството на Мохамед, както си благословил Ибрахим и семейството на Ибрахим! Ти си Преславен, Велик.“

„АЛЛАХУММЕ БАРИК АЛЯ МУХАММЕДИН ВЕ АЛЯ АЛИ МУХАММЕД. КЕМА БАРАКТЕ АЛЯ ИБРАХИМЕ ВЕ АЛЯ АЛИ ИБРАХИМ. ИННЕКЕ ХАМИДУН МЕДЖИД.“

„О, Аллах, дари благодат на Мохамед и на семейството на Мохамед, както си дарил благодат на Ибрахим и на семейството на Ибрахим! Ти си Преславен, Велик.“

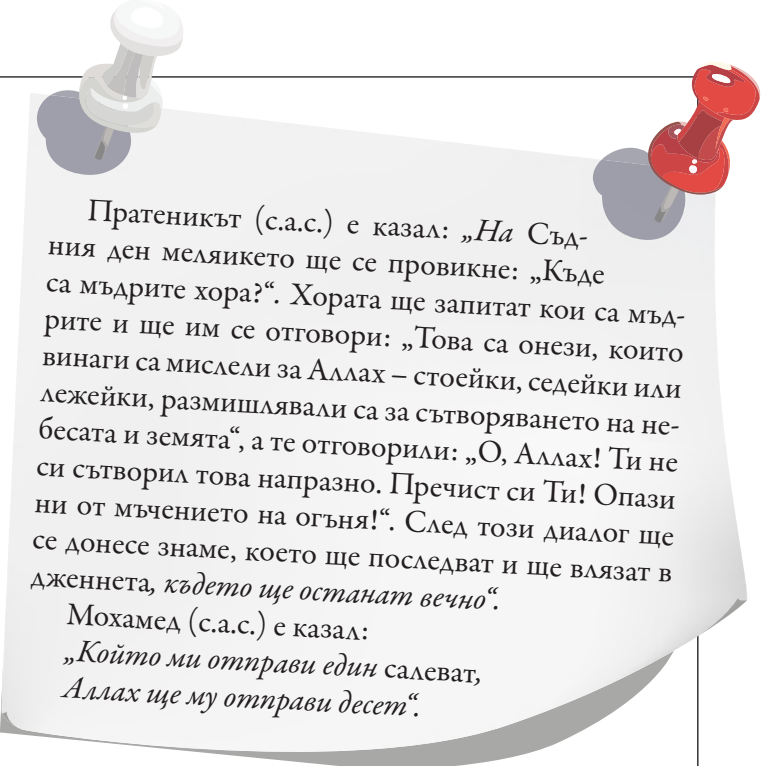
ДУИ

„АЛЛАХУММЕ РАББЕНА АТИНА ФИД-ДУНЯ ХАСЕНЕТЕН ВЕ ФИЛ АХИРАТИ ХАСЕНЕТЕН. ВЕ КИНА АЗАБЕН-НАР.“

„Господарю наш, въздай ни добрина в земния живот и добрина в отвъдния! И опази ни от мъчението на огъня!“

„РАББЕНЕГ ФИРЛИ ВЕ ЛИВАЛИДЕЙЙЕ, ВЕ ЛИЛ МУМИНИНЕ ЙЕВМЕ ЙЕКУМУЛ ХИСАБ.“

„Господарю наш, опрости мен и родителите ми, и вярващите в Деня, когато ще настане равносметката!“

Пратеникът (с.а.с.) е казал: *„На Съдния ден меляикето ще се провикне: „Къде са мъдрите хора?“. Хората ще запитат кои са мъдрите и ще им се отговори: „Това са онези, които винаги са мислели за Аллах – стоейки, седейки или лежейки, размишлявали са за сътворяването на небесата и земята“, а те отговорили: „О, Аллах! Ти не си сътворил това напразно. Пречист си Ти! Опази ни от мъчението на огъня!“. След този диалог ще се донесе знаме, което ще последват и ще влязат в дженнета, където ще останат вечно“.*

Мохамед (с.а.с.) е казал:

„Който ми отпрати един салеват, Аллах ще му отпрати десет“.

Избери си задача:

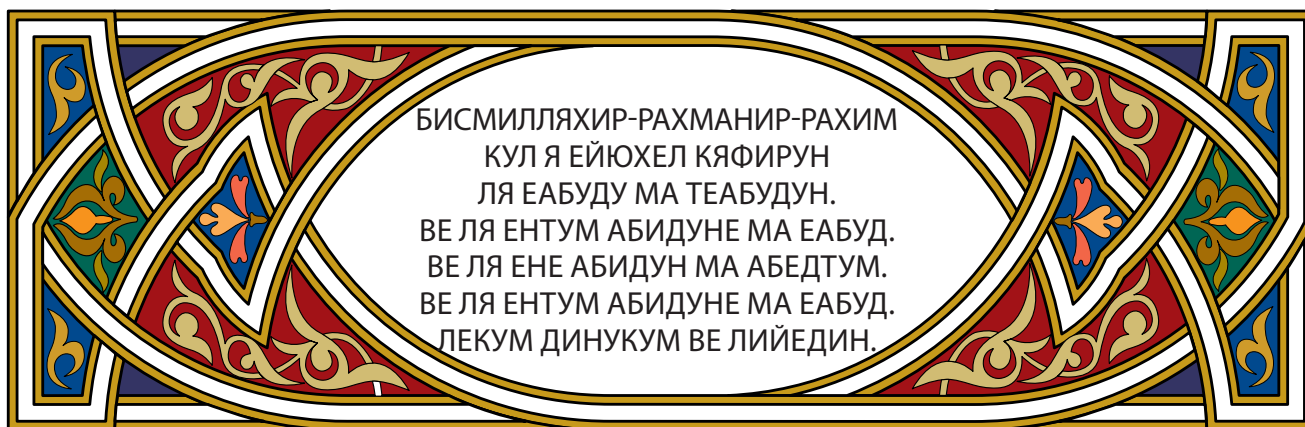
1. Избери и препиши най-добрите моменти от разказа „От омраза до обич“.
 2. Напиши стихотворение на тема „Обичам Мохамед (с.а.с.)!“.
 3. Нарисувай рисунка с името на Аллах или с името на Пратеника на Аллах (с.а.с.)!
-

СУРА ЕЛ-КЯФИРУН

Причини за низпославането на сура ел-Кяфирун

След като старейшините от племето Курейш осъзнали, че не могат да пречупят и откажат мюсюлманите, налагайки им икономическо ембарго (забрана за търговия) и цялостна изолация, те се опитали да намерят „компромис“ с Пратеника на Аллах (с.а.с.). Срещнали се с него, като му предложили мюсюлманите и езичниците да изповядват и двете религии. Те искали съдружаващите от Мекка едновременно да вярват и в Аллах заедно с мюсюлманите, както се изисква от исляма, а мюсюлманите по същия начин да вярват в техните идоли. По този начин щяло да се постигне „компромис“ и всички щели да живеят в мир и разбирателство. Пратеникът на Аллах (с.а.с.) и мюсюлманите не приели това предложение, а по този повод Аллах (дж.ш.) низпослал сура ел-Кяфирун.

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

Кажки [о, Мухаммед]: „О, неверници, (1) аз не служа на това, на което вие служите, (2) и вие не служите на това, на което аз служа. (3) И аз не ще служа на това, на което вие служите, (4) и вие не ще служите на това, на което аз служа. (5) Вие си имате вашата религия и аз имам своята религия.“ (6) (ел-Кяфирун: 1–6)

Разговор върху текста:

Какъв е поводът за низпославането на тази сура?

За какво се говори в сура ел-Кяфирун?

Каква е разликата между истината и лъжата?

Трябва да знаем, че:

Ислямът е религия на толерантността, а другите религии никога и по никакъв начин не са му пречили. Становището на исляма е ясно: „Вие си имате вашата религия и аз имам своята религия“.

Задача:

Напиши правилно сура ел-Кяфирун!

КАК ДА ПОСТИГНА ПЛАНИРАНОТО

Разговор:

В началото на учебната година, имайки предвид темата „Аз желая, аз мога“, изготвихме индивидуален план за тази учебна година. Да проверим колко сме последователни в осъществяването на нашия план.

Да повторим!

Плановете могат да бъдат:

- дневни;
- седмични;
- месечни;
- годишни.

Освен тях има и тримесечни планове в съответствие с годишните сезони. Попълни в посочената таблица годишния си план, синхронизиран с годишните сезони.

Годишен сезон	Годишен план и дейности в съответствие с годишните сезони
ПРОЛЕТ	
ЛЯТО	
ЕСЕН	
ЗИМА	

Задача:

Нашият приятел Адем не е успял да изпълни своя план, защото нещо в неговия календар е било погрешно. Открий деветте грешки и ги поправи.

2020		МАРТ			2021	
П	В	С	Ч	П	С	Н
		1	2	3	4	5
6	5	6	9	10	11	12
31	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	30		

Задачи:

Припомнете си своите дневни, седмични, месечни и годишни планове.

Посочете неизпълнените неща от планираното и причините за това.

Определете срокове за реализация на изготвените планове.

Предложената таблица е поделена на седмици. Приемете началото на учебната година за начална точка:

- Направете граница между месеците, като внимавате за броя на дните.
- Отбележете в таблицата всички дати, през които се е случило нещо важно.
- Оцветете в зелено дните, в които сте планирали нещо и сте го извършили.
- Оцветете в червено дните, в които не сте планирали нищо.

пон.	втор.	ср.	четв.	пет.	съб.	нед.	пон.	втор.	ср.	четв.	пет.	съб.	нед.

Сподели плановете си с приятел и ги осъществете заедно.

РАМАЗАН – ИЗТОЧНИК НА ДУХОВНО ЩАСТИЕ

Разговор:

Какво е рамазан? Какво те радва най-много през месец рамазан? Кога и как настъпва той?

НА МИНАРЕТО

Какво за мен е минарето?

Задавам си въпроса сам.

Прекрасно място, откъдето чете се хубавият ни езан.

Знам и думата „менара“ – място на огън и на светлина.

На нашата религия е фарът, от който четат се онези слова,
които сърцето могат да размекнат, да го привикат, утеха да му станат.

А какво се иска само от човека?

Да се приготви, за намаз да застане.

И защо да ни трябва минарето?

Телефонът без туй ни е в ръцете.

Да, но той не топли сърцето, не разцъфва желанието като цвете.

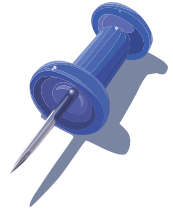
Във въздуха гласът се носи и страхът и самотата изчезват.

Аллах не избира богати или боси, всички равни за намаза се нареждат.

Чуйте, вика ни глас от минарето, мюеззинът чете ни езана!

Потрепва от щастие сърцето – време за намаза стана!

Разговор за стихотворението:

1. За какво се говори в това прекрасно стихотворение?
2. Какви чувства описва авторът при чуване на езана?

Трябва да знаем, че:

Рамазан е свещен месец. Това е месец за говеене и милостта на Аллах. През рамазан е започнало низпославането на Корана и затова той е и месецът на Корана. Рамазан е скъп гост във всички мюсюлмански къщи. За мюсюлманите в България е традиция преди настъпването на този месец домовете да се почистят и подредят.

Всевишният Аллах казва: „**О, вярващи, предписано ви е говеенето, както бе предписано и за онези преди вас, за да се побоите**“ (ел-Бакара: 183).

Пратеникът на Аллах (с.а.с.) казва: „*Всевишният Аллах е казал: всяко човешко дело е негово, без рамазан (говеенето), той е Мой и Аз награждавам за него специално. Говеенето е щит (от огъня и греховете) и когато някой от вас говее, да не говори лоши неща и да не вика, а ако някой го обиди или нападне, нека каже: „Аз говея!“ Кълна се в Онзи, в Чиито ръце е душата на Мохамед, дъхът от устата на говеещия е по-хубав пред Аллах от уханието на парфюм. Говеещият има две радости: когато разговява, се радва на ифтар, а когато се срещне с Господаря си, ще се радва за своето говеене*“.

Мохамед (с.а.с.) казва: „*Когато настъпи месец рамазан, вратите на дженнета се отварят, вратите на джехеннема се затварят, а шейтаните се оковават във вериги*“.

Попълни таблицата.

	ПРЕЛЕСТИ И ПОЛЗИ ОТ РАМАЗАН:
	1. Ифтар
	2.
	3.
	4.
	5.
	6.
	7.

Избери си задача:

1. Нарисувай моменти от живота през месец рамазан.
2. Опиши най-хубавото си преживяване през месец рамазан.
3. Напиши стихотворение за рамазан.

СБИРКИ ПРЕЗ РАМАЗАН

Разговор:

Какво представляват (халка) сбирките? Някой присъствал ли е на такива сбирка?

Рамазански събирания

(Откъс)

много тежка неволя. Всеки знаеше кой му е съсед, какво му е състоянието и от какво се нуждае и според възможностите си, а понякога и въпреки тях, винаги им се помагаше.

– Точно както каза Салих ага, и аз си спомням как преди се живееше в Рибново и се говореше за още по-старинен начин на живот. Казват, че при настъпване на месец рамазан хората, които щели да дават зекят, се описвали в списък, за да се знае колко ще се раздава. Постъпвали така, за да бъде разпределен по най-правилния начин. Имало аги и богаташи, търговци и собственици на къщи, които предоставяли място за живеене под наем. Също се разказва, че в цялата махала не е имало повече от двама човека, на които са могли да дадат садака и зекят. По това време се знаело и имало обичай зекятът да се дава през месец рамазан. Агите имали пълни с жито хамбари и тогава дискретно казвали на нуждаещите се да не заключват входните си врати до след теравих. След което децата на богатите (агите) излизали след акшам, за да не ги види някой и фукаратата да се почувства неудобно, все пак не е много лесно да се взема садака, така те тихичко вдигали резето на вратите и оставяли зад тях харар с жито. Чувал съм, че тези двама сиромаси събирали толкова жито, че когато някой от тях идвал в джамията на акшам или ятсия, казвал така, че да бъде чуто от всички: „Братя, на мен са ми донесли толкова много жито, че съм длъжен да давам зекят. Някой снощи ми е оставил още два харара с жито. Който ги е донесъл, нека си ги вземе. Да знаете, че вратата ще бъде отключена до след ятсия...“.

В аллахи, братя, фукарите, протегнали ръце, станаха много. Има места, където не може да се мине от тях и протегнатите им ръце.

– Ако органите на реда си вършеха работата, това нямаше да е така и те нямаше да са по улиците. На тях не е джаиз да им се дава. Те не просят за себе си, а за други. Има един престъпник, казват те, който си построи огромна вила, която тъне в лукс и комфорт. Вози се в мерцедес. Сутрин рано събира клетите дечица с изпокъсани дрехи, с колата ги превозва до работното им място – пред някои джамии, като през деня минава покрай тях по няколко пъти и им прибира това, което те са изпросили, оставяйки им някакви дребни стотинки. Вечерно време отново ги връща в колибите им.

– Едно време не беше така. Ръце протягаха само онези, които бяха в

– Така е било тогава, а по едно време, след Първата световна война, нещата толкова се променили, че не останали и тези две къщи, на които били задължени да дават зекята, и нямало нито една къща, на която да могат да дават зекят или пък да го приемат, когато им бил даван такъв.

– Валлахи, днес няма на кого да дадеш нито зекят, нито садака. Ето, аз съм в състояние да дам определена сума, премислям цялата махала и виждам, че никой не се нуждае от садака. Днеска децата ядат повече портокали, отколкото ние – картофи. Като погледнеш, всички са облечени за работа така, както ние се обличахме за байрам. Никой вече не носи закърпени дрехи или обувки. Малко да овехтеят – и веднага си вземат нови...

Разговор върху текста:

1. За какво разговарят хората по време на рамазанското събиране?
2. Как са раздавали едно време садаката и зекята между хората?
3. В разказа има един много интересен момент. Намери го!
4. Има ли в твоята махала хора, които да се нуждаят от садака и зекят?
5. Как им помагате?

Нови думи:

Харар – торба от тензух (зебло).

Фукара – бедняк, напълно зависещ от чужда помощ.

Мискин – сиромаш, който има нещо, но е недостатъчно.

Хамбар – склад за жито.

Трябва да знаем, че:

Човек е част от обществото и обича да общува и да се сприятелява. По време на събирания с другите трябва да се внимава и да се говори само истината и полезни неща. Месец рамазан, като месец на милостта на Аллах (дж.ш.), е прекрасна възможност за такива събирания. Мохамед (с.а.с.) много обичал тези събирания и често се присъединявал към своите приятели. Така веднъж Пратеникът (с.а.с.) поставил мед пред няколко сахабии и попитал всеки поотделно: „Какво има в този съд?“ и всеки отговорил: „Мед, Пратенико на Аллах“. Между тях бил и хазрети Али (р.а.) и когато дошъл неговият ред, той взел внимателно малко от меда, вкусил го и чак тогава казал: „Мед, Пратенико на Аллах“.

Дейности през рамазан:

- САХУР;
- МУКАБЕЛЕ НА САБАХ;
- НАМАЗ С ДЖЕМААТ;
- МУКАБЕЛЕ НА ИКИНДИ;
- ИФТАР;
- ТЕРАВИХ;
- НАСИХАТИ (ЛЕКЦИИ);
- РАМАЗАНСКИ СБИРКИ.

Страници от Свещения Коран

Игра: Рамазанска сбирка

Разпределени по групи, децата си говорят свободно, все едно са на първа рамазанска сбирка, старайки се да разкажат колкото се може по-интересни неща, истории, разкази и др. Победител е групата, която има най-интересна „рамазанска история“.

Избери си задача:

1. Опиши една от най-интересните си сбирки по време на рамазан.
2. Нарисувай детайли от рамазанската история, която ти е харесала най-много.
3. Намери най-интересната случка, която би разказал на някоя сбирка, и я разкажи в клас.

Нова дума:

Мукабеле – четене на Коран с група в джамията по време на месец рамазан. За целия месец се прочита целият Коран.

ИЛЯХИ И КАСИДЕ ЗА РАМАЗАН

Разговор:

Как се изразява човек, когато се чувства добре? Вие пишете ли песни? Какви? Как се казват песните, посветени на обичта към Аллах (дж.ш.) и религията?

Хей, мубарек рамазан!

Обсипан с твоето сияние,
целият просторен космос е
като розова градина,
хей, мубарек рамазан!

Между дванадесетте месеца
като слънце ти сияеш.
По твое време Коранът беше низпослан,
хей, мубарек рамазан!

Корана хафъзите четат,
ваизите правят насихат.
Това са твоите славеи,
хей, мубарек рамазан!

Разговор за касидето:

1. Има ли връзка между космоса и месец рамазан?
 2. Защо месец рамазан се сравнява със слънцето?
 3. Защо рамазан е наречен месецът на Корана?
 4. Как е представен рамазан в това касиде?
 5. Кои са хафъзи?
 6. Кои са ваизи?
 7. Посочи кой стих ти харесва най-много и се опитай да го обясниш.
-

Трябва да знаем, че:

Иляхите и касидетата са религиозни песни, посветени на обичта към Аллах (дж.ш.). Те винаги са с позитивен и поучителен характер. Мохамед (с.а.с.) е ценял поетите. Даже строейки първата джамия в Медина, цитирал следните стихове:

„Мой Аллах, няма друг живот от живота след смъртта.
Моля Те, опрости на енсарите и мухаджирите!“

А след това продължил:

„Такъв работник, а не работник от Хайбер.
Такъв е нашият Раб, най-скъп е нашият Раб“.

Това много повлияло на мюсюлманите и мнозина от тях продължили да го правят, а един от тях запял:

„Ако ние седнем, а нашият Пратеник продължи.
Тогави глупави бихме изглеждали“.

Избери си задача:

1. Нарисувай нещо, свързано с рамазан.
 2. Опитай се да напишеш песен за рамазан.
 3. Намери и препиши касиде за рамазан.
-

Честит Рамазан

Нека да ви е честит месец (Рамазан)

ПИШЕМ ЗА РАМАЗАН

Разговор:

Да си поговорим как живеят мюсюлманите през рамазан. Досега за кои блага на рамазан си спомняш? Да напишем отново писмо.

ПИША ЗА РАМАЗАН

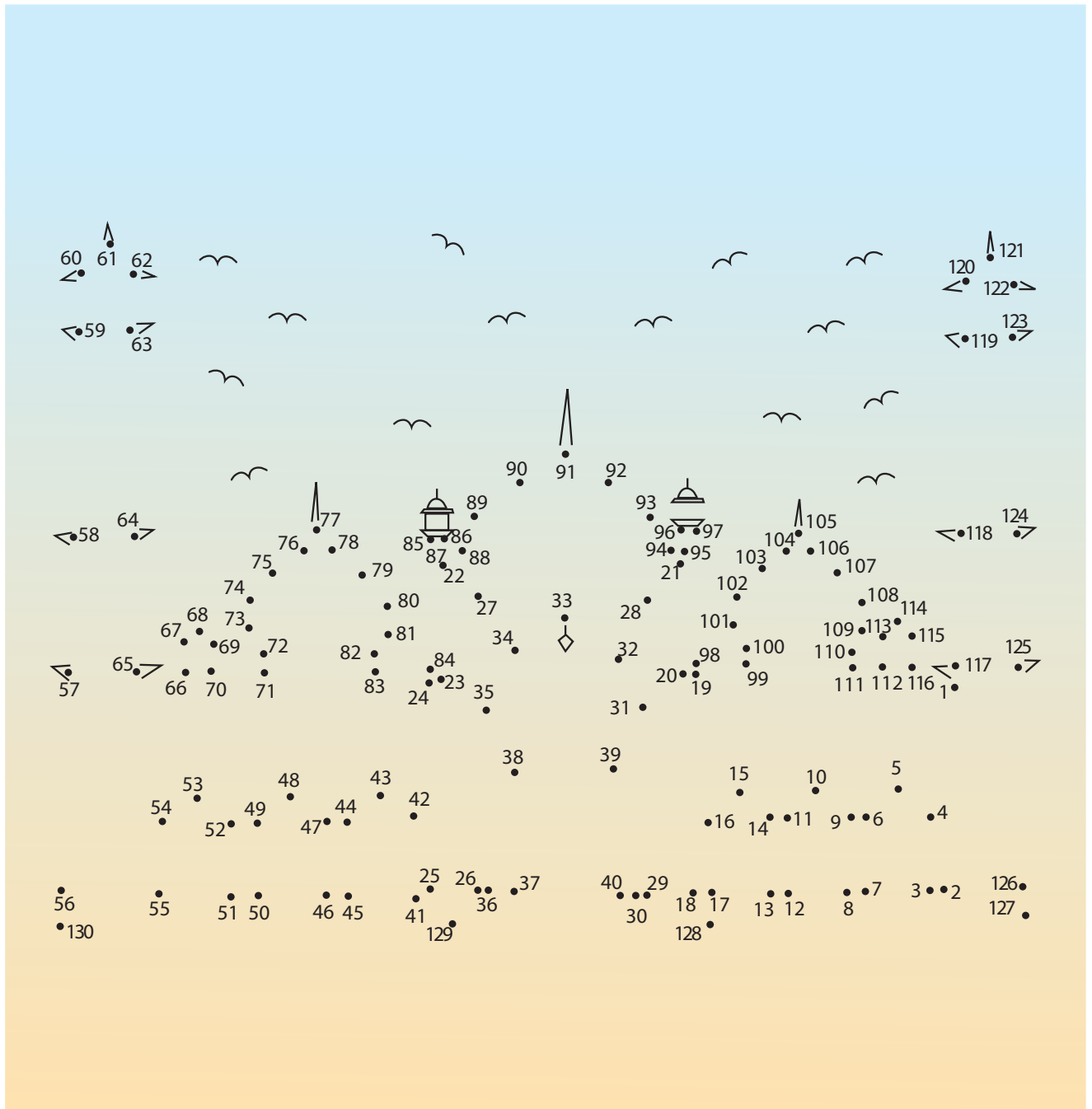
Размисляйки за месец рамазан, му напиши писмо все едно е твой близък приятел, който е щастие и радост!

Избери си задача:

1. Опиши как посрещате Рамазан байрам у дома.
2. Нарисувай най-хубавия си Рамазан байрам.
3. Организирайте в училище тържество по случай байрама, разпределете задачите и отговорностите, за да не се претоварят някои, нека всички се чувстват добре.

Съедини цифрите и оцвети.

МОИТЕ РАЗЛИЧНИ СЪСЕДИ

Ахмед познаваше мюсюлманските обичаи

Разговор:

1. В нашата родина живеят хора от трите големи религии. Трябва ли да познават културата и обичаите помежду си?
2. В Корана се казва: „**Ние ви сътворихме от един мъж и една жена, и ви сторихме народи и племена, за да се опознавате**“ (ел-Худжурат: 13). Какво се разбира от този аяет?
3. Близки ли са хората, когато се познават? Имат ли си повече доверие?

Запознах се с Ахмед преди три години. Той е роднина с приятеля ми Кемал. Дойде при него по време на лятната ваканция и остана дълго време с нас. Беше добър футболист, а в баскетбола беше по-добър от нас. Можеше и да плува, но повечето от нас бяха по-добри. Не умееше да лови риба. Но наистина си прекарахме много добре. Станахме добри приятели. Ахмед беше член на нашия екип и ние се гордеехме с това.

Един ден седяхме под сянката на голямо дърво и Ахмед ни разказваше как в неговото населено място, освен мюсюлмани, има и други хора. Каза ни, че в съседство и в училището, където учи, има приятели, които са християни и юдеи. На нас ни беше много интересно, защото в нашето село живееха само мюсюлмани. А Ахмед знаеше много неща за другите и затова разказите му ни бяха интересни. Докато ни говореше за техните празници и обичаи, ние го слушахме с огромен интерес. Ето какво ни разказа за тях:

Големите християнски празници са Рождество Христово и Възкресение Христово

Рождество Христово

Според християнското вярване Исус Христос (Иса (а.с.) е роден през зимата и затова тогава се празнува неговото рождение. За ради календарна реформа една част от християните празнуват Рождество Христово на 25 декември, а друга – на 7 януари. Този празник е предшестван от пост.

Според народната традиция празникът е известен и като Коледа, а вечерта преди Рождество се нарича Бъдни вечер. Рождество Христово, освен голям християнски празник, е и един от най-хубавите семейни празници. Затова на Бъдни вечер цялото семейство се събира заедно на трапезата.

По случай Коледа се украсява коледно дърво – елха, смърч или бор. Под него в коледната нощ се слагат подаръци за децата, като им се казва, че тези подаръци са донесени от Дядо Коледа.

Възкресение Христово

Този християнски празник е известен и под името Великден. Християните вярват, че в петък Исус е разпнат на кръст – денят се нарича Разпети петък, умрял е и е погребан. Според тяхното вярване той останал в гроба само в петък и събота, а в неделя сутринта възкръснал от мъртвите. Затова нарекли този ден Възкресение Христово. След това, както казват, се явявал на учениците си в продължение на четиридесет дни, след което се възнесъл на небето.

В народната традиция Великден е най-известен с боядисването на червени яйца. Великденските яйца се боядисват обикновено на Велики четвъртък или на Велика събота. С първото боядисано червено яйце се чертае кръст по челата на децата, за да са здрави и румени през годината. В неделя всички отиват на църква и се връщат със запалени свеци вкъщи, като се поздравяват 40 дни с поздрава „Христос възкресе!“ – Воистина възкресе!“ („Христос възкръсна! – Наистина възкръсна!“).

Големите еврейски празници са Шабат, Пасха и Ханука

Шабат

Еврейският празник Шабат се празнува всяка събота. В юдаизма това е последният ден от седмица, в който Бог си починал, след като сътворил света. В този ден не се извършва физически труд. В съботния ден евреите не палят огън и не готвят храна. Сутринта мъжете отиват на молитва в синагогата, а жените слагат масата и палят свещи. Когато мъжете се връщат вкъщи от молитва, поздравяват с поздрава: „Шабат шалом!“ („Мирна събота!“).

Пасха

Пасха е най-важният празник, който евреите честват по повод освобождението от дългото египетско робство с лидерството на Моисей (Муса (а.с.)). Пасха продължава осем дни и символизира връзката между поколенията, почитта към родителите и миналото на еврейския народ. През тези празнични дни евреите отстраняват всичката посуда, която са ползвали през годината, и на трапезата се поставят най-красивите съдове. Събирането около празничната трапеза се нарича Седер и е свързано със специален ритуал и храни. Правилата за това се намират в книгата „Изход“.

Ханука

Ханука е празник на светлината, в който евреите честват победата над елините, които са искали да ги унищожат. Този празник продължава осем дни. Традиция е да се палят осем свещи на специален свещник, наречен „ханукия“. Всъщност той има девет свещи, като деветата е в центъра и само от нея е позволено да се запалват останалите свещи. Всяка вечер се пали по една нова свещ и в последния ден и осемте свещи вече са запалени. Ханука е празник, на който по традиция се правят подаръци на децата, като най-често това са пари.

Разговор върху текста:

1. Кои са познатите ви християнски празници?
2. Кои са най-важните еврейски празници?
3. Кога празнуват Рождество Христово християните?

Трябва да знаем, че:

Когато нашите съседни християни (православни и католици) и евреи имат празник, ние ще ги поздравим с думите: „Честит празник!“.

Избери си задача:

1. Напиши есе на тема „Празниците на моя приятел от друга религиозна общност“.
2. Попълни пропуснатите думи:
3. Аз съм мюсюлманин и своите обичаи. С тях се чувствам В моята родина живеят и,И.....Сигурен съм, че и те се чувстват със своите традиции и обичаи. Затова ние уважаваме обичаите на Така на всички ни ще бъде..... Затова моята родина България.
4. Подреди правилно следните думи и ще се получи аят от сура ел-Кяфирун: РЕЛИГИЯ СИ ИМАМ ВИЕ СВОЯТА ВАШАТА ИМАТЕ АЗ И РЕЛИГИЯ

СЪДЪРЖАНИЕ

Отговорности на мюсюлманина – Аллах изисква определени неща от нас	5
Желание, воля и сила	8
Провинения.....	11
Благодарност.....	15
Комуникация и диалог	18
Навици и характер	21
Съчувствам на другите	25
Единство.....	28
Пратеници на Аллах.....	31
Физическа и духовна чистота	34
Покорство и послушание	36
Аз не мога да нося ракия.....	38
Изграждане на Кябе	41
Щрихи от живота на някои пратеници	43
Щрихи от живота на Последния пратеник на Аллах (дж.ш.)	45
Таен и явен призив	47
Ела, любими!	49
Взаимоотношенията между християни и мюсюлмани	51
Търпение	53
Приближават дните на щастие	55
Милост и мъдрост на Аллах (дж.ш.)	58
Началото на нова ера	61
Милостта е пълна	63
Толерантност	65
Обичта на Аллах	67
Взаимопомощ.....	70
Детето и неговата майка.....	73
Училището – източник на знание	76
Споменаване на Аллах и благославяне на Мохамед (с.а.с.).....	79
Да изберем важното	82
Мъдростта от сътворяването на деня и нощта	85
Езан и муеззин	88
В края на деня благодаря на Аллах (дж.ш.)	91
Акшам намаз	92
Намазът – украсата на мюсюлманина	94
Как да разкрасим намаза	97
Прекрасни спомени	99
Сура ел-Кяфирун	102
Как да постигна планираното	103
Рамазан – източник на духовно щастие	106
Сбирки през рамазан	108
Иляхи и касиде за рамазан	111
Пишем за рамазан	113
Моите различни съседи	115

Мустафа Прлжача, Незир Халилович

РЕЛИГИЯ - ИСЛЯМ УЧЕБНИК ЗА 5. КЛАС

Ръководител на проекта: Ахмед Хасанов

Отговорен редактор: Мурад Бошнак

Художник-автор на илюстрациите: Риясат на Ислямската общност в Босна и Херцеговина

Художник-автор на графичния дизайн: Суад Пашич

Технически редактор: Сали М. Шабанов

ISBN:978-619-7406-26-9

Българска. Първо издание, 2020 г. Формат 60×90/8. Печатни коли 15

Издателство: Мюсюлманско изповедание – София 1000, ул. Братя Миладинови №27

тел.: (02) 981 6001, e-mail: education@grandmufti.bg

www.grandmufti.bg

Печат: Алианс Принт ЕООД

